DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1883.

LWÓW.
Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1883.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1883 *)

A.

B.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy druga zaś stronnice. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronnic grubsze pismo.

C.

D.

G.

H.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

U.

W.

Z.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 18. Stycznia 1883. **Część I.**

Nr. 1.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Listopada 1882 l. 69031, ustanawiające cennik leków nie objętych farmakopeą.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. Grudnia 1876 l. 17836, ustanawia się następujący

CENNIK

leków nie objętych farmakopeą.

	Waga gm.	Cena zł.	Cena ct.
Acetum vini	100	—	12
Acidum boracicum	10	—	6
„ carbolic. pro desinf. 60%	100	—	10
Acidum lacticum	1	—	5
Alcohol absolutus	10	—	3
Amonium carbon. solut.	10	—	2
„ chlorat. ferrat.	10	—	6
Aq. castorei moscov.	10	—	50
„ cerasorum	100	—	20
„ phagad. decolor	„	—	6
„ „ lutea	„	—	6
„ opii	10	—	10
„ rutae	100	—	10
„ salviae	„	—	10

	Waga	Cena	
	gm.	zł	ct.
Aq. sambuci	100	—	10
„ tiliae	„	—	10
„ valerianae	„	—	10
Aurum natronat. chlor.	1	2	23
Castoreum moscovit. plv.	1	2	—
Chininum bromat.	1	—	50
„ citricum	1	—	63
„ ferrocitricum	1	—	10
„ salicylicum	1	—	66
Cinchoninum sulf.	10	—	40
Coccionella pulv.	10	—	12
Coffeinum citricum	1	—	40
Empl. aromatic.	10	—	12
„ belladon.	„	—	8
„ hyosciam.	„	—	8
„ de galban. croc.	„	—	15
Extr. acori	„	—	12
„ arnicae flor.	„	—	14
„ „ radic.	„	—	18
„ cardui bened.	„	—	8
„ cascarillae	„	—	30
„ millefolii	„	—	12
„ chamomil.	„	—	12
„ sarsaparil.	„	—	40
„ sennae	„	—	30
„ valerianae	„	—	14
Farina secalina	100	—	5
Ferrum citric.	10	—	15
„ dyalisat sicc.	„	—	30
Fel tauri inspis.	„	—	7
Flores aurantior	„	—	8
Folia jaborandi	„	—	7
„ nuc. jugl.	„	—	1
„ scolopendri	„	—	1
Fruct. tamarind.	„	—	1
Herba cardui bened.	„	—	1
„ abrotani	„	—	3
„ hysopi	100	—	15
Hydr. oxydat. rubr.	1	—	4
„ stibiat. sulf.	1	—	4
Lactucarium austr.	1	—	10
Lapis cancror. plv.	10	—	15
Lignum campechi	100	—	5
„ juniperi	„	—	5
„ sassafras	„	—	10

	Waga gm.	Cena zł.	ct.
Morph. acetic.	1	—	40
Morph. sulfuric.	1	—	40
Moschus depur.	1	4	—
Natr. benzoic. e resin.	1	—	6
„ bromatic.	10	—	8
Ol. jajeputi	10	—	12
„ chamomill	1	—	65
„ jecoris asel. alb.	10	—	3
Pepsinum optim. solub	1	—	7
Pilocarpinum muriat.	1	5	—
Plumbum jodatum	10	—	27
Pulv. infant. Hufel	10	—	8
„ liquir. comp.	10	—	15
Radix bardanae	100	—	8
„ caricis aren.	„	—	6
„ caryophil.	„	—	10
„ cichorei	„	—	6
„ enulae	„	—	6
„ saponariae	„	—	12
„ tormentil.	„	—	8
„ „ pulv.	10	—	2
Salicinum	1	—	4
Sal thermar Carlsb.	10	—	12
Sem. papav. alb.	10	—	2
„ phelandri aq. plv.	100	—	15
Spec. lignorum	100	—	24
Spirit. aether. chlor.	10	—	7
„ „ nitric.	10	—	5
„ formicarum	10	—	3
„ serpili	10	—	2
Strychnin sulf.	1	1	—
Syr. chamomill.	10	—	4
„ aurant. flor.	10	—	8
„ foeniculi	10	—	4
„ menthae	10	—	4
„ liquirit	10	—	3
„ scillae	10	—	4
„ senegae	10	—	6
„ violarum	10	—	10
Tinct. aloes simpl.	10	—	3
„ „ comp.	10	—	5
„ castor. moscov.	1	—	50
„ chinae simpl.	10	—	7
„ gallarum	10	—	5
Ung. althaeae	10	—	5

	Waga	Cena	
	gm.	zł.	ct.
„ basilicon	10	—	5
„ digestivi	10	—	4
„ digitalis	10	—	6
Vaselinum amer. citric.	100	—	46
„ alb.	100	—	56
Zincum sulfo-carbol.	10	—	10

Zarazem ustanawia się cenę za 1 sztukę pijawek, na 10 ct. w. a.

Powyższy cennik obowiązuje od dnia 1. Stycznia 1883 a wszelkie przekroczenia takowego przez aptekarzy, lub lekarzy utrzymujących apteki domowe, podlegają karze ustanowionej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 30. Września 1857 (Dz. ust. państ. Nr. 198.)

We Lwowie dnia 21. Listopada 1882.

Potocki w. r.

Nr. 2.

U s t a w a

z dnia 28. Grudnia 1882 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Artykuły 18 19 i 28 ustawy z dnia 2. Maja 1873 Dz. u. kr. Nr. 250, o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, w dotychczasowém brzmieniu zostają uchylone i mają brzmieć jak następuje:

Art. XVIII.

Jeżeli dochody miejscowego funduszu szkolnego, wymienione w art. 15 a. b. c., nie wystarczają na opłacenie nauczycieli, obowiązane są gmina i obszar dworski do wnoszenia na ten cel do miejscowego funduszu szkolnego

dodatków pieniężnych, a to gmina aż do wysokości 9% całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi, w gminie opłacanych, a obszar dworski aż do wysokości 3% całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi z obszarów opłacanych, każdy z nich o tyle, o ileby to, co na mocy dawniejszych zobowiązań, bądź to w naturze, bądź też w gotowych pieniądzach na utrzymanie nauczyciela już uiszcza, nie dorównywało oznaczonym powyżej procentom.

W każdym jednak razie obszar dworski przyczynia się do pokrycia niedoboru tylko w trzeciej części tego, do czegoby w miarę całej należytości swych bezpośrednich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi był na mocy ustaw obowiązany, gdyby należał do związku gminy miejscowej.

Dodatki pieniężne od gminy pokrywane być mają w taki sam sposób, w jaki się pokrywają inne wydatki pieniężne, na gminie ciężące.

Art. XIX.

Zasiłki z funduszów szkolnych okręgowych a względnie krajowych na pokrycie niedoboru w dochodach na utrzymanie nauczycieli przeznaczonych, Rada szkolna miejscowa żądać dopiero wtenczas ma prawo, gdy wykaże, że to, co gmina na ten cel, bądź to na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądź to na mocy niniejszej ustawy już opłaca, wynosi przynajmniej 9% całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rzadowymi, a to, co obszar dworski na ten cel bądź to na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądź na mocy niniejszej ustawy już opłaca, wynosi przynajmniej 3% całej należytości podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi z obszarów opłacanych.

Co do miast i miasteczek, które posiadają własny majątek zakładowy, orzeka Rada szkolna okręgowa, a względnie Rada szkolna krajowa, po wysłuchaniu zdania Wydziału powiatowego, a względnie Wydziału krajowego, czyli i jaki zasiłek ma im być przyznany z funduszu szkolnego okręgowego lub funduszu szkolnego krajowego.

Art. XXVIII.

Do zasiłków na rzecz pojedynczych powiatów z funduszu szkolnego krajowego, ma fundusz szkolny okręgowy dopiero wtenczas prawo, jeżeli powiat, dla którego szkół potrzeba zasiłku, wnosi do niego ogół dodatków przynajmniej 3% całej należytości wszystkich podatków stałych razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi wynoszący.

§. 2

Niniejsza ustawa wchodzi od dnia 1. Stycznia. r. 1883 w wykonanie, które polecam Mojemu Ministrowi Oświecenia.

Wiedeń, dnia 28. Grudnia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Conrad Eybesfeld w. r.

Nr. 3.

U s t a w a

z dnia 26. Grudnia 1882 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyjątkiem głównego miasta Lwowa i miasta Krakowa, względem kompetencyi c. k. Władz politycznych w sprawach dotyczących budowli w pobliżu kolei żelaznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam jak następuje:

Art I.

Do przedsiębrania czynności urzędowych względem budowli w pobliżu kolei żelaznych (w rejonie pożarnym) mianowicie do przeprowadzenia komisyi budowniczych i załatwiania podań o pozwolenie na budowę, powołaną jest c. k. polityczna Władza powiatowa, przyczem zastosowane być mają oprócz ogólnych przepisów budowlanych także i szczegółowe przepisy względem takich budowli istniejące.

Art. II.

Z dniem wejścia w życie tej ustawy traci moc obowiązującą rozporządzenie c. k. galicyjskiego Prezydyum Namiestnictwa z dnia. 12. Sierpnia 1882, Dz. u. kr. Nr. 78.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i handlu.

Wiedeń, dnia 26. Grudnia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Pino** w. r.

Nr. 4.

Ustawa

z dnia 26. Grudnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu osady Pieczygóry w powiecie Sokalskim ze związku gminy Starogród i utworzenia z niej odrębnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam jak następuje:

Art. I.

Osada Pieczygóry w powiecie Sokalskim, tworząca odrębną gminę katastralną, wyłącza się w granicach katastralnych pod względem administracyjnym ze związku gminnego gminy Starogród, i odtąd tworzyć ma odrębną gminę administracyjną.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 26. Grudnia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Sprostowanie

wykazu Nr. 83. Część XXVII Dz. u. i r. kr. ex 1882 liczba bieżąca 5 w ten sposób, że miejscowość „Miejsce“ z 1 okręgu rewizyjnego się wyłącza i do 2 okręgu przyłącza.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 22. Stycznia 1883. Część II.

Nr. 5.

Rozporządzeni

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1882 l. 18400 dotyczące cennika leków.

Z powodu wydania cennika lekarstw, który ułożony został według najnowszych cenników droguistów, nakładem c. k. drukarni nadwornej i państwowej pod tytułem „Arzneitaxe für das Jahr 1883 zur österreichischen Pharmakopöe vom Jahre 1878", ogłasza się następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, tudzież uprawnieni do utrzymywania domowej apteki lekarze i chirurgowie, mają, począwszy od 1. stycznia 1883 r., zastosować się do tego nowego cennika lekarstw, którego też jeden drukowany egzemplarz posiadać mają.

§. 2.

Artykuły, które w tym cenniku i w farmakopei, zaprowadzonej reskryptem z d. 15. Maja 1869 r. Dz. u. p. Nr. 77., jakoteż w dodatku do tejże wydanym rozporządzeniem z 10. Grudnia 1878 Dz. u. p. Nr. 139 oznaczone są krzyżykiem, mogą być wydawane tylko w skutek zwyczajnej ordynacyi uprawnionego w tej mierze lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

Przy przyrządzaniu i wydawaniu lekarstw, wskazówki lekarskiej recepty powinny być we wszystkich szczegółach dokładnie przestrzegane.

Recepty jednak, w której przepisane w dodatku (str. 87) dawki maxymalne pewnego środka leczniczego przekroczone zostały, mogą być ekspedyowane w sposób ordynacyą wskazany tylko w takim razie, jeżeli do oznaczonej wagi dodany został przez lekarza wykrzyknik w nawiasie (!).

Jeżeli zachodzi obawa, że z lekarstwem stać się może jakie nadużycie, natenczas winien lekarz ordynujący w recepcie dopisać klauzulę „ne repetatur“ a aptekarzowi wzbronionem jest wydawać lekarstwo powtórnie na receptę taką klauzulą „ne repetatur“ zaopatrzoną.

§. 4.

Przy obliczeniu ceny materyałów leczniczych, nie zawartych w farmakopei, krajowe władze polityczne postępywać mają według tych samych zasad, według których oznaczoną bywa cena dla materyałów leczniczych zawartych w farmakopei.

§. 5.

Pijawki nie mają być używane za przedmiot leczniczy. Cenę pijawek oznaczać będzie jak dotąd od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego naczelnik tegoż kraju.

Od ceny tej nie będzie potrącony procent tym rachunkozdawcom, którzy na koszt funduszów publicznych lekarstw dostarczają.

Wszyscy aptekarze są obowiązani mieć zapas pijawek.

§. 6.

Nie mogą być ekspedyowane recepty z przypiskiem „secundum meam praescriptionem“ lub z inną podobną uwagą, którąby wskazywała na tajemnicę lub na porozumienie z lekarzem.

§. 7.

Jeżeli na recepcie znajduje się przypisek „fiat expeditio simplex“, aptekarzowi wolno policzyć tylko naczynia, które w cenniku jako najtańsze są oznaczone.

§. 8.

Przy wydawaniu artykułów o jednej cenie, takowa ma być do każdej ilości zastosowaną; co do artykułów zaś z dwojakiemi cenami, należy podług ceny niższej obliczać dopiero przy wydawaniu większej ilości.

Jeżeli jednak w skutek kilkakrotnego policzenia ceny przepisanej za

dawki mniejszej wagi przekroczoną zostaje zniżona cena dla większej ilości, to w takim razie ostatnia cena ma być zastosowana, tak, że n. p. za 9 gramów jodu przypadnie cena nie 36 ct. lecz tylko 35 ct,

§. 9.

Na każdej recepcie, według której w publicznej lub domowej aptece lekarstwo zostało sporządzone i wydane, ma być należytość dokładnie cyframi napisaną i osobno oznaczona cena za materyały, za robotę i naczynia.

Jeżeli należytość w recepcie nie dosięga jednego centa, może być za cały cent policzona. Jeżeli zaś za pewien artykuł oprócz jednego lub więcej centów przypada jeszcze do wypłaty ułamkowa część centa, to w takim razie ułamkowa część poniżej 0·5 ma być całkiem opuszczona, a część ułamkowa wynosząca 0·5 lub więcej, może być za cały cent policzona.

Za aqua communis w jakiejkolwiek ilości, można policzyć jeden cent z wyjątkiem wypadków, jeżeli jest użytą do odwarów lub nalewów.

Aptekarz, który oznaczył cenę lekarstwa, powinien oznaczyć na recepcie oprócz daty i ceny także firmę apteki; a ten, który lekarstwo wydaje, powinien zawsze na sygnaturze umieścić datę ekspedycyi i nazwisko swoje.

§. 10.

Jeżeli recepty zapisane są według dawniejszej wagi lekarskiej, przemiana nastąpić ma według poniżej podanej tabeli:

Wagę		należy zmienić	na centigramy
1/3 grana	. . .	0·02 . . .	(2)
1/2 „	. . .	0·04 . . .	(4)
1 „	. . .	0·07 . . .	(7)
2 „	. . .	0·15 . . .	(15)
3 „	. . .	0·20 . . .	(20)
4 „	. . .	0·30 . . .	(30)
5 „	. . .	0·35 . . .	(35)
6 „	. . .	0·40 . . .	(40)
7 „	. . .	0·50 . . .	(50)
8 „	. . .	0·55 . . .	(55)
9 „	. . .	0·60 . . .	(60)
10 „	. . .	0·70 . . .	(70)
12 „	. . .	0·90 . . .	(90)
14 „	. . .	1·00 (1 gramm) .	—
15 „	. . .	1·05 (1 „ .	5)
16 „	. . .	1·10 (1 „ .	10)
18 „	. . .	1·25 (1 „ .	25)
20 „	(1 skrupuła)	1·50 (1 „ .	50)

30	„	(½ drachmy)	2·20	(2	„	. 20)
40	„	(2 skrupułów)	3·00	(3	„)	. —
60	„	(1 drachma)	4·50	(4	„	. 50)
120	„	(2 drachm)	9·90	(9	„)	. —
180	„	(3 drachm)	13·50	(13	„	. 50)
240	„	(½ uncyi)	17·50	(17	„	. 50)
480	„	(1 uncya)	35·00	(35	„)	. —

§. 11.

Lekarstwa wolno wydawać za ceny niższe od taksy; jednak w takim razie należy na recepcie oznaczyć cyframi tak należytość według cennika przypadającą jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa wydane za cenę niższą od taksy, powinny posiadać takie przymioty i powinny być tak prawdziwe i czyste, jak farmakopea przepisuje; także co do wagi nie wolno czynić ujmy.

§. 12.

Lekarze i chirurgowie uprawnieni do utrzymywania aptek domowych i przyrządów na wypadki naglące, mają sprowadzać potrzebne przetwory chemiczne i złożone środki lecznicze tylko od aptekarzy i wykazać się w tej mierze osobnemi książeczkami odbioru. W książeczkach tych mają być nazwiska i waga lekarstwa, tudzież czas sprowadzenia dokładnie wyrażone i podpisem aptekarza stwierdzone.

Zniżenie ceny pozostawia się w takim przypadku obopólnej ugodzie.

§. 13.

Co do lekarstw dla zwierząt, ma być zastosowany cennik na końcu podany.

Za czynności receptowe i za naczynia wolno przy wydawaniu lekarstw dla zwierząt zastosować ten sam cennik, który obowiązuje co do lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Każde przekroczenie powyższych przepisów, podpada o ile nie może być zastosowana ogólna ustawa karna, karze pieniężnej do 100 złr. lub

karze aresztu do 14 dni. (Rozp. minister. z 30. września 1857 Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Istniejące oprócz tych postanowień przepisy o sprowadzaniu, utrzymywaniu i sprzedaży towarów leczniczych mają nadal obowiązywać.

Taaffe w. r.

Cennik środków leczniczych farmakopei.

	Waga gramy	Cena ct	Waga gramy	Cena ct.
Absinthii herba sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	10 0	5	—	—
Acetum	100·0	3	—	—
„ aromaticum	50·0	6	250·0	25
„ pyrolignosum crudum . . .	100·0	4	—	—
„ „ rectificat . . .	50·0	6	250 0	25
„ scillae	10·0	1	—	—
Acidum aceticum conc.	„	5	50·0	20
„ „ dilut. . . .	50·0	6	250·0	27
† „ arsenicosum subt. pulv. . . .	0·01	1	—	—
„ benzoicum	1·0	9	—	—
„ carbolicum	10·0	4	50·0	15
„ chromicum	1·0	3	—	—
„ citricum	10·0	7	—	—
„ „ subt. pulv. . .	„	9	—	—
„ hydrochlor. conc. pur. . . .	„	3	—	—
„ „ „ crud. . . .	100·0	8	—	—
„ „ dilut pur.	50·0	9	—	—
„ nitricum conc. pur.	10·0	2	—	—
„ „ „ crudum. . . .	100·0	9	—	—
„ „ dilut purum . . .	50·0	8	—	—
„ phosphoricum	10·0	10	—	—
„ salicylicum	1·0	3	—	—
„ sulfuricum anglic.	100·0	6	—	—
„ „ conc. pur. . . .	10·0	2	—	—
„ „ dilut. pur. . . .	50·0	5	—	—
„ tannicum	5·0	16	50·0	140
„ tartaricum	10·0	5	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	„	6	50·0	25
† Aconitinum	0·10	3	—	—
„ Aconiti tubera sciss.	10·0	2	—	—
Aether aceticus	„	17	—	—
„ crudus	100·0	16	500·0	69
„ depuratus	10·0	5	50·0	20
Agaricus chirurgorum	50·0	15	—	—
Aloë	„	12	—	—
„ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Althaeae herba sciss.	50·0	5	250·0	20
„ radix sciss.	„	10	—	45
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Alumen	50·0	4	—	—
„ subt pulv.	10·0	2	50·0	8
„ ustum	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	3	—	—
Alumina hydrica	„	29	—	—
Ammonia	50·0	7	250·0	28
Ammoniacum	„	9	—	—
„ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Ammonium aceticum solut	„	5	—	—
„ carbonicum	50·0	11	—	—
„ chloratum crudum	„	7	—	—
„ „ depur.	10·0	3	—	—
Amygdalae amara	50·0	12	—	—
„ dulces	„	11	—	—
Amylum pulv.	„	8	250·0	35
Angelicae rad. sciss.	„	9	—	—
Angelicae rad. subt. pulv.	10·0	5	—	—
Anisi stellati fructus	50·0	17	—	—
„ „ „ rud. tus.	„	21	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	7	—	—
„ vulgaris fructus	50·0	8	—	—
„ „ „ subt pulv.	10·0	5	—	—
†Apomorphin. hydrochloricum	0·01	5	—	—
Aqua amygd. amar. conc.	5·0	2	—	—
„ „ „ diluta	10·0	1	50·0	4
„ aromat. spirit.	50·0	6	250·0	25
„ aurant. flor.	„	21	—	—
„ calcis	100·0	2	500·0	6
„ carminativa	50·0	6	250·0	25
„ chamomillae	„	5	„	20
„ chlori	10·0	3	50·0	12
„ cinnamom. simpl.	50·0	5	250·0	20
„ „ spirit.	„	11	„	50
„ destillata	100·0	3	500·0	10
„ foeniculi	50·0	4	—	—
„ kreosoti	„	5	250·0	20
„ laurocerasi	10·0	5	50·0	22
„ mellissae	50·0	6	250·0	25
„ menthae pip.	„	6	„	25
„ plumbica	„	5	„	15
„ rosarum	„	5	„	21
„ rubi idaei	„	5	„	20
„ vegeto-mineralis Goulardi	100·0	6	500·0	15
Argentum nitricum cryst.	1·0	13	—	—
„ „ cum kalio nitrico	„	8	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Argentum nitricum fusum	1·0	17	10·0	145
Arnicae flores	50·0	6	—	—
„ folia sciss	„	5	—	—
„ radix sciss.	„	8	—	—
Arrow-root	„	16	250·0	70
Asa foetida	„	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
† Atropinum sulfuricum	0·01	2	—	—
Aurantii cort. sciss.	50·0	8	—	—
„ „ flaved. sciss. . . .	„	36	—	—
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	11	—	—
„ „ folia sciss.	50·0	12	—	—
Axungia porci	„	10	250·0	45
Balsamum copaivae	10·0	9	—	—
„ peruvianum	„	40	—	—
„ vitae Hoffmanni	„	7	50·0	30
† Belladonnae folia sciss.	„	2	—	—
† „ „ gross. pulv. . . .	„	3	50·0	10
† „ „ subt. pulv. . . .	„	4	—	—
† „ radix sciss.	„	2	—	—
† „ „ subt. pulv. . . .	„	5	—	—
Benzoë	50·0	30	—	—
Bismuthum subnitricum	1·0	7	—	—
Calami rhizoma sciss.	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10 0	5	—	—
Calcium carbonic. nativ.	50·0	2	250·0	8
„ „ „ pulv.	„	10	„	45
„ „ purum	10·0	22	—	—
„ chloratum fusum	50·0	29	—	—
„ hypochlorosum	50·0	4	—	18
„ oxydatum	100 0	4	—	—
„ „ pulv.	50·0	4	—	—
„ oxysulfuratum	„	23	—	—
„ „ solutum	„	10	250·0	40
„ phosphoricum	5·0	24	—	—
Calumbae radix sciss.	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Camphora	50·0	17	250·0	69
Cannabis indica sciss.	10·0	3	—	—
† Cantharides	„	10	—	—
† „ subt. pulv.	„	14	—	—
Capilli Veneris frondes sciss. . . .	50·0	10	—	—
Caragaheen sciss.	„	10	—	—
Carbo ligni depurat. subt. pulv. . . .	„	8	250·0	32
Cardammomi sem.	10·0	51	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Caricae sciss.	50·0	10	—	—
Carvi fructus	„	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Caryophylli	50·0	25	—	—
„ subt. pulv	10·0	9	—	—
Cascarillae cort.	50·0	9	—	—
„ „ rud. tus.	„	12	—	—
„ „ subt. pulv.	1·0	5	—	—
Cassia fistula	50·0	6	—	—
Castoreum canadens.	0·10	2	—	—
„ „ subt. pulv.	„	3	—	—
Centaurii herb. sciss.	50·0	12	—	—
Cera alba	„	27	—	—
Cera flava	50·0	17	—	—
Ceratum cetacei	10·0	8	50·0	35
„ fuscum	„	5	—	—
Cetaceum	50·0	18	—	—
Chamomillae roman. flor	„	10	—	—
„ vulgar. flor.	„	14	250·0	60
„ „ „ gross. pulv.	„	22	„	100
„ „ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Chinae calisayae cortex	50·0	89	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	92	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	27	—	—
„ cortex fuscus	50·0	61	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	64	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	19	—	—
„ „ ruber	50·0	156	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	160	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	43	—	—
Chinidinum sulfuricum	0·10	3	5·0	94
Chininum	„	8	—	—
„ bisulfuric.	„	4	—	—
„ hydrochloricum	„	6	1·0	54
„ sulfuricum	0·50	20	5·0	157
„ tannic	0·10	2	1·0	14
† Chloralum hydrat.	10·0	17	—	—
Chloroformium	„	8	50·0	32
Cinae flores	50·0	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Cinnamomi cortex	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Citri fructus cortex sciss.	50·0	7	—	—
„ „ flaved	„	33	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Coffeinum	0·10	4	—	—
† Colchicinum	0·01	3	—	—
Colchici sem.	10·0	2	—	—
Collodium	„	5	—	—
Collyrium adstring. luteum	50·0	18	250·0	75
Colocynthidum fruct. sciss.	10·0	15	50·0	66
„ „ subt. pulv. . . .	„	22	—	—
Conii mac. herb.	„	1	—	—
„ „ „ gross. pulv. . . .	50·0	8	250·0	35
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	4	—	—
Coriandri fruct.	50·0	3	—	—
Crocus	1·0	24	—	—
„ pulv.	„	28	—	—
Cubebae fruct.	50·0	34	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	11	—	—
Cuprum aluminatum	„	12	—	—
„ sulfuricum	„	3	—	—
Cydoniae sem.	50·0	52	—	—
Decoctum Zittmanni fortius . . .	250·0	51	500·0	59
„ „ mitius . . .	„	42	„	47
† Digitalinum depurat.	0·01	10	—	—
† Digitalis fol. sciss.	10·0	2	—	—
† „ „ subt. pulv.	„	4	—	—
Dulcamarae caules sciss.	50·0	3	—	—
Elaeosacchara	Patrz cennik robót aptekarskich			
Electuarium aromaticum	10·0	4	—	—
„ „ c. opio	„	6	—	—
„ lenitivum	50·0	28	250·0	120
Elemi	„	22	—	—
Emplastrum anglicanum	10 □cm.	4	—	—
„ cantharidum	10·0	11	50·0	50
„ „ perpetuum	„	19	—	—
„ cerussae	„	4	50·0	16
„ conii maculati	„	4	„	18
„ de meliloto	„	4	„	18
„ diachylon comp.	50·0	20	250·0	90
„ „ „ linteo extensum	100 □cm.	6	500 □cm.	25
„ „ simplex	50·0	14	250·0	60
„ hydrargyri	„	32	„	136
„ minii adustum	10·0	5	50·0	22
„ oxycroceum	„	20	„	79
„ saponatum	„	5	„	22

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Emulsio amygdalina	Patrz cennik robót aptekarskich			
„ oleosa				
Euphorbium	10·0	2	—	—
„ subt. pulv.	„	5	—	—
† Extractum aconiti	1·0	7	—	—
„ aloës	5·0	7	—	—
† „ belladonnae	1·0	8	—	—
„ calumbae	5·0	33	—	—
„ cannabis indicae . . .	1·0	8	—	—
„ centaurii	5·0	11	—	—
„ chelidonii	„	33	—	—
„ chinae fusc.	„	52	—	—
† „ colocynthidum	1·0	12	—	—
† „ conii maculati	„	6	—	—
„ cubebarum	5·0	24	—	—
„ filicis maris	„	40	—	—
„ gentianae	„	6	—	—
„ graminis	10·0	9	50·0	40
„ hellebori virid.	1.0	8	—	—
„ hyoscyami fol.	„	6	—	—
„ liquiritiae	5·0	9	—	—
„ malatis ferri	„	5	—	—
† „ nucis vomicae	1·0	13	—	—
† „ opii aquos.	„	23	—	—
„ punicae granat. . . .	5·0	22	—	—
„ quassiae	„	30	—	—
„ ratanhae	„	28	—	—
„ rhei	„	31	—	—
„ scillae	„	11	—	—
† „ secalis cornuti	1·0	5	—	—
„ taraxaci	10·0	7	50·0	30
„ trifolii fibrini	5·0	6	—	—
Fel tauri depuratum	1·0	12	—	—
Ferrum carbonic. sacchar.	5·0	6	50·0	50
„ hydro-oxydat. dialysat. liquid. . .	10·0	3	—	—
„ jodatum saccharat. . . .	5·0	11	—	—
„ lacticum	„	9	—	—
„ oxydato-oxydulatum . . .	„	14	—	—
„ phosphoricum	„	15	—	—
„ pulveratum	10·0	3	—	—
„ sesquichlor. cryst.	„	5	50 0	20
„ „ „ solut . . .	„	4	„	15
„ sulfuric. cryst.	„	2	—	7
„ et natrium pyrophosphoric. . .	1·0	2	—	—
Filicis mar. rhiz. sciss.	50·0	8	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Filicis mar rhiz. subt. pulv. . . .	10·0	6	—	—
Foeniculi fruct.	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Galbanum	50·0	24	—	—
„ pulv.	10·0	9	—	—
Galeopsidis herb. sciss.	50·0	10	250·0	45
Gallae	„	12	—	—
Gelatina caragaheen . . . do .	10·0	24	50·0	30
„ lichen. island. . . do .	„	24	„	32
„ „ „ pulv. . . .	„	10	—	—
„ liquiritiae pellucida . . .	50·0	22	—	—
Gentianae rad. sciss.	„	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Globuli martiales.	1 sztuka	20	—	—
Glycerinum	50·0	17	250·0	72
Graminis rhiz. sciss.	„	4	—	—
Guajacum	„	29	—	—
„ subt. pulv.	10·0	10	—	—
Guarana pulv.	1·0	5	—	—
Gummi arabicum . . . , .	50·0	18	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	7	50·0	30
Hirudo	Ceny krajowe			
Hydrargyrum	50·0	32	—	—
† „ bichlor ammon. . . .	1·0	3	—	—
† „ „ corros pulv. . . .	„	1	—	—
† „ bijodat. rubr. . . .	„	3	—	—
† „ chlorat. mite pulv. . . .	„	2	—	—
† „ chlorat. mite via humida .	„	4	—	—
† „ jodatum flavum . . .	„	5	—	—
† „ oxydatum flavum . . .	„	4	—	—
Hydromel infantum	10·0	5	50·0	20
Hyoscyami fol. sciss.	„	2	„	6
„ „ gross. pulv. . . .	50·0	10	250·0	45
Ichthyocolla	10·0	33	—	—
Infusum laxativum	„	4	50·0	14
Ipecacuanhae rad. gross. pulv. . . .	1·0	3	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	„	4	—	—
Ireos florent. rhiz. subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Jaceae herb. sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Jalapae tub. subt. pulv.	„	9	50.0	40
† Jodoformium . . . , . .	1·0	5	—	—
Jodum	„	4	10·0	35
Juniperi fruct.	50·0	2	—	—
„ „ rud. tus.	„	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct	Waga gramy	Cena ct.
Kalium acetic. solutum	10·0	5	—	—
„ bromatum . , . . .	„	9	50·0	39
„ „ pulv.	„	10	—	—
„ carbonicum crudum . . .	100·0	15	—	—
„ „ depurat . . .	10·0	4	—	—
„ carbonicum solut	10·0	2	—	—
„ chloricum	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ ferro-tartaricum	„	25	—	—
„ hydro-oxydatum	„	10	50·0	40
„ hydro-tartaricum pulv. . . .	„	6	„	25
„ hypermanganicum cryst. . .	„	41	—	—
„ jodatum	„	15	50·0	64
„ manganicum crudum . . .	„	8	—	—
„ natrio-tartaricum	„	4	50·0	15
„ „ „ pulv. . . .	„	5	„	20
„ nitricum	„	2	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	„	3	—	—
† „ stibio-tartaricum pulv. . . .	1·0	2	—	—
„ sulfuratum	10·0	12	—	—
„ „ pro balneo . . .	50·0	9	250.0	40
„ sulfuricum	„	6	—	—
„ „ pulv.	10·0	3	—	—
„ tartaricum pulv.	„	10	—	—
Kamala	1·0	4	—	—
Kousso sciss.	50·0	24	—	—
„ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Kreosotum	5·0	12	—	—
Lauri fruct. gross. pulv. . . .	50·0	7	250·0	30
„ „ subt. „	10·0	3	—	—
Lavandulae flor.	50·0	24	250·0	100
Lichen islandicus sciss.	„	6	—	—
Lignum campechian. sciss. . . .	10·0	1	—	—
Linimentum ammoniatum	50·0	16	—	—
„ saponato-camphoratum . .	„	14	—	—
Lini sem.	50·0	4	—	—
„ „ pulv.	„	12	250·0	50
„ „ placent. pulv.	„	4	—	16
Liquiritiae rad. sciss.	„	6	—	—
„ „ decort. subt. pulv. . .	10·0	6	—	—
Liquor acidus Halleri	„	3	—	—
„ ammonii anisat.	„	4	—	—
Lobeliae inflatae herb. sciss. . . .	„	5	—	—
Lupulinum	1·0	1	—	—
Lycopodii sem.	50·0	21	250·0	90

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Macis	5·0	3	—	—
Magnesium carbonicum hydro-oxydatum subt. pulv.	10·0	4	50·0	16
„ citricum	5·0	14	—	—
„ hydro-oxydatum	50·0	13	—	—
„ lacticum	5·0	14	—	—
„ oxydatum	10·0	14	50 0	60
„ sulfuricum	50·0	5	250·0	20
Maltum	„	7	—	—
Malvae flores	„	16	—	—
„ folia sciss.	„	5	—	—
Manganum hyperoxyd. nat. subt. pulv. .	„	11	—	—
Manna calabrina electa	10 0	4	50 0	15
„ „ canellata	„	10	—	—
Massa pilularum Ruffi . . . , .	5·0	17	—	—
Mastiche	10·0	13	—	—
„ subt. pulv.	„	20	—	—
Mel depuratum . . . , . .	50·0	10	250·0	40
„ rosatum	50·0	17	—	—
Meliloti herb. sciss.	„	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Melissae folia sciss.	50·0	12	250·0	50
Menthae crisp. fol. sciss.	„	12	„	50
„ piper. „ „	„	12	„	50
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Millefolii herb. sciss.	50·0	5	—	—
Mixtura gummosa . . . , . .	Patrz cennik robót aptekarskich			
† Morphinum	0·05	3	—	—
† „ hydrochlor	„	2	—	—
Mucilago cydoniorum semin. . . .	10·0	3	50·0	12
„ gummi arabic.	„	5	„	20
Myrrha subt. pulv.	„	10	—	—
Natrium aceticum	5·0	4	—	—
„ boracicum pulv. . . . . ,	10 0	3	—	—
„ carbonic. cryst.	100·0	7	—	—
„ „ dilaps.	10·0	3	—	—
„ hydro-carbonic. pulv. . . .	50·0	5	250·0	22
„ phosphoricum	5·0	3	—	—
„ salicylic.	1·0	3	—	—
„ salicicum	50 0	10	250 0	45
„ sulfuricum cryst.	„	8	„	35
„ „ dilapsum	10·0	4	—	—
Nux moschata	50·0	37	—	—
„ „ pulv.	10·0	12	—	—
† „ vomica gross. pulv.	„	3	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Nux vomica subt. pulv.	10·0	6	—	—
Oleum amygdal. dulc.	50·0	34	250·0	142
„ anisi	1·0	4	—	—
„ aurant. cort.	„	6	—	—
„ „ flor.	„	49	—	—
„ bergamotiae	„	3	—	—
„ cacao	10·0	5	50·0	22
„ cadinum.	50·0	8	—	—
„ camphoratum	10·0	5	50·0	22
„ carvi	1·0	3	—	—
„ caryophyllor	„	3	—	—
„ cinnamomi	„	4	—	—
„ citri	„	4	—	—
„ croton. tiglii	„	4	—	—
„ foeniculi	„	3	—	—
„ hyoscyam. fol. coctum	50·0	15	250·0	68
„ jecoris aselli	„	10	„	40
„ juniperi	1·0	2	10·0	10
„ lauri	50·0	12	250·0	53
„ lavandulae	1·0	4	—	—
„ lini	50·0	8	—	—
„ macidis	1·0	5	—	—
„ menthae crisp	„	8	—	—
„ „ piper	„	15	—	—
„ nucis moschatae	„	2	—	—
„ olivarum	50·0	14	250·0	53
„ ricini	„	13	—	—
„ rosarum	1·0	169	1 kropla	6
„ rosmarini	„	1	—	—
„ sinapis aether	„	12	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	7	250·0	31
„ valerianae	1·0	13	—	—
Olibanum subt. pulv	10·0	5	—	—
Ononidis rad. sciss.	50·0	4	—	—
† Opium subt. pulv.	1·0	8	—	—
Origani herb. sciss.	50·0	5	—	—
Oxymel scillae	10·0	3	50·0	12
„ simplex	„	3	„	12
Papaveris rhoead flor. sciss.	50·0	22	—	—
„ somnifer. caps.	„	5	—	—
Pasta dentifricia dura	„	50	—	—
„ „ mollis	„	50	—	—
„ gummos. albuminat.	„	38	—	—
„ liquiritiae flava	„	24	—	—
Pastilli e natrio hydro-carbon.	30 placusz	40	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct
Petroleum rectific.	50·0	18	—	—
Pilulae laxantes	5·0	11	—	—
Pix liquida	50·0	5	—	—
Plumbum aceticum	10·0	4	—	—
„ „ basic. sol.	„	4	50·0	16
„ „ solut.	„	2	„	8
„ carbonic. pulv.	50 0	12	—	—
„ hyperoxydat. rubr. pulv.	„	10	—	—
„ oxydatum pulv.	„	14	—	—
Potio magnes. citric. efferv.	1 dawka	54	—	—
Pulpa cassiae	50·0	48	—	—
„ tamarindorum depurata	„	25	—	—
Pulvis aërophorus	10 dawek	35	—	—
„ „ Seidlitzensis	„	85	—	—
„ dentifric. alb.	10·0	6	—	—
„ „ niger	10·0	13	—	—
„ Doveri	1·0	2	—	—
„ gummosus	10·0	5	50·0	20
Punicae granat. rad. cort rud tus.	50·0	28	—	—
„ „ „ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Pyrethri rad. sciss.	50·0	13	—	—
Quassiae lign. sciss.	„	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Quercus cort sciss.	50·0	4	—	—
„ „ rud. tus.	„	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
„ sem. tost. pulv.	50·0	9	250·0	40
Ratanhae rad. sciss.	„	13	—	—
„ „ subt. pulv.	10 0	9	—	—
Resina jalapae	1·0	13	10·0	110
„ pini	50·0	2	—	—
Rhei radix	10·0	17	50·0	70
„ „ sciss.	„	18	„	76
„ „ subt. pulv.	1·0	3	10·0	22
Roob juniperi	50·0	38	250·0	160
„ sambuci	„	20	„	90
Rosae centifol. flor.	„	20	—	—
Rosae gallicae flor.	„	95	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	22	—	—
Rosmarini fol. sciss.	50·0	3	—	—
Rotulae menthae piper	10·0	5	50·0	20
Sabadillae semin.	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
† Sabinae summitat. sciss.	„	3	—	—
† „ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Saccharum subt. pulv.	10·0	3	50·0	11
„ lactis subt. pulv.	„	6	—	—
Salep gross. pulv.	„	8	—	—
„ subt. pulv.	„	11	—	—
Salicis cort sciss.	50·0	5	—	—
Salviae folia sciss.	„	10	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Sambuci flor.	50·0	9	—	—
„ „ gross. pulv.	„	15	250·0	65
Santoninum	0·10	2	—	—
Sapo kalinus	50·0	6	250·0	25
„ medicinalis	10·0	3	—	—
„ „ subt. pulv.	„	6	—	—
„ picis	50·0	50	—	—
„ sulfuratus	„	50	—	—
„ venetus	„	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Sarsaparillae rad. sciss.	50·0	33	250·0	145
Scillae bulb. sicc. subt. pulv. . . .	1·0	2	—	—
Sebum ovile	50·0	13	—	—
† Secale cornut.	10·0	3	—	—
† „ „ subt. pulv.	1·0	1	—	—
Senegae rad sciss.	50 0	41	—	—
Sennae alexand. fol.	„	28	250·0	119
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	9	—	—
„ „ „ sine resina . . .	50·0	66	—	—
„ Tinnevelly fol.	„	14	250·0	57
Serpylli herb. sciss.	„	4	—	—
Serum lactis	Patrz cennik robót aptekarskich			
Sinapis sem.	50·0	5	—	—
„ „ pulv.	„	10	250·0	45
† Solutio arsenical. Fowleri	1·0	1	—	—
Species althaeae	50 0	8	250·0	30
„ amaricantes	„	9	„	40
„ aromaticae	„	18	„	80
„ „ pro catapl.	„	22	„	100
„ emollientes	„	9	„	40
„ „ pro catapl.	„	13	„	60
„ laxantes St. Germain	„	50	—	—
„ pectorales	„	9	250·0	40
Spilanthi olerac. herb. sciss. . . .	„	20	—	—
Spiritus aetheris.	„	18	250·0	75
„ anisi	„	9	—	—
„ aromatic	„	20	250·0	90
„ camphorat	„	9	„	40

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Spiritus carvi	50·0	9	—	—
„ cochleariae	„	12	250·0	50
„ ferri sesquichlor. aeth. . . .	10·0	8	—	—
„ lavandulae	50·0	20	—	—
„ menthae piper	„	14	250·0	60
„ rosmarini	„	17	—	—
„ saponatus	„	12	250·0	50
„ sapon kalin.	„	28	—	—
„ sinapis	5·0	3	50·0	20
„ vini conc. 90%	50·0	7	250·0	30
„ „ dilut. 70%	„	6	„	25
Spongia pressa	5·0	57	—	—
† Stibium chlorat.	10·0	18	—	—
„ sulfur. aurant.	1·0	4	—	—
„ „ nigr.	50·0	6	—	—
„ „ „ subt. pulv.	„	14	—	—
Stramonii fol. sciss.	10·0	1	—	—
† Strychninum	0·01	1	—	—
† „ nitricum	„	1	—	—
Styrax liquid.	10·0	4	50·0	16
Succus liquiritiae pulv.	„	8	„	35
Sulfur praecipitat.	„	13	„	60
„ sublimatum	50·0	16	250·0	70
Syrupus acetos. citri	10·0	6	50·0	25
„ althaeae	„	3	„	10
„ amygdalinus	„	4	„	16
„ aurantior. cort.	„	3	—	12
„ capillor. ven	„	4	—	—
„ cinnamomi	„	5	—	—
„ diacodii	„	3	50·0	10
„ ferri jodati	„	14	„	63
„ ipecacuanh.	„	5	—	—
„ mannatus	„	3	50·0	12
„ mororum	„	3	„	12
„ rhei	„	3	„	12
„ ribium	„	3	„	12
„ rubi idaei	„	3	„	12
„ simplex	„	2	„	8
Tabulae althaeae	50·0	22	—	—
Tamarindi pulpa	„	7	—	—
Taraxaci herb. sciss.	„	5	—	—
„ radix sciss.	50·0	5	—	—
Terebinthina comm.	„	5	—	—
Thea Pecco	„	63	—	—
Tiliae flores sciss.	„	9	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Tinctura absinthii comp.	10·0	3	50·0	12
† „ aconiti	5·0	3	„	25
„ amara	10·0	4	„	16
„ arnicae	„	3	„	12
„ auranti cort.	„	4	„	16
† „ belladonnae	5·0	3	„	25
„ benzoës	10·0	4	„	16
† „ cantharidum	5·0	4	„	35
„ cascarillae	10·0	6	—	—
„ castorei canad.	„	62	—	—
„ chamomillae	„	3	50·0	12
„ chinae comp.	„	7	„	30
„ cinnamomi	„	3	„	12
† „ colchici	5·0	3	„	25
† „ digitalis	„	3	„	25
„ guajaci	10·0	5	„	22
„ ipecacuanhae	5·0	7	„	60
„ jodi	„	4	„	32
„ lobeliae	„	4	„	35
„ malatis ferri	10·0	8	„	35
„ myrrhae	„	5	„	22
† „ nucis vomicae	5·0	4	„	35
† „ opii crocat.	„	24	„	220
† „ opii simpl.	„	6	„	54
„ ratanhae	10·0	4	„	18
„ rhei aquos.	10·0	4	50·0	16
„ „ vinosa Darelli	„	13	„	60
„ spilanthi olerac.comp	5·0	4	„	35
„ valerianae	10·0	4	„	16
† „ veratri albi	5·0	3	„	25
Trifolii herb. sciss.	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Trochisci ipecacuanhae.	5·0	7	—	—
„ santonini	„	10	—	—
Unguentum aromaticum	10·0	5	50·0	20
„ Autenriethi	Patrz cennik robót aptekarskich			
„ cerussae	10·0	4	50·0	16
„ diachylon Dr. Hebra	„	8	„	36
„ emolliens	„	9	„	40
„ glycerini	„	5	„	20
„ hydrargyri	„	8	„	36
„ juniperi	„	5	„	20
„ plumbi acetici	„	5	„	20
„ pomadinum	„	5	„	20
„ sabadillae	„	6	„	25

	Waga gramy	Cena ct	Waga gramy	Cena ct
Unguentum simplex	10·0	4	50·0	16
,, sulfuratum	„	5	„	20
Uvae ursi fol.	50·0	5	—	—
Valerianae radix sciss.	„	7	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	4	—	—
Vanillae fruct	1·0	12	—	—
† Veratrinum	0·05	3	—	—
Veratri alb. rhiz.	10·0	1	—	—
,, ,, ,, subt. pulv.	„	4	—	—
Verbasci flor.	50·0	31	—	—
† Vinum colchici	10·0	10	—	—
,, malagense	50·0	22	—	—
† ,, stibiato-tartaricum	10·0	10	—	—
Zedoariae rhiz. sciss.	50·0	7	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	4	—	—
Zincum aceticum	„	24	—	—
,, chloratum	„	20	—	—
,, oxydatum	„	40	—	—
,, sulfuricum	„	5	50·0	20
Zingiberis rhiz. sciss.	50·0	16	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	6	—	—

Cennik robót receptowych.

		ct.
1	Za sporządzenie odwaru wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie, jeżeli gotowanie trwa 1/4 godziny . . .	18
	1/2 „ . . .	22
	1 „ . . .	28
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . .	5
2	Za sporządzenie naparu (infusio calida) włączając półgodzinne wytrawienie (digestio) wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie	18
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . .	5
3	Za sporządzenie zimnego nalewu (infusio frigida) tudzież za namoczenie (maceratio) wraz z cedzeniem aż do 500·0 włącznie	5
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500.0 . . .	2
4	Za wytrawienie bez względu na ilość i wraz z cedzeniem w miarę czasu do 3 godzin włącznie	12
	6 „ „	20
	12 „ „	26
	24 „ „	34
5	Za sporządzenie odwaro-nalewu ma być policzona odpowiednia należytość za odwar a nadto połowa należytości za nalew.	

U w a g a.

a) Drzewka, kory, korzenie, zioła, kwiaty i nasiona, przepisane do sporządzenia odwarów i nalewów, jakoteż do ziółek (species) mają być uważane chociażby to w recepcie nie było wyraźnie wymienione, jako przepisane w stanie pokrajanym, roztłuczonym lub rozgniecionym; należy ich w tym stanie używać i należytość według cennika lekarstw obliczać.

b) Jeżeli lekarstwa za odwar lub nalew zapisane zostały w stanie sproszkowanym, natenczas należy rozumieć pod tem proszek na grubo tłuczony i policzyć cenę ustanowioną w cenniku lekarstw za „pulvis grossus“.

		ct.
6	Za sporządzenie zimnego roczynu (solutio calida) do 500·0 środka roczynowego wraz z przecedzeniem.	12
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	5
	Uwaga.	
	a) W razie rozpuszczenia soli, wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej.	
	b) Za rozpuszczenie lub zarobienie soli lub innych przetworów leczniczych w celu sporządzenia ciasta pigułkowego, powidełek i kołaczyków, nie wolno policzyć.	
7	Za sporządzenie zimnego roczynu t. j. za pomocą tłuczka (solutio frigida cum pistollo peragenda) . .	5
8	Za wypienienie (clarificatio) za pomocą białka, wraz z białkiem	20
9	Za przesączenie (filtrowanie) płynu do 500·0 włącznie	5
	Zą każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	3
10	Za jedno przecedzenie	3
11	Za nasycenie (saturatio)	15
12	Za sporządzenie mleczanki z nasion wraz z przecedzeniem do 500·0 włącznie	15
	Za nadwyżkę aż znowu do 500·0	5
13	Za sporządzenie mleczanki wrzekomej (emulsio spuria) z wszelkich rodzajów olejów, żywic, balsamów itd. jakoteż mieszanki olejnej (mixtura oleosa) do 500·0 włącznie	10
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	5
14	Za sporządzenie nieklarowanej serwatki, wraz z mlekiem i innemi przyprawami zo 200·0 serwatki włącznie	25
	Za nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki .	15
15	Za sporządzenie wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i innemi przyprawami aż do 200·0 włącznie	40
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki	20
16	Za mieszanie drobnego proszku bez względu na to czy jest przy wydaniu podzielony lub nie . . .	10

		ct.
	Uwaga. Jeżeli do proszku zapisany jest cukier olejny, policzyć należy za sporządzenie takowego o 2 ct. więcej.	
17	Za rozdzielenie drobnych proszków na kilka dawek aż do pięciu włącznie wraz z torebkami, okładką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
	Za każdą dawkę po nad pięć	1
18	Za mieszanie grubych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tussorum) bez względu na to czy przy wydaniu są na dawki podzielone lub nie	5
	Uwaga. Za mieszanie samych ziółek (species) nie wolno policzyć żadnej opłaty.	
19	Za dzielenie grubych proszków lub ziółek (species) na kilka dawek wraz z torebkami, okładką i sygnaturą za każdą dawkę	2
20	Za papier i sygnaturę na wydanie ziółek (species) prostych środków leczniczych (simplicia) i t. p. bez podzielenia takowych na dawki do 200·0 włącznie .	3
	Za większą ilość w ogóle	5
21	Za utarcie lub przetarcie proszku do mieszanki (mixtura) albo do maści	5
22	Za sporządzenie cukru olejnego z wyjątkiem wypadku, jeżeli takowy ma być do proszku dodany . .	5
23	Jeżeli w recepcie wymagane jest ciągłe przecieranie (trituratio continua), należy się za każdy kwadrans .	15
24	Za sporządzenie i uformowanie pigułek, kołaczyków (trochisci) i pastylek aż do 50 sztuk włącznie .	25
	Za dziesięć sztuk nad tę liczbę	2
	Należytość za proszek do posypania użyty, ma być policzona stosownie do spotrzebowanej ilości. Jeżeli proszek do posypania nie został przez lekarza wskazany, ma być do tego użyty pulvis rad. liquiritiae .	
25	Za sporządzenie powidełka	15
26	Za sporządzenie plastra lub maści (ceratum) za pomocą mieszania i wałkowania do 150·0 włącznie .	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2

		ct.
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie, natenczas za stopienie aż do 150.0 należy się	5
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
27	Za sporządzenie jednego czopka stolcowego . .	20
	Za każdy dalszy czopek stolcowy	5
28	Za papier ceratowy, okładkę i sygnaturę, potrzebne do wydania plastra lub maści (ceratum) do 150·0 włącznie	3
	Za ilość większą niż 150·0	5
29	Za rozsmarowanie plastry lub maści (ceratum) na płótnie wraz z robotą i płótnem na 50 □ cm. . .	20
	Za każdy dalszy przyrost rozmiaru do 50 □ cm. .	5
30	Za sporządzenie maści lub masy plastrowej (linimentum) tudzież za mieszanie kilku maści lub masy plastrowej do 150·0 włącznie	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie należy się za to aż do 500·0	5
	Za podzielenie maści na większą ilość dawek aż do 5 dawek włącznie wraz z papierem ceratowym, za każdą dawkę	3
	Za każdą dalszą dawkę	2
31	Jeżeli przy ekspedycyi recepty nie ma zastosowania żadna z dotąd wskazanych robót receptowych, należy się za jednorazowe odważenie lub policzenie kropel .	2
	Za każde dalsze odważenie lub liczenie kropel .	1
32	Za opakowanie, tj. korek, papier, szpagat i sygnaturę	3
33	Za opieczętowanie naczynia przy wydaniu lekarstwa w wypadkach, w których tego zażądano . . .	3
34	Rozumie się, że osobno liczyć należy opłatę za zarządzone przez pewnych lekarzy niezwykłe manipulacye.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe białe flaszki na lekarstwa:	
Za sztukę do 50 gramów włącznie	5
„ nad 50 „ do 200 gramów włącznie . .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ 300 „ „ 400 „ „ . .	10
„ „ 400 „ „ 800 „ „ . .	15
„ „ 800 „ „ 1500 „ „ . .	22
Flaszki podwójne, białe flaszki na proszki, flaszki hyalitowe lub czernione, mogą być policzone o połowę ceny drożej, aniżeli zwykłe białe flaszki na lekarstwa.	
Zwykłe słoiki na lekarstwa:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	3
„ powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie .	5
„ „ 100 „ „ 200 „ „ .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „ .	8
„ „ 300 „ „ 500 „ „ .	15
Słoje porcelanowe:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	10
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	14
„ „ 100 „ „ 150 „ „ . .	18
„ „ 150 „ „ 200 „ „ . .	24
Jeżeli do słojów porcelanowych dodana zostanie nakrywka, to za taką nakrywkę z drzewa lub z kruszcu wraz z sygnaturą należy się przy słojach porcelanowych do 20 gramów	5
przy słojach powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie .	8
„ „ „ 100 „ w ogóle	12

	ct.
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	4
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	6
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	7
„ „ 100 „ „ 200 „ „ ! .	9
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	8
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	10
„ „ 100 „ „ 150 „ „ . .	12
Pudełka zasuwane wraz z sygnaturą:	
Za sztukę obejmującą do 5 proszków	6
„ „ nad 5 do 10 proszków	10
„ „ „ 10 „ 20 „	15

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Absinthii herb. sciss.	50·0	4	500·0	36
Acetum	100·0	3	„	13
„ pyrolign. crud.	„	4	„	18
Acidum acet. conc. venale 1·028	50·0	10	„	90
† „ arsenic. subt. pulv.	„	8	„	70
„ carbolicum	„	14	„	132
„ hydrochloric. conc. crud	100·0	7	„	32
„ nitric. conc. crud.	„	9	„	40
„ salicylic.	1·0	2	—	—
„ sulfuric. anglic.	100·0	6	„	27
„ tannicum	10·0	25	50·0	118
Aether crudus	100·0	13	500·0	60
Aloë	50·0	10	„	92
„ gross. pulv.	„	13	„	120
Althaeae herb. sciss.	„	4	„	36
„ rad. elect. (IIda) sciss.	„	7	„	65
„ „ „ gross. pulv.	„	13	„	116
Alumem	„	3	„	26
„ pulv.	„	6	„	55
„ ustum	„	6	„	54
„ „ pulv.	„	9	„	83
Ammonia	„	6	„	55
Ammoniacum	„	8	„	72
Ammonium carbon.	„	8	„	75
„ chlorat. crud.	„	5	„	45
Amylum pulv.	„	7	„	60
Angelicae rad. sciss.	„	7	„	65
„ rad. gross. pulv.	„	10	„	90
Anisi vulgar. fruct.	„	7	„	65
„ „ pulv.	„	12	„	106
Aqua calcis	500·0	6	—	—
„ chlori	50·0	7	500·0	65
„ destillata	500·0	10	—	—
„ kreosoti	„	18	—	—
„ laurocerasi	50·0	20	—	—
„ vegeto-miner. Goul.	500·0	10	—	—
Argentum nitric. fus.	5·0	70	—	—
Arnicae flor.	50·0	5	500·0	45
„ rad. sciss.	„	7	„	60
Asa foetida	„	9	„	82

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Asa foetida pulv.	50·0	14	500·0	130
† Atropinum sulfuric.	0·01	2	—	—
Axungia porci	50·0	7	500·0	64
† Belladonnae fol. sciss.	„	7	„	63
Calami rhizom. sciss.	„	6	„	54
„ „ gross. pulv.	„	9	„	80
Calcium carb. nativ.	100·0	3	„	13
„ „ „ pulv.	50·0	5	„	40
„ hypochloros.	„	3	„	27
„ oxydat.	„	2	„	18
„ „ pulv.	„	4	„	35
Camphora	„	14	„	130
† Cantharides	„	38	—	—
† „ pulv.	„	48	—	—
Carbo lign. depur. pulv.	„	5	500·0	46
Carvi fructus	„	6	„	55
„ „ pulv.	„	12	„	106
Cera flava	„	14	„	130
Chamomillae rom. flor.	„	8	„	72
„ vulg. flor. gross. pulv.	„	13	„	121
Chinae cortex fusc.	„	57	„	540
„ „ „ gross. pulv.	„	60	„	570
Chininum hydrochloric.	0·10	5	1·0	45
† Chloralum hydrat	10·0	15	50·0	70
Chloroformium pur. venale	50·0	30	—	—
Cinae flores	„	7	500·0	58
„ „ pulv.	„	12	„	110
Cinnamomi cortex	„	9	„	80
„ „ gross. pulv.	„	12	„	106
Collodium	„	20	—	—
Colocynthidum fruct. sc.	„	60	—	—
Conii macul. herb. sc.	„	4	500·0	34
Cuprum sulfuric.	„	9	—	86
† Digitalis fol. sc.	„	5	—	—
Emplastrum diachyl. simpl.	„	11	500·0	100
Euphorbium	„	6	—	—
„ pulv.	„	14	500·0	132
† Extractum belladonnae	5·0	31	—	—
„ filic. maris	„	34	—	—
† „ hyoscyami fol.	„	23	—	—
† „ nucis vomicae	„	52	—	—
„ punicae granat.	„	18	—	—
„ scillae	„	10	—	—
Ferrum sesquichl. sol.	50·0	12	—	—
„ sulfuric. cr. pur.	„	4	500·0	34

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Ferrum sulfuric. venale	500·0	10	—	—
Filicis mar. rhiz. sc.	50·0	5	500·0	42
„ „ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Foeniculi fructus	„	6	„	54
„ „ pulv.	„	11	„	102
Gallae gross. pulv.	„	13	„	122
Gentianae rad. sc.	„	5	„	45
„ „ gross. pulv.	„	8	„	72
Glycerinum	„	13	„	115
Guajacum	„	24	„	228
Gummi arab. elect. (IIda)	„	9	„	85
† Hydrargyrum bichl. coross. pulv.	10·0	7	50·0	33
† „ bijodat rubr.	5·0	20	—	—
† „ chlorat. mite pulv	„	7	50·0	62
† „ oxydat. flavum	„	16	—	—
Hyoscyami fol. sc.	50·0	5	500·0	46
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	„	87	—	—
Jalapae tub. gross. pulv.	„	22	—	—
† Jodoformium	10·0	39	—	—
Jodum	5·0	16	—	—
Juniperi fructus	50·0	2	500·0	15
„ „ gross. pulv.	„	5	„	40
Kalium carbon. crud.	„	6	„	55
„ chloricum	„	12	„	115
„ hydro-oxyd. pur. ven.	„	39	—	—
„ hydro tartar. pulv.	„	18	500·0	168
„ hypermangan. cryst.	5·0	19	—	—
„ jodatum	50·0	62	—	—
„ nitricum	„	6	500·0	56
„ „ pulv.	„	9	„	82
† „ stibiat.-tart. pulv. (ven.)	„	25	—	—
„ sulfuratum	„	51	—	—
„ „ pro balneo	„	8	500·0	70
„ sulfuricum	„	6	„	52
„ „ pulv.	„	8	„	76
„ tartaric.	„	39	—	—
Kamala	10·0	28	—	—
Kreosotum	„	6	—	—
Lini sem.	50·0	3	500·0	27
„ „ plac. gr. p.	„	4	„	30
Liquiritiae rad. sc.	„	5	„	48
„ „ decort. gross. pulv	„	13	„	116
Magnesium carb. hydr.-oxyd. pulv.	„	16	„	148
„ sulfuric	„	4	„	36
Malvae fol. sciss.	„	5	„	45

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Manganum hyperoxyd. nat. pulv.	50·0	7	500·0	64
Mel depuratum	„	8	„	72
† Morphinum hydrochloric	0·05	2	—	—
Myrrha	50·0	28	500·0	265
„ pulv	„	33	„	304
Natrium boracic. pulv..	„	11	„	101
„ carbon. cryst. venal.	„	2	„	17
„ salicylic.	1·0	3	—	—
„ sulfuric. cryst. venal.	50·0	2	500·0	15
† Nux vomica gross. pulv.	„	8	„	76
Oleum amygdal. dulc.	50·0	28	—	—
„ cadinum	„	7	500·0	63
„ croton. tiglii	1·0	4	—	—
„ hyosciami fol. coct.	50·0	13	—	—
„ jecoris aselli	„	8	500·0	72
„ lauri	„	10	„	95
„ lini	„	7	„	61
„ olivarum (IIda)	„	9	„	80
„ sinapis aether	1·0	10	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	6	500·0	54
† Opium subt. pulv.	5·0	30	—	—
Petroleum crud. (Polonic.)	50·0	7	500·0	66
Pix liquida	„	4	„	34
Plumbum acet. venale	„	8	„	70
„ „ basic. solut,	„	12	„	110
„ carbonic pulv.	„	8	„	73
„ oxydat. pulv.	„	8	„	76
Pulvis Doveri	5·0	8	—	—
Quercus. cort. sciss.	50·0	4	500·0	34
„ „ gross. pulv.	„	7	„	62
Sabadillae semin.	„	9	„	85
„ „ pulv.	„	15	„	140
Saccharum pulv.	„	7	„	66
Salicis cort. sciss.	„	4	„	37
Salviae folia sciss.	„	8	„	72
Sapo kalinus	„	4	„	36
„ medicinal.	„	12	—	—
Scillae bulbus	„	2	500·0	18
„ „ sicc. pulv.	„	9	„	84
Sebum ovile	„	12	„	106
† Secale cornut.	„	13	„	120
† „ „ pulv.	„	20	„	190
Sinapis. semin.	„	5	„	45
† Solutio arsenic. Fowleri	5·0	2	50·0	16
Species aromatic.	50·0	11	500·0	104

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct	gramy	ct.
Spiritus camphorat	50·0	8	500·0	70
„ saponatus	„	10	„	90
„ vini dilut. 70%	„	5	„	44
Spongia press. venal.	5·0	29	—	—
Stibium sulfur. aur. p. ven.	50·0	33	—	—
„ „ nigr. ven.	„	4	500·0	32
„ „ „ „ pulv.	„	8	„	70
† Strychninum	0·05	2	—	—
Styrax liquid.	50·0	14	—	—
Sulfur. sublim. lot. venal.	„	3	500·0	26
Terebinthina commun.	„	4	„	36
† Tinctura aconiti	„	16	—	—
„ arnicae	„	11	500·0	100
† „ belladonnae	„	16	—	—
† „ cantharid.	„	25	—	—
† „ digitalis	„	16	—	—
„ jodi	„	31	—	—
„ myrrhae	„	20	—	—
† „ nucis vomic.	„	16	—	—
† „ opii simpl.	„	52	—	—
† „ veratr. albi	„	16	—	—
Unguentum cerussae	„	12	500·0	108
„ glycerini	„	16	—	—
„ hydrargyri	„	32	—	—
„ plumb. acetic.	„	17	500·0	158
„ simplex	„	15	„	138
„ sulfurat.	„	12	„	110
Valerianae rad. sciss.	„	6	„	54
„ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Veratri alb. rhiz. sciss.	„	5	„	40
„ „ „ gross. pulv.	„	8	„	70
Zincum chlorat.	10·0	16	—	—
„ oxydat pur. venale	50·0	28	—	—
„ sulfuric. „ „	„	5	—	—
Zingiberis rhiz. sciss	„	13	500·0	120
„ „ gross pulv.	„	15	„	142

Dodatek do §. 3.

T a b u l a

exhibens doses medicamentorum toxicae indolis maximas pro adulto. ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis :!

	Pro dosi		Pro die	
	grammata	grana	grammata	grana
Acidum arsenicosum	0·006	0·08	0·012	0·16
„ carbolicum crystallisatum . .	0·05	0·65	0·15	2·00
„ hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855)	0·05	0·68	0·20	2·7
	sive gutt.	2		
Aconiti tubera	0·12	1·6	0·60	8·2
Aconitinum	0·007	0·09	0·04	0 55
Apomorphinum hydrochloricum qua emeticum (injectione subcutanea adhibendum) . .	0·010	—	—	—
Aqua amygdalar. amarar. concentrata . .	1 50	20·5	5 00	68·5
	sive gutt.	40		
„ laurocerasi	1·50	20·5	5·00	68·5
	sive gutt.	40		
Argentum nitricum	0·03	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0·002	0·02	0·006	0·08
„ sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Belladonnae folia	0·15	2·0	0·60	8·2
„ radix	0·07	1·0	0·30	4·0
Cantharides	0·07	1·0	0 20	2·7
Colchicinum	0·003	0·04	0·009	0·12
Colocynthid. fruct.	0·30	4·0	1·00	13·7
Conii macul. herb.	0·30	4·0	2·00	27·4
Cuprum sulfuricum qua emeticum . . .	0·40	5·5	—	—
Digitalinum	0·002	0·02	0·01	0·14
Digitalis folia	0·20	2·7	0·60	8·2
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0·12	1·6
„ belladonnae foliorum . . .	0 10	1·4	0·40	5 5
„ „ radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
„ cannabis indicae	0·10	1·4	0·30	4·0
„ colocynthidis	0·10	1·4	0·40	5·5
„ conii	0·18	2·5	0·60	8·2
„ hyoscyami foliorum	0·15	2·0	0·80	11·0
„ nucis vomicae	0·04	0·55	0·20	2·7
„ opii	0·10	1·4	0·40	5·5
Ferrum jodatum . , ...	0·06	0·8	0·24	3·3
Hellebori virid rad.	0·30	4·0	1·20	16·4
Hydrargyrum bichloratum corros. . . .	0·01	0·13	0·04	0·05

	Pro dosi		Pro die	
	grammata	grana	grammata	grana
Hydrargyrum bijodatum rubrum . . .	0·01	0·13	0·04	0·5
„ jodatum flavum	0·06	0·8	0·40	5·5
„ oxydatum flavum	0·03	0·4	0·10	1·4
Hyoscyami folia	0·30	4·0	1·0	13·7
Jodum	0·03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0·30	4 0	1·00	13·7
Kreosotum	0·04	0·55	0·16	2·2
Lactucarium	0·30	4 00	1·20	16·4
Morphinum	0·02	0·28	0·10	1·4
„ aceticum	0·03	0·4	0.12	1·6
„ hydro-chloricum	0·03	0·4	0·12	1·6
Nux vomic. pulv.	0·12	1·6	0·50	6·8
Oleum crotonis	·06	0·8	0·30	4·0
Opium pulveratum	0·15	2·0	0 50	6·8
Phosphorus	0·001	0·01	0·005	0·06
Plumbum aceticum	0·07	1·0	0·50	6·8
Santoninum	0·10	1·4	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	6·8	1·20	16·4
Stramonii fol.	0·25	3·3	1·00	13·7
Strychninum	0·007	0·09	0·02	0·27
„ nitricum	0 007	0·09	0·02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20·5
„ belladonnae	1·00	13·7	4·00	55·0
„ cantharidum	0·50	6·8	1·00	13·7
„ colchici seminum	1·00	13·7	3·00	41·1
„ digitalis	1·00	13·7	4·00	55·0
„ jodi	0·30	4·0	1·00	13·7
„ nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
„ opii crocata	0·50	6·8	2·00	27·4
„ „ simplex	0·50	6·8	2·00	27·4
Veratri albi rhizoma	0·30	4·0	1·02	16·4
Veratrinum	0·01	0·13	0·03	0·4
Vinum colchici	1·00	13·7	3·00	41·1
Zincum aceticum	0 05	0·68	0·30	4·0
„ cyanatum	0·005	0·06	0·012	0·16
„ sulfuricum	0·05	0·68	0·30	4·0
„ „ qua emeticum . . .	0·80	11·0		

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 30. Stycznia 1883. **Część III.**

Nr. 6.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Grudnia 1882 l. 74886.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22. Listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór następujących opłat mytniczych:

1. Radom powiatowym w Dąbrowie i w Tarnowie na drodze powiatowej Dąbrowa, Żabno, Otfinów.
2. Radzie powiatowej w Dąbrowie na drodze powiatowej Szczucin-Otałęż.
3. Radzie powiatowej w Sanoku, na drodze powiatowej Rymanów-Haczów.

Art. I.

Radom powiatowym w Dąbrowie, w Tarnowie i Sanoku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych a mianowicie:

1. Radom powiatowym Dąbrowskiej i Tarnowskiej prawo do poboru myta drogowego na drodze powiatowej Dąbrowa, Żabno, Otfinów, na jednej stacyi mytniczej w terytoryum powiatu dąbrowskiego według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) cent.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) cent.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cent.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nieopłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Dochód z myta wpływać ma w $^5/_8$ częściach do funduszu drogowego powiatu dąbrowskiego, a w $^3/_8$ częściach do funduszu drogowego powiatu tarnowskiego.

2. Radzie powiatowej dąbrowskiej prawo do poboru mytu drogowego i mostowego na jednej stacyi mytniczej przy drodze powiatowej Sczucin Otałęż, według następującej taryfy.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu: drogowego 2 (dwa) cent, mostowego 2 (dwa) cent.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych: drogowego 1 (jeden) cent. mostowego 1 (jeden) cent.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego: drogowego $^1/_2$ (pół) cent., mostowego $^1/_2$ (pół) cent.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Znosi się ustawa z dnia 12 lipca 1870 dz. u. i rozp. kr. nr. 71, którą Rada powiatowa dąbrowska otrzymała była prawo do poboru myta od mostu na rzece Brniu w Słupcu na drodze prowadzącej ze Szczucina do Otałęży.

3. Radzie powiatowej sanockiej prawo do poboru myta od mostu w Ladzinie na drodze powiatowej Rymanów-Haczów przy rogatce ustanowionej od strony Rymanowa w odległości najwięcej 38 metrów od mostu, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cent.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ cent. (pół) cent.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 7.

Obwieszczenie.

Jego c. i kr. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do poboru myta obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach od mostu na rzece Wiśniowiec.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Brzozdowcach powiatu Bobreckiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do poboru myta od mostu na rzecze Wiśniowiec, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem, w dobrym stanie, i oraz wyłożenia kamieniem, i wyszutrowania drogi gminnej z Rozdołu do Chodorowa, wiodącej po obu stronach omyconego mostu na przestrzeni $1\frac{1}{2}$ kilometra.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) cent
2. Od bydląt przepędzanych:
   a) od każdego konia dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) cent.;
   b) od pięciu świń, albo cieląt 1 (jeden) cent.;
   c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

Art. III.

Przy poborze mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 8.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do poboru myta drogowego i mostowego na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa wiodącej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu. od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa wiodącej, Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej na rzecz funduszu tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są gminy i obszary dworskie w Rudnikach, Groblach i w Jeżowem, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) cent.
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) cent.
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cent.

2. Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1 na granicy gmin, Jeżowego i Grobel:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cent.;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) cent.

Konie; woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i w Jeżowem wolni są od opłaty myta w art. II ustanowionego tylko w terytoryum swojej miejscowości.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 9.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej Trembowelskiej opłat mytniczych na drodze powiatowej Trembowla - Budzanów.

Art. I.

Radzie powiatowej Trembowelskiej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta drogowego i mostowego przy drodze powiatowej Trembowla-Budzanów, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego na jednej stacyi przy drodze powiatowej Trembowla-Budzanów w Zieleńcu pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu: drogowego 2 (dwa) cent., mostowego 2 (dwa) cent.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych: drogowego 1 (jeden) cent. mostowego 1 (jeden) cent.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego: drogowego ½ (pół) cent.; mostowego ½ (pół) cent.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owcy, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Właściciele i zarząd dóbr w Semenowie wolni są od opłaty myta w art. IIgim oznaczonego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 10.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych obszarowi dworskiemu w Wiśniowej od mostu na rzece Krzyworzece, tudzież obszarowi dworskiemu w Przeworsku od przewozu na rzecze Wisłoku w Korniatkowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Obszarowi dworskiemu w Wiśniowej powiatu Wielickiego od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta żrebięta, owce, kozy, i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Przeworsku powiatu Łańcuckiego od przewozu na rzece Wisłoku w Korniatkowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów i od każdej pędzonej sztuki bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d. ssących przy matkach, 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, 2 (dwa) ct.;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem 4 (cztery) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu takowej.

Art. III.

Mieszkańcy gminy w Wiśniowej wolni są od opłaty myta mostowego dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Co się niniejszem podaje po powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 Grudnia 1882. **Potocki** w. r.

Nr. 11.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Białej prawa do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta na stacyi w Porąbce pobierać należy według następującego wymiaru.

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) centa.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) cent.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) centy.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (półtora) centa.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882. **Potocki** w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do pobierania myta:

1. Gminie łącznie z obszarem dworskim w Zarwanicy od mostu na rzece Strypie;

2. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie od mostu na rzece Dniestrze;

3. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Mostach od mostu na rzece Dniestrze;

4. Obszarowi dworskiemu w Zbyszycach od przewozu na rzece Dunajcu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Gminie łącznie z obszarem dworskim Zarwanicy, powiatu Podhajeckiego, od mostu na rzece Strypie w Zarwanicy;

2. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie, powiatu Rudeckiego od mostu na rzece Dniestrze w Terszakowie;

3. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Mostach, powiatu Rudeckiego od mostu na rzece Dniestrze w Mostach;

Od każdego z tych trzech myt pod poz. 1, 2 i 3 wyszczególnionych, pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) cent.

2. od bydląt przepędzanych:

   a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) cent;

   b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) cent;

   c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

4. Obszarowi dworskiemu w Zbyszycach powiatu Nowosandeckiego od przewozu na rzece Dunajcu pod Zbyszycami według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) cent;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) centy;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) cent;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) centy.
e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń, 1 (jeden) cent.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gminy Terszakowa wolni są od opłaty myta mostowego dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Art. IV.

Mieszkańcy gminy w Mostach wolni są od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu łącznie z gminą przysługującego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 Grudnia 1882. **Potocki** w. r.

Nr. 13.

O b w i e s z c z e n i e.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Górze Ropczyckiej wspólnie z gminą w Borku wielkim prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Górze Ropczyckiej wspólnie z gminą w Borku wielkim powiatu Ropczyckiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wyko-

nanie tej uchwały prawo do pobierania myta od ośmiu mostów, położonych w Borku wielkim na drodze komunikacyjnej, z Góry ropczyckiej do Kolbuszowy i do Mielca pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie własnym kosztem.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego 2 (dwa) centy;

c) od pięciu świń, cieląt lub dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nieopłaca się myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 Grudnia 1882.

w zastępstwie:
Zaleski w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do poboru myta na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki.

Art. I.

Na przeciąg lat 5ciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta drogowego na drodze gminnej z Siepietnicy przez

Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki wiodącej, Wydziałowi powiatowemu w Jaśle, jako władzy nadzorującej na rzecz funduszu tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, w myśl postanowień ustawy drogowej za przyczynieniem się z funduszu powiatowego dotacyą roczną w kwocie 1000 złr. podczas trwania koncesyi mytniczej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) cnt.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) cnt.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej.

Art. IV.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, wolni są od opłaty ustanowionego myta tylko w obrębie swojej miejscowości.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grudnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 15.

O b w i e s z c z e n i e.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22 Listopada 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Kopkach od przewozu przez rzekę San;

2. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Wybranówce od mostu na rzece Hlebówce;

3. Obszarowi dworskiemu w Jankowicach od przewozu przez rzekę Wisłę;

4. Obszarowi dworskiemu w Zabłotowie wspólnie z obszarem dworskim w Ibińcach od przewozu przez rzekę Prut;

5 Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów w dobrym stanie, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Kopkach powiatu Niskiego, od przewozu przez rzekę San w Kopkach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct;

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nieopłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Wybranówce powiatu Bobreckiego, od mostu na rzece Hlebówce w Wybranówce, według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;
b) od pięciu świń, albo cielął 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Jankowicach powiatu Chrzanowskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w Jankowicach, według następującego wymiaru:
a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 2 (dwa) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.;
e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct

4. Obszarowi dworskiemu w Zabłotowie wspólnie z obszarem dworskim w Ilińcach powiatu Sniatyńskiego od przewozu przez rzekę Prut w Zabłotowie, według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.
c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, n. p. od cieląt, jagniąt, koźląt i t. p. 1 (jeden) ct.;
d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, według następującego wymiaru:
a) ad każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Art. III

Obszary dworskie ordynacyi Łańcuckiej, wszyscy tychże urzędnicy oraz wszelkie transporta, są w zupełności wolne od opłaty myta od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach.

Art. IV.

Pobór opłaty myta od mostu na rzece Hlebówce rozpocznie się dopiero po oddaniu do użytku publicznego nowego mostu tamże wybudowanego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 grundnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 7 Stycznia 1883 l. 13109/pr., względem wyłączenia miejscowości Żuków z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Kołomyi i wcielenia tejże do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Horodence.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 l. 20310, rozporządzam w myśl ustaw z dnia 13. Lutego 1879 Nr. 78 Dz. u. k. i z dnia 12. Grudnia 1882 Nr. 87 Dz. u. k w porozumieniu z Wydziałem krajowym co następuje:

Miejscowość Żuków zostaje wyłączoną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Kołomyi i wcieloną do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Horodence.

Dzień, z którym niniejsze rozporządzenie wejść ma w życie, później ogłoszonym zostanie.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 14. Lutego 1883. **Część IV.**

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Stycznia 1883 l. 5273, o dodatku do podatków bezpośrednich na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1883.

Jego ces. i król. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10. Stycznia 1883, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 20. Października 1883 następującej osnowy:

I. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1883, uchwala Sejm dodatek krajowy do podatków bezpośrednich po 27 ct. od każdego złotego w. a. całej należytości każdego podatku.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przenoszenia oszczędności jednej rubryki wydatków zwyczajnych na potrzebę drugiej rubryki takichże wydatków z tem jednakże zastrzeżeniem, że Wydział krajowy każde zboczenie od preliminarza usprawiedliwi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 17. Stycznia 1883 L. 355|pr. w sprawie uzupełnienia §. 71 statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami na mocy §. 76 ogłoszonego

w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 81 ex 1882 statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uchwalone przez Sejm krajowy na posiedzeniu z dnia 20. Października z. r. dodatkowe postanowienia do §. 71 tegoż statutu następującej osnowy:

Członkowie Rady nadzorczej Banku krajowego i ich zastępcy wybierani będą na lat sześć.

Z pomiędzy członków Rady nadzorczej występuje co dwa lata trzecia część w sposób następujący: Z upływem pierwszych dwóch po pierwszym wyborze, a następnie drugich dwóch lat urzędowania rozstrzyga los, którzy członkowie ustąpić mają, następnie zaś ustępować będą ci. którzy sześć lat urzędowali.

Z pomiędzy zastępców członków Rady nadzorczej ustępuje co trzy lata połowa w ten sposób, że z upływem pierwszych trzech lat urzędowania los rozstrzyga, którzy zastępcy ustępują, następnie zaś ustępować będą ci, którzy sześć lat urzędowali.

Dopóki nowo wybrani członkowie i zastępcy nie wejdą w urzędowanie, urzędują dotychczasowi członkowie i zastępcy, chociaż zostali wylosowani.

Występujący członkowie Rady nadzorczej i zastępcy mogą być napowrót wybrani.

Co się w skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. Stycznia 1883 l. 17503, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 19. Lutego 1883. **Część V.**

Nr. 19.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Stycznia 1883 L. 11698|pr., którem na mocy upoważnienia udzielonego reskryptem wys. Ministerstwa rolnictwa z dnia 7. Listopada 1882 L. 6297, w porozumieniu z wys. c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych wydaje się Instrukcyą do ustawy krajowej z dnia 8. Grudnia 1881 L. 71 Dz. u. kr. o używaniu ogierów, będących własnością prywatną, do stanowienia.

§. 1.

Kto zamierza uzyskać pozwolenie stanowienia ogierem swoim cudzych klaczy, winien zgłosić się o licencyę do Starostwa tego powiatu, w którym położone jest miejsce jego zamieszkania. Zgłoszenie to, które ma zawierać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego, tudzież pochodzenie, wiek i maść ogiera, niemniej miejsce, w którem się tenże znajduje, ma być wniesionem najdalej do 1. Listopada przed rozpoczęciem pory stanowienia a względnie przed upływem okresu licencyjnego, jeżeli ogier już był licencyonowany. Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione. Polityczna władza powiatowa pouczy przytem zgłaszających o tem, że ogiery poniżej lat czterech, nie będą licencyonowane.

§. 2.

Zgłoszenie może być pisemne lub ustne. Na zgłoszenie ustne wciągnie Starostwo — nie spisując przytem ze zgłaszającym protokołu — wymienione powyżej daty do wyłożyć się mającego na ten cel wykazu i przedłoży ten wykaz wraz z ewentualnemi zgłoszeniami pisemnemi Namiestnictwu do 15.

Listopada. Przełożony politycznej władzy powiatowej odpowiada za każde spóźnienie w przedłożeniu tych wykazów i zgłoszeń, od których wczesnego nadejścia zawisłe są dalsze zarządzenia.

§. 3.

Namiestnictwo układa w porozumieniu z Komendą rządowego zakładu stadników program czynności licencyjnej dla całego kraju i udziela go Starostwom celem uwiadomienia członków komisyi i posiadaczy zgłoszonych ogierów o terminie i miejscu urzędowania komisyi, niemniej celem podania go do powszechnej wiadomości.

O ile stosunki miejscowe dozwalają przedstawienia ogierów bez szczególnych trudności i bez znacznej straty czasu, ustanowioną być może jedna komisya dla kilku powiatów.

§. 4.

Komisya do licencyonowania, w której skład nie wchodzi zastępca władzy politycznej, składa się oprócz zastępcy rządowego zakładu stadników, z trzech znawców a ewentualnie jednego konowała, (§. 3 ustawy z dnia 8. Grudnia 1881).

W razie powołania konowała, tenże nie będzie uważany za członka komisyi, a zadaniem jego będzie jedynie wypowiedzieć zdanie swoje o stanie zdrowia przedstawionego komisyi ogiera.

Na wypadek opróżnienia miejsca jednego lub kilku członków komisyi w czasie, na który komisya jest ustanowioną, uzupełni ją Namiestnictwo na resztę tego czasu, w sposób wskazany paragrafem trzecim powołanej ustawy.

Do ważności uchwały potrzebną jest obecność najmniej trzech członków.

Członek komisyi przedstawiający sam ogiera do licencyonowania, wstrzymuje się co do swego ogiera od głosowania.

§. 5.

Posiadaczowi ogiera, który przez komisyę został uznany za zdatnego do stanowienia (§. 4 ustawy z dnia 8. Grudnia 1881) wyda komisya licencyę według formularza A), tym zaś których ogiery uznano za niezdatne, oznajmi powody odmowy ustnie, a na ich żądanie i pisemnie.

§. 6.

Z rozpraw komisyi do licencyonowania spisuje się protokół, w którym co do każdego przedstawionego ogiera z osobna umieścić należy obok jego

dokładnego opisu, także uchwałę komisyi, a wrazie gdyby ta ostatnia nie zapadła jednomyślnie, także imienny wynik głosowania.

W razie udzielenia licencyi uwidocznić należy w protokole, na ile lat została wydaną.

§. 7.

Protokół ten podpisany przez wszystkich członków komisyi, przedłoży komisya Namiestnictwu, zaś wykaz udzielonych licencyj przeszle właściwej powiatowej władzy politycznej, która go ogłosi w powiecie i utrzymywać będzie w ciągłej ewidencyi.

§. 8.

Posiadacz licencyonowanego ogiera obowiązanym będzie wydać właścicielowi klaczy, tym ogierem stanowionej, zaraz po pierwszym skoku, dowód czyli kartę stanowienia według formularza B), w której mają być uwidocznione i ewentualne dalsze skoki wraz z ich datami.

Ze względu na postanowienie §. 8 g) ustawy z dnia 16. Kwietnia 1873 L. 77 Dz. u. P. o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie ich uruchomienia, zaleca się właścicielowi klaczy, by co do ożrebienia się takiej klaczy, stanowionej ogierem licencyonowanym, zażądał potwierdzenia zwierzchności gminnej na karcie stanowienia.

§. 9.

Posiadacz licencyonowanego ogiera winien prowadzić rejestr klaczy, stanowionych tym ogierem w peryodzie, na który uzyskał licencyę według formularza C), na dwie ręce. Po upływie peryodu licencyjnego jeden egzemplarz tego rejestru przedłożyć należy wraz z kartą licencyjną politycznej władzy powiatowej, drugi zaś egzemplarz zatrzyma posiadacz ogiera do własnego użytku celem umożliwienia ewentualnego sprawdzenia pochodzenia źrebięcia.

Polityczna władza powiatowa przeszle przedłożony sobie egzemplarz rejestru wraz z kartą licencyjną Komendzie rządowego zakładu stadników.

§. 10.

Polityczna władza krajowa postara się o odpowiedni zapas druków kart i rejestrów stanowienia i wskaże posiadaczom ogierów, gdzie druków tych nabyć mogą za zwrotem kosztów nakładu.

§. 11.

Polityczna władza powiatowa czuwać będzie nad tem, by licencyonowany ogier w porze stanowienia raz w miesiąc, a nadto jeżeli licencyę

otrzymał na lat dwa lub trzy, także corocznie przed nadejściem tej pory był rewidowany przez weterynarza lub konowała, (§. 10 ustawy) i przekona się w sposób właściwy o rzeczywiście odbytej rewizyi i zanotowaniu wyniku tych oględzin w karcie licencyjnej.

Do tych rewizyj używać wolno i weterynarzy lub konowałów wojskowych, jednak tylko za przyzwoleniem i w porozumieniu z właściwemi władzami wojskowemi.

Ponieważ rewizye te nie muszą się odbywać w pewnych dniach każdego miesiąca, przeto mogą być połączone z innemi czynnościami urzędowemi w tej samej miejscowości lub okolicy.

Za sprawowanie tych czynności rewizyjnych otrzymują delegowane do tego przez Starostwo organa ryczałtowe wynagrodzenie pieniężne, o które się Starostwo poprzednio z nimi ułoży.

Odnośna umowa wymaga zatwierdzenia c. k. Namiestnictwa.

§. 12.

Jeżeli rewidujący weterynarz lub konował czasowo tylko wzbroni dalszego stanowienia klaczy rewidowanym ogierem, winien o tem donieść natychmiast politycznej władzy powiatowej celem czuwania nad wykonaniem tego zarządzenia.

To samo stać się ma w razie stałego wzbronienia dalszego stanowienia. Jeżeli w tym ostatnim wypadku skonstatowana choroba ogiera podpada pod postanowienia ustawy z dnia 29. Lutego 1880 L. 35 Dz. u. P. o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, zarządzi polityczna władza powiatowa oprócz tego natychmiastowe odebranie licencyi, ogłosi to odebranie w sposób właściwy i uwiadomi o tem równocześnie komisyę licencyjną.

Jeżeli zaś powołana ustawa z dnia 29. Lutego 1880 do zarządzonego stałego wzbronienia stanowienia nie ma zastosowania, rewidujący jednak pomino to uważa odebranie licencyi za wskazane, w takim wypadku zasięgnąć należy orzeczenie komisyi licencyonowania, zanim ono jednak zapadnie, powstrzymać używanie ogiera do stanowienia.

§. 13.

Polityczne władze powiatowe czuwać mają nad ścisłem wykonaniem postanowień ustawy z dnia 8. Grudnia 1881 L. 71 Dz. u. kr. a mianowicie nad tem, by każdy wypadek jej przekroczenia bezzwłocznie według przepisu był traktowany.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Formularz **A.**

Karta licencyjna

Podpisana Komisya do licencyonowania w

udziela

z

powiatu

na przeciąg 188 licencyi do używania swego na odwrotnej stronie niniejszej karty opisanego ogiera do stanowienia cudzych klaczy, rasy w stacyi .

dnia 188

Komisya do licencyonowania.

Opis ogiera:

Pochodzenie

wiek

miara

maść

odmiany

Ogier ten był rewidowany:

Dnia	miesiąca	orzeczenie lekarskie	podpis rewidującego

Formularz **B.**

Kraj

Rok stanowienia

Powiat polityczny

Karta stanowienia.

Licencyonowany ogier prywatny

Pana

stanowił klacz

Pana

w

a mianowicie

po raz 1szy dnia

" 2gi "

" 3ci "

" 4ty "

dnia 188

posiadacz ogiera

Powyższa klacz miała w miesiącu źrebię

dnia 188

naczelnik gminy:

Formularz **C.**

Kraj

Powiat polityczny

Rejestr stanowienia

za rok co do użycia licencyonowanego ogiera prywatnego

Pana

L. p.	Właściciela klaczy				Stanowionej klaczy		Klacz była stanowiona						
	Imię i nazwisko	miejsce zamieszkania			maść odmiany i rasa	wiek	dnia	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		powiat	miejscowość	Nr. domu				raz					

Stanowiona klacz						Uwaga
pozostała próżna	zróciła	zginęła i z jakiego powodu	miała źrebię			
			ogiera	klacz	dnia	

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z 19. Stycznia 1883 L. 78582, którem dla miasta Przemyśla ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25 rozp. cesarskiego z dnia 16. Listopada 1858 (Dz. p. p. Nr. 213) i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. p. p. Nr. 41) postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym, względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Przemyśla i tegoż przedmieść, co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się cztery termina a mianowicie: dnia 1. Lutego, 1. Maja, 1. Sierpnia i 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z 16. Listopada 1858 Nr. 213 Dz. pr. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się opróżnić połowę zajmowanych lokalności, i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić; następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu rozporządzenia tego w Dzienniku ustaw i rozp. krajowych.

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 28. Lutego 1883. **Część VI.**

Nr. 21.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lutego 1883 l. 7614, którem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 instrukcyi do ustawy wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w r. 1883 w Galicyi.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu Marcu	Dnie podróży w miesiącu Kwietniu
		Stryj	18. Dolina	8. Kałusz
		Dolina		24. Stryj
	1	Kałusz		
9.	1	Żydaczów	28. Lutego Żydaczów 15. Marca Stryj	
		Brzozów	1. Brzozów	
		Dobromil	16. Dobromil	
10.	1	Przemyśl		3. Przemyśl
		Bochnia	1. Bochnia	
		Chrzanów	20. Chrzanów	
	1	Kraków powiat		7. Kraków
		Kraków miasto	29. Kraków	
13.	1	Wieliczka	9. Wieliczka	
		Skałat	28. lutego Skałat	12. Zbaraż
		Tarnopol	16. Tarnopol	25. Tarnopol
	1	Zbaraż		
15.	1	Trembowla	28. lutego Trembowla 14. marca Tarnopol	
		Limanowa	1. Limanowa	
		Grybów	15. Grybów	
	1	Gorlice	29. Gorlice	13. Nowy-Sącz
		Nowytarg	1. Nowytarg	
20.	1	Nowy-Sącz	16. Nowy Sącz	
		Kołomyja	26. Kossów	
	1	Kossów		
24.	1	Śniatyn	15. Śniatyn	5. Kołomyja
		Lwów, miasto		
	1	Lwów, powiat		
		Żółkiew	28. lutego Żółkiew	8. Lwów
30.	1	Sokal	18 marca Sokal	

Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
Marcu	Kwietniu	
1, 2, 3. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.		Stryj
19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.	Dolina
	9. 10, 11, 12. 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21. 23.	Kałusz
1, 2; 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14.		Zydaczów
2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.		Brzozów
17. 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.	2	Dobromil
	4. 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16. 17.	Przemyśl
2, 3, 5, 6, 7, 8. 9. 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19.		Bochnia
21, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 6.	Chrzanów
	9, 10. 11. 12, 13, 14, 15, 17.	Kraków
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8.		Kraków
10, 12, 13 14, 15, 16 17, 19, 20, 21, 27, 28.		Wieliczka
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14. 15.		Skałat
17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2. 3. 4. 5. 7. 9. 10, 11.	Tarnopol
	13. 14, 16, 17. 18, 19, 20, 21, 23. 24.	Zbaraż
1, 2. 3. 5, 6, 7, 8, 9 10, 12, 13.		Trembowla
2. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12. 13, 14		Limanowa
16. 17, 19, 20, 21, 27, 28.		Grybów
30, 31.	2. 3, 4. 5, 6, 7. 9, 10, 11, 12.	Gorlice
2, 3. 5, 6 7, 8 9, 10, 12 13, 14. 15.		Nowytarg
17, 19, 20. 21, 27 28, 29, 30, 31.	2. 3, 4, 5, 6.	Nowy Sącz
1. 2. 3, 5. 6, 7 8, 9, 10. 12, 13 14. 15, 16, 17, 19. 20, 21.		Kołomyja
27, 28, 29, 30. 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9, 10.	Kossów
16. 17, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3. 4.	Śniatyn
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15. 16, 17. 19, 20, 21, 22. 27. 28.		Lwów
29, 30, 31.	2, 3, 4. 5, 7, 9, 10, 11. 12, 13, 14. 16. 17, 18.	Lwów
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.		Żółkiew
19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.	Sokal

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu Marcu	Dnie podróży w miesiącu Kwietniu
		Tarnobrzeg	1. Tarnobrzeg	
		Mielec	14. Mielec	
	1	Kolbuszowa	31. Kolbuszowa	14. Rzeszów
		Ropczyce	1. Ropczyce	
40.	1	Rzeszów	15. Rzeszów	
		Krosno	1. Krosno	
		Lisko	15. Lisko	
45.	1	Sanok		6. Sanok
		Brzeżany	16. Podhajce	5. Buczacz
		Podhajce		27. Brzeżany
	1	Buczacz		
		Rohatyn	28. lutego Rohatyn	8. Przemyślany
		Bóbrka	21. Bóbrka	22. Brzeżany
55.	1	Przemyślany		
		Myślenice	1. Myślenice	
	1	Wadowice	17. Wadowice	
		Żywiec	1. Żywiec	
56.	1	Biała	18. Biała	6. Wadowice
		Dąbrowa	1. Dąbrowa	
		Brzesko	11. Brzesko	
	1	Tarnów		1. Tarnów
		Pilzno	1. Pilzno	
57.	1	Jasło	11. Jasło	1. Tarnów
		Tłumacz	28. lutego Tłumacz	8. Stanisławów
	1	Horodenka	18. Horodenka	
		Stanisławów	18. Bohorodczany	4. Nadwórna
		Bohorodczany		19. Stanisławów
58.	1	Nadwórna		

Dnie czynności w miesiącu — Marcu	Dnie czynności w miesiącu — Kwietniu	Miejsce poboru
2, 3. 5, 6, 7, 8 9. 10, 12, 13.		Tarnobrzeg
15, 16, 17, 19, 20. 21, 27, 28. 29, 30.		Mielec
	2. 3. 4. 5. 6. 7 9. 10, 11, 12, 13	Kolbuszowa
2, 3, 5, 6. 7. 8, 9. 10, 12, 13 14.		Ropczyce
16. 17, 19 20. 21, 27 28, 29, 30, 31.	2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10, 11, 12. 13. 14. 16.	Rzeszów
2, 3 5. 6. 7. 8 9. 10, 12, 13. 14.		Krosno
16, 17. 19, 20, 21, 27. 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5.	Lisko
	7. 9. 10. 11, 12, 13. 14, 16, 17. 18. 19. 20. 21. 23.	Sanok
1, 2. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10. 12. 13, 14, 15.		Brzeżany
17 19, 20, 21. 22, 27, 28. 29, 30, 31.	2. 3. 4.	Podhajce
	7, 9, 10. 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18. 19. 20 21. 23, 24 25. 26.	Buczacz
1, 2, 3. 5 6, 7, 8. 9, 10, 12. 13. 14, 15. 16, 17, 19. 20.		Rohatyn
22. 27. 28. 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5. 7.	Bóbrka
	9, 10, 11. 12, 13, 14, 16, 17. 18. 19. 20. 21.	Przemyślany
2, 3, 5. 6, 7, 8. 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16.		Myślenice
19. 20, 21, 27 28 29. 30, 31.	2, 3, 4, 5. 6. 7.	Wadowice
2, 3, 5. 6. 7, 8. 9, 10, 12, 13, 14. 15 16 17.		Żywiec
19, 20, 21. 27, 28 29. 30 31.	2. 3. 4, 5.	Biała
2, 3, 5, 6. 7, 8, 9. 10.		Dąbrowa
12, 13, 14, 15, 16. 17. 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.		Brzesko
	2, 3, 4, 5. 6, 7, 9, 10. 11, 12, 13, 14, 16. 17, 18, 19	Tarnów
2, 3, 5, 6. 7, 8, 9. 10.		Pilzno
12, 13. 14, 15, 16. 17, 19 20, 21, 27. 28, 29, 30, 31.		Jasło
1, 2, 3. 5. 6. 7, 8, 9, 10. 12, 13. 14, 15, 16, 17.		Tłumacz
19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.	Horodenka
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17.		Stanisławów
19, 20, 21. 22, 27, 28. 29. 30, 31.	2, 3.	Bohorodczany
	5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18.	Nadwórna

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu Marcu	Dnie podróży w miesiącu Kwietniu
		Stare miasto	1. Stare miasto	
	1	Sambor	10. Sambor	
		Turka	1. Turka	
77.	1	Drohobycz	14. Drohobycz	5. Sambor
		Brody	28. lutego Brody	22. Złoczów
	1	Kamionka	31. Kamionka	
80.	1	Złoczów		
		Gródek		10. Rudki
	1	Rudki		24. Gródek
		Mościska	28. lutego Mościska	8. Jaworów
		Rawa	15. Rawa	24. Gródek
89.	1	Jaworów		
		Nisko	1. Nisko	
	1	Łańcut	14. Łańcut	13. Jarosław
		Cieszanów	1. Cieszanów	
90.	1	Jarosław	16. Jarosław	
		Borszczów	28. lutego Borszczów	
	1	Zaleszczyki	20. Zaleszczyki	
		Czortków		10. Husiatyn
95.	1	Husiatyn		27. Czortków

Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
Marcu	Kwietniu	
2, 3, 5, 6, 7, 8, 9.		Stare miasto
12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 27, 28.		Sambor
2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13.		Turka
15, 16, 17, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4.	Drohobycz
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30.		Brody
	2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21.	Kamionka
19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14.	Złoczów
27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9.	Gródek
	11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23.	Rudki
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14.		Mościska
16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7	Rawa
	9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23.	Jaworów
2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13.		Nisko
15, 16, 17, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12.	Łańcut
2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.		Cieszanów
17, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9.	Jarosław
1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19.		Borszczów
21, 22, 27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7.	Zaleszczyki
27, 28, 29, 30, 31.	2, 3, 4, 5, 7, 9.	Czortków
	11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26.	Husiatyn

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 19. Lutego 1883.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 6. Marca 1883. Część VII.

Nr. 22.

Uchwała

Sejmu krajowego z dnia 22. Maja 1875, ustanawiająca statut i etat dla krajowego szpitala powszechnego we Lwowie.

STATUT

dla szpitala powszechnego we Lwowie.

I. Przeznaczenie i środki utrzymania:

§. 1.

Publiczny i powszechny szpital krajowy we Lwowie jest zakładem samoistnym, zawiadywanym przez Wydział krajowy i obejmuje zakład dla leczenia chorych i zakład dla położnic.

Zakład dla leczenia chorych i zakład dla położnic zachowują swoje odrębne fundusze i dochody.

§. 2.

Środków do utrzymania szpitala a względnie każdego z zakładów dostarczają:

a) dochody funduszów własnych;
b) zwroty kosztów leczenia;
c) inne rozmaite dochody;
d) zasiłki z funduszu krajowego.

II. Naczelny zarząd i nadzór.

§. 3.

Wydział krajowy jest naczelną władzą zarządzającą szpitalem.

Wydział krajowy wykonuje zarząd w myśl przeznaczenia zakładów według zasad niniejszego statutu, stosownie do uchwał Sejmu i według obowiązujących ustaw i przepisów.

§. 4.

C. k. Rządowi służy policyjno-sanitarny nadzór nad szpitalem w myśl ustawy z 30. kwietnia 1870. Nr. 68. D. U. P.

III. Stosunki służbowe.

a) Ogólne postanowienia.

§. 5.

Lekarskie, administracyjne i gospodarskie czynności wewnątrz szpitala załatwiają dyrektor, lekarze, urzędnicy i słudzy w granicach ich zakresu działania, oznaczonego w niniejszym statucie i w szczegółowych instrukcyach.

Pielęgnowanie i obsługa chorych mogą być poruczone stowarzyszeniom duchownym lub dobroczynnym, za umową, której warunki potrzebują zatwierdzenia Sejmu.

§. 6.

Dyrektor, prymaryusz, z wyjątkiem profesora położnictwa, prosektor, chemik, akuszerka pierwsza, rządca, oficyałowie, pisarze stali, woźny, odźwierny są urzędnikami i sługami szpitala.

Ustanowa służby krajowej tudzież §. 4., 8. i 9. uchwały Sejmu z dnia 3. stycznia 1874 r. stosują się do nich, o ile niniejszy statut nie rozporządza inaczej, z tem ograniczeniem, że do dyrektora mogą być w drodze dyscyplinarnej, zastosowane postanowienia, zawarte w §. 45. lit. (f) i (g) ustanowy tylko za przyzwoleniem c. k. Rządu.

Postanowienia powyższe nie naruszają praw nabytych.

§. 7.

Lata służby sekundaryuszów i asystentów, tudzież akuszerki drugiej będą policzone przy przeniesieniu w stan stałego spoczynku, jeżeli od czasu złożenia przyrzeczenia służbowego bez przerwy służby pełnionej, przy którymkolwiek bądź z zakładów leczniczych krajowych, posunęli się na stałą posadę.

§. 8.

Etat posad i płac ustanawia Sejm krajowy.

b) Dyrektor.

§. 9.

Dyrektor szpitala jest bezpośrednim zwierzchnikiem służby lekarskiej, tudzież służby administracyjnej wszelkich warstw i kategoryi sprawuje bezpośredni zarząd w szpitalu tak w administracyjnym jak lekarskim względzie, oraz reprezentuje szpital na zewnątrz, o ile tenże przez Wydział krajowy reprezentowany nie jest.

Dyrektor czuwa nad ścisłem wykonaniem poleceń władzy przełożonej, stara się o jak najlepsze pielęgnowanie chorych i stósowne ich pomieszczenie, nareszcie czuwa nad gorliwem pełnieniem obowiązków wszystkich organów szpitala.

W ogóle Dyrektor jest odpowiedzialny za to, ażeby cele i przeznaczenie szpitala, w miarę możności osiągnięte zostały.

Dyrektor winien być doktorem medycyny i chirurgii lub doktorem wszechmedycyny i jest obowiązany mieszkać w szpitalu.

§. 10.

Osobna instrukcya określi szczegółowo prawa i obowiązki dyrektora (§. 9.) jakoteż wpływ jego na czynności kasy szpitalnej.

§. 11.

Dyrektor jest obowiązany odbywać konferencyę z lekarzami i urzędnikami szpitala nad ważniejszemi sprawami administracyjnego i lekarskiego

zarządu, stosownie do przepisów szczegółowej instrukcyi. Za uchwałą Sejmu może być ustanowioną przy dyrektorze szpitala osobna rada szpitalna.

§. 12.

Dyrektora mianuje Cesarz na przedstawienie Wydziału krajowego.

c) Służba lekarska.

§. 13.

Prymaryusze ordynują samodzielnie, pod osobistą odpowiedzialnością, na przydzielonych im oddziałach i załatwiają sprawy oddziałów stosownie do przepisów instrukcyi.

W nagłych wypadkach zastępuje nieobecnego dyrektora jeden z prymaryuszów, którego dyrektor do tego wyznaczy, tak długo, dopóki Wydział krajowy inaczej nie zarządzi.

§. 14.

Prosektor jest obowiązany wykonywać naukowe sekcye zwłok, z wyjątkiem sekcyi sądowych i policyjnych, zbierać daty statystyczne do przyczyn chorób i śmierci, przedstawiać naukowe sprawozdania i czuwać nad utrzymaniem porządku całego prosektoryum.

Chemika obowiązkiem jest uskuteczniać analizę chemiczną dla oddziałów.

Wszelkie na prosektorze i chemiku ciążące obowiązki określają szczegółowe instrukcye.

§. 15.

Prymaryuszów, prosektora i chemika mianuje Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania dyrektora

§. 16.

Prymaryuszem w zakładzie położnic jest każdoczesny c. k. profesor położnictwa.

Obowiązki służbowe tego prymaryusza względem zakładu są te same, jak innych prymaryuszów.

§. 17.

Sekundaryusze, asystenci i praktykanci pełnią służbę pomocniczą przy prymaryuszach na oddziałach, do których są przydzieleni, równie jak wszelką

inną służbę lekarską stosownie do instrukcyi i na polecenie dyrektora.

Sekundaryusze obowiązani są mieszkać w szpitalu.

Sekundaryusze mogą być w razie potrzeby czasowo powołani do samodzielnego ordynowania w zastępstwie prymaryusza.

§. 18.

Sekundaryuszów i asystentów mianuje Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora na lat dwa.

Odznaczający się w pełnieniu swych obowiązków mogą być na propozycyę dyrektora przez Wydział krajowy na dalszy czas zatwierdzeni na tej posadzie.

§. 19.

Lekarskich praktykantów przyjmuje i oddala dyrektor według własnego uznania.

§. 20.

Posady lekarzy szpitalnych mogą być nadane tylko doktorom medycyny; na oddziale chirurgicznym tylko doktorom medycyny i chirurgii; na oddziale chorób ocznych tylko doktorom medycyny, którzy oraz posiadają stopień akademicki magistra okulistyki; zaś w zakładzie położniczym tylko doktorom medycyny, którzy są oraz magistrami położnictwa; doktorom wszech-medycyny może być nadaną każda z tych posad.

§. 21.

W zakładzie dla położnic obsługuje położnice akuszerka, mianowana przez Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora.

Wydział krajowy może na czas potrzeby, przyjąć drugą akuszerkę.

d) Służba administracyjna.

§. 22.

Rządca i oficyałowie wykonują pod zwierzchnictwem dyrektora zarząd ekonomiczny, załatwiają sprawy kasowe i rachunkowe tudzież czynności kancelaryjne podług szczegółowych instrukcyi.

§. 23.

Pisarze prowadzą protokół stanu chorych, załatwiają czynności manipulacyjne przy przyjmowaniu chorych, wreszcie wykonują prace kancelaryjne według instrukcyi.

§. 24.

Urzędników mianuje Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania dyrektora.

e) Służba duchowna.

§. 25.

Kapelani szpitalni obrządku łacińskiego i grecko-katolickiego pełnią obowiązki swego powołania w szpitalu.

Kapelan obrz. łac. zawiaduje oprócz tego biblioteką szpitalną.

Dla innowierców urządzi Wydział krajowy według potrzeby i możności obsługę duchowną.

f) Służba niższa.

§. 26.

Woźnego kancelaryjnego i oddźwiernego mianuje Wydz. kraj. po wysłuchaniu zdania dyrektora.

§. 27.

Wydz. kraj. oznaczy w miarę potrzeby ilość dozorców chorych i reszty służby szpitalnej. — Służbę przyjmuje i oddala dyrektor, jeżeli Wydział krajowy nie postanowi inaczej.

IV. Warunki umieszczenia chorych.

§. 28.

Do szpitala krajowego winien być przyjętym każdy zgłaszający się chory, którego stan zdrowia potrzebę pielęgnowania lekarskiego udowadnia, a to bez względu na płeć, wyznanie, stan i przynależność.

§. 29.

Nie będą przyjmowani:

Chorzy z choroba długotrwałą, bezgorączkową a nieuleczalną, jeżeli choroba ta nie jest powikłaną z inną wymagającą pielęgnowania szpitalnego, lub jeżeli nie przedstawia objawów bezpośrednio życiu zagrażających; nareszcie, jeżeli przyjęcia chorego nie wymagają względy sanitarno-policyjne.

Chorzy dotknięci chroniczną niemocą, nie mogą pozostawać w szpitalu dłużej nad trzy miesiące, z wyjątkiem, gdyby dyrektor wspólnie z prymaryuszem uznali potrzebę niezbędną dłuższego zatrzymania w szpitalu.

Chorzy z chorobą zaraźliwą nagminnie panującą, nie będą przyjmowani do szpitala, skoro dla takich chorych osobny szpital zostanie urządzonym.

§. 30.

Chorych należy przyjmować każdego czasu, tak w dzień jak w nocy przez ustanowionego do tego lekarza.

W wypadkach wątpliwych orzeka dyrektor ostatecznie, czyli przyjęcie ma nastąpić lub nie.

§. 31.

Pod względem wygód w umieszczeniu, pielęgnowaniu i utrzymywaniu chorych, urządzone będą trzy klasy.

Odnośne przepisy wyda Wydział krajowy.

§. 32.

Wyjątki od normy pielęgnowania obciążające fundusz szpitalny potrzebują poprzedniego zezwolenia Wydziału krajowego.

Chorym wolno za przyzwoleniem prymaryusza lub dyrektora i w granicach porządku domowego urządzać sobie własnym kosztem ulepszenia i wygody.

§. 33.

Wysokości taksy dziennej dla wszystkich trzech klas ustanawia Wydział kraj. za porozumieniem się z c. k. Rządem krajowym stosownie do obowiązujących ustaw.

Taksy szpitalne muszą być jednakowe dla wszystkich chorych jednej i tej samej klasy bez względu na ich przynależność.

Za dzieci do 7 lat opłaca się połowę ustanowionej taksy.

§. 34.

Oprócz taksy nie wolno pobierać od chorych żadnej należytości pod jakąbądź nazwą.

Przyrządy chirurgiczne i opaski, których chorzy trzeciej klasy opuszczający zakład, niezbędnie potrzebują, niepodlegają żadnej opłacie.

§. 35.

Chorzy mogą być przeniesieni z jednej klasy na drugą, każdego czasu na własne żądanie, wszelako po wyrównaniu należytości.

Dyrektor jest obowiązany z urzędu przenosić chorych z wyższej na trzecią klasę w razie, gdyby przypadająca należytość w terminie nie została uiszczoną.

O przyzwoleniu ulgi w płaceniu należytości, tudzież o bezpłatnem pielęgnowaniu chorych w wyjątkowych wypadkach na wyższej klasie orzeka Wydział krajowy.

§. 36.

Chorzy winni się zachować wewnątrz i zewnątrz zakładu stosownie do porządku domowego.

Sale chorych kiłowych i zakaźnych powinne być odosobnione klauzurą.

Odwiedzanie takich chorych może nastąpić tylko za każdorazowem zezwoleniem prymaryusza, lub dyrektora.

§. 37.

Chorym wolno na własny koszt za porozumieniem się z lekarzem ordynującym zawezwać do narad lekarskich innych lekarzy, bądź to szpitalnych, bądź z poza ich grona.

V. Wydalenie chorych.

§. 38.

Chorych należy po wyzdrowieniu bezzwłocznie ze szpitala wydalić.

§. 39.

Chorzy niewyleczeni wydaleni będą ze szpitala, jeżeli sanitarno - policyjne względy na to zezwalają w następujących wypadkach:

a) Jeżeli tego żąda sam chory lub jego rodzice, opiekun, kurator, krewni, właściwa gmina lub inna władza, na której żądanie chorego do szpitala przyjęto.

b) jeżeli chory w szpitalu nad 3 miesiące bez widoków wyleczenia zostaje.

§. 40.

Dłuższe nad trzy miesiące zatrzymanie chorego w szpitalu winien dyrektor usprawiedliwić wobec Wydziału krajowego, a jeżeli chory jest przynależnym do którego z austryackich krajów koronnych lub do Królestwa węgierskiego, także wobec władz tych krajów.

§. 41.

Przy wydaleniu nieuleczalnych chorych powinien dyrektor zastosować się do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. czerwca 1869 l. 17[illegible]3 Nr. 28 Dz. ust. kraj.

Gmina miasta Lwowa obowiązaną jest na wezwanie dyrektora odebrać w ciągu dni 8 ze szpitala chorych tak krajowców jak i innych, których w oznaczonym terminie gminy właściwe nie odebrały, a to w myśl §. 28. ustawy z dnia 3. grudnia r. 1863 Nr 105 Dz. pp.

VI. Postępowanie ze zmarłymi.

§. 42.

O wszystkich wypadkach śmierci powinien dyrektor zawiadomić c. k. Sąd właściwy, tudzież te władze które oddały chorego do szpitala z zastrzeżeniem zwrotu osoby.

Zwłoki zmarłych w szpitalu chorych podlegają obdukcyi. Należy jednak zaniechać obdukcyi na żądanie rodziny, jeżeli koszta leczenia zwrócone zostały.

Jeżeli w wypadkach śmierci zachodzi prawem przepisana potrzeba sądowej lub policyjnej obdukcyi zwłok, obowiązany jest dyrektor zawiadomić właściwą władzę najdalej w ciągu 24 godzin.

§. 43.

Zwłoki zmarłych będą pogrzebane przez zarząd szpitala stosownie do klasy, na której byli pielęgnowani, na koszt pozostałej po nich masy lub osób obowiązanych, w moc ustaw albo dobrowolnego przyrzeczenia do zwrotu kosztów leczenia.

Koszta pogrzebu, któreby dla braku funduszu nie mogły być zwrócone, ponosi fundusz szpitalny.

Rodzinie zmarłego wolno żądać pogrzebu wyższej klasy, jeżeli złoży należytość za taki pogrzeb. Także wolno jej samej pogrzebać zwłoki własnym kosztem.

VII. Postanowienie końcowe.

§. 44.

Statut ten wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1876.

ETAT

posad i płac krajowego szpitala we Lwowie

I.

Etat posad.

A. Zarząd.

Dyrektor.

B. Służba lekarska.

a) dla zakładu chorych.

1. sześciu prymaryuszów,
2. prosektor,
3. chemik,
4. siedmiu sekundaryuszów,
5. czterech asystentów;

b) dla zakładu położnic:

1. profesor szkoły akuszerek jako prymaryusz,
2. sekundaryusz,
3. akuszerka.

C. Służba duchowna.

Dwóch kapelanów, jeden obrządku łacińskiego, drugi obrządku grecko-katolickiego.

D. Służba administracyjna.

1. Rządca,
2. dwóch oficyałów,
3. dwóch pisarzy,

E. Służba niższa.

1. Woźny,
2. oddźwierny.

II.

Etat płac.

1. Dyrektor:
   a) płacy 1600 zł.,
   b) pomieszkanie w szpitalu i opał albo relutum 400 zł.,
   c) dodatku pięcioletniego po 300 zł.
2. Prymaryusze:
   a) płacy 1200 zł.,
   b) dodatku pięcioletniego po 200 zł.
3. Profesor szkoły akuszerek za pełnienie obowiązków prymaryusza. wynagrodzenie 650 zł.
4. Prosektor:
   a) płacy 1200 zł.,
   b) dodatku pięcioletniego po 200 zł.
5. Chemik:
   a) płacy 1000 zł.,
   b) dodatku pięcioletniego po 150 zł.
6. Sekundaryusze:
   a) płacy 600 zł.,
   b) pomieszkanie w szpitalu z opałem.
7. Asystenci:
   płacy 500 zł.
8. Akuszerka:
   a) płacy 400 zł.,
   b) pomieszkanie w zakładzie z opałem,
   c) dodatku pięcioletniego po 40 zł.

9. Kapelani:
   a) wynagrodzenie po 600 zł.,
   b) na pomieszkanie, po 200 zł.
10. Rządca:
   a) płacy 1200 zł.
   b) pomieszkanie, opał i światło
   c) dodatku pięcioletniego po 200 zł.
11. Oficyałowie:
   a) płacy 1000 zł.,
   b) dodatku pięcioletniego po 150 zł.
12. Pisarze:
   a) płacy 600 zł.,
   b) dodatku pięcioletniego po 100 zł.
13. Woźny:
   a) płacy 400 zł.,
   b) na mundur 50 zł.,
   c) dodatku pięcioletniego po 30 zł.
14. Oddźwierny:
   a) płacy 350 zł.,
   b) na mundur 50 zł.,
   c) pomieszkanie w szpitalu i opał,
   d) dodatku pięcioletniego po 30 zł.
15. Wydział kraj. oznacza wysokość płac i emolumenta dla innej służby szpitalnej.

III.

Etat ten wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1876 r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 6. Marca 1883. Część VIII.

Nr. 23.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lutego 1883 L. 11.281, o dodatku do podatków dla funduszu indemnizacyjnego na rok 1883.

Jego ces. i król. Apostolska Mość, raczył najwyższem postanowieniem z dnia 22. Stycznia 1883 najłaskawiej zatwierdzić, uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na rok 1883, a mianowicie: dla funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i zachodniej po 31 i $^{1}/_{2}$ ct. a dla funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 22 ct. od jednego złotego w. a. całej należytości podatków bezpośrednich.

Co w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. Lutego 1883 L. 1211 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszu indemnizacyjnego.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 19. Lutego 1883.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1883 r. l. 11856 ex 1883, względem powołania 4tej klasy popisowej do głównego poboru wojskowego w r. 1883 w Galicyi.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej zarządziło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wojny reskryptem z dnia 18. Lutego 1883 l. 2401/II. A. na podstawie §. 32 noweli do ustawy wojskowej z dnia 2. Października 1882 (Dz. u. p. Nr. 153) powołanie popisowych urodzonych w 1860 r. w 4tej klasie wieku do głównego poboru wojskowego w 1883 r. w Galicyi.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 23. Lutego 1883.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 19. Marca 1883. Część IX.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 26. Lutego 1883 l. 74010/1882, w sprawie przeniesienia stacyi szupasowej z Nowego miasta do Dobromila.

W porozumieniu z Wydziałem krajowym przenosi się ustanowioną rozporządzeniem Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Sierpnia 1875 r. l. 4287/pr. stacyę szupasową w miasteczku „Nowe miasto“ w powiecie dobromilskim, do Dobromila w tym samym powiecie.

Lwów, dnia 26. Lutego 1883 r.

Potocki w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 20. Lutego 1883 l. 9.975 o terminach spłaty 5% podatku od budynków z tytułu nowej budowli całkiem lub częściowo uwolnionych od podatku domowo-czynszowego.

Na podstawie ustawy z 9. marca 1870 Dz. u. p. Nr. 23, dotyczącej ściągania odsetek zwłoki od bezpośrednich w przepisanym terminie nie

spłaconych podatków i poboru tych podatków w ogólności, zostały w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1870 Nr. 41 republikowane dla każdego rodzaju podatków obowiązujące termina spłaty które zresztą ponownie w Dzienniku ustaw krajowych z r. 1882 Nr. 57 obwieszczone zostały.

Dodatkowo do tych obwieszczeń podaje się do powszechnej wiadomości, że co do 5 prc. podatku od budynków z tytułu nowej budowli całkiem lub częściowo uwolnionych od podatku domowo-czynszowego, który to 5 prc. podatek podług §. 7. ustawy z 9. Lutego 1882 Dz. u. p. Nr. 17, dotyczącej niektórych zmian ustaw o podatku domowym, w każdym względzie z wyjątkiem wyśledzenia podlegającego podatkowi dochodu czystego, jest na równi z podatkiem domowo-czynszowym postawiony, — obowiązywać mają termina spłaty istniejące dla podatku domowo-czynszowego, że zatem w mowie będący 5 prc. podatek w ratach z końcem każdego kwartału z dołu zapadających spłacony być winien.

Jorkasch w. r.

Nr. 27.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24 Lutego 1883 l. 2061, którem dla miasta Brodów ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. marca 1869. Nr. 41 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Brodów i tegoż przedmieść co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się zamiast dotychczas tam w zwyczaju będącego jednego terminu dwa termina, a mianowicie: dnia 1. Maja i 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenia ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 28.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Lutego 1883 l. 2062, którem dla miasta Brzeżan ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z dnia 16. listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869. Nr. 41 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Brzeżan i tegoż przedmieść co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowie-

dzenia najmu, ustanawia się dwa termina, a mianowicie: dnia 1. Maja i 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie

Zaleski w. r.

Nr. 29.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Lutego 1883 l. 2063, którem dla miasta Dobromila ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27 marca 1869. Nr. 41 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Dobromila co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowie-

dzenia najmu, ustanawia się cztery termina, a mianowicie: dnia 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16 Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych

W zastępstwie

Zaleski w. r.

Nr. 30.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Lutego 1883 l. 2064, którem dla miasta Kołomyi ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869. Nr. 41 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Kołomyi i tegoż przedmieść co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowie-

dzenia najmu, ustanawia się dwa termina, a mianowicie: dnia 1. Maja i dnia 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie

Zaleski w. r.

Nr. 31.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Lutego 1883 l. 2065, którem dla Monasterzysk ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. marca 1869. Nr. 41 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla Monasterzysk co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się cztery termina, a mianowicie: dnia 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1 Października każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie

Zaleski w. r.

§. 32.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Lutego 1883 l. 2066, którem dla miasta Rohatyna ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem

się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Rohatyna co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się zamiast dotyczczas tam w zwyczaju będącego jednego terminu, cztery termina, a mianowicie: dnia 1. Stycznia, 1. Kwietnia. 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rezporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 33.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Lutego 1883 l. 2067, którem dla miasta Sądowej Wiszni ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869. Nr. 41

Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienie pomieszkań i innych lokalności dla miasta Sądowej Wiszni co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się cztery termina, a mianowicie: dnia 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca, i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie

Zaleski w. r.

Nr. 34

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Lutego 1883 l. 2068, którem dla miasta Sanoka ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869. Nr. 41

Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Sanoka co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się zamiast dotychczas tam w zwyczaju będącego jednego terminu, dwa termina, a mianowicie: dnia 1. Maja i dnia 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, ktory ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Lutego 1883 l. 2069, którem dla miasta Złoczowa ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25. ces. rozporz. z d. 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869. Nr. 41

Dz. p. p. — postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Złoczowa i jego przedmieść co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się dwa termina, a mianowicie: dnia 1. Marca i dnia 1. Września każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na dwa miesiące przed powyższym terminem według zasad ces. rozporz. z dnia 16. Listopada 1858. Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 4. Kwietnia 1883. **Część X.**

Nr. 36.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. Marca 1883 l. 2262|pr., względem wcielenia gminy Kozielniki do okręgu c. k. m. d. Sądu powiatowego S. II. we Lwowie.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. Marca 1883 l. 2292, zostaje gmina Kozielniki z dniem 1. Czerwca 1883 wydzieloną z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Winnikach i wcieloną do okręgu c. k. m. d. Sądu powiatowego S. II we Lwowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 15 Marca 1883 l. 2365|pr., względem wyłączenia miejscowości Czerkasy i Horbacze z okręgu c. k. Starostwa w Rudkach tudzież z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Komarnie i c. k. Sądu obwodowego w Samborze, a wcielenia tychże miejscowości do okręgu c. k. Starostwa we Lwowie, jakoteż do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Szczercu i c. k. Sądu krajowego we Lwowie.

Na mocy rozporządzeń wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Lutego 1883 l. 1022/M. I. i wys. c. k. Ministerstwa sprawiedli-

wości z dnia 7 Marca 1883, l. 895. zostają gminy Czerkasy i Horbacze z dniem 1 Czerwca 1883 z okręgu c. k. Starostwa w Rudkach, tudzież z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Komarnie i c. k. Sądu obwodowego w Samborze wydzielone, a wcielone do okręgu c. k. Starostwa we Lwowie, jakoteż do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Szczercu i c. k. Sądu krajowego we Lwowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 10. Kwietnia 1883. **Część XI.**

Nr. 38.

Obwieszczenie.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. Grudnia 1882 l 17833 i z dnia 13. Stycznia 1883 l. 82/17, wydanych w porozumieniu z wysokim c. k. Ministerstwem Skarbu, zostają zwinięte z końcem Stycznia 1883 c. k. kasy prowentowe w Kutach, Peczeniżynie, Bolechowie i Niepołomicach, i porucza się pełnienie funkcyj tych kas począwszy od 1. Lutego 1883 urzędom przedaży soli w Kossowie, Bolechowie, Dolinie, Delatynie, Łanczynie, Wieliczce i Bochni, a mianowicie:

dla c. k. zarządu lasów i domen	w Hryniawie	c. k. urzędowi przedaży soli w Kossowie.
„ „ „ „ „	„ Jaworniku	
„ „ „ „ „	„ Kutach	
„ „ „ „ „	„ Kossowie	
„ „ „ „ „	„ Szeszorach	
„ „ „ „ „	„ Utoropach	
„ „ „ „ „	„ Jabłonowie	
„ „ „ „ „	„ Peczeniżynie	c. k. urzędowi przedaży soli w Łanczynie.
„ „ „ „ „	„ Kniaźdworze	
„ „ „ „ „	„ Delatynie	c. k. urzędowi przedaży soli w Delatynie.
„ „ „ „ „	„ Dorże	
„ „ „ „ „	„ Osławach	
„ „ „ „ „	„ Bolechowie	c. k. urzędowi przedaży soli w Bolechowie.
„ „ „ „ „	„ Lisowicach	
„ „ „ „ „	„ Polanicy	
„ „ „ „ „	„ Rachiniu	c. k. urzędowi przedaży soli w Dolinie.
„ „ „ „ „	„ Łopiance	
„ „ „ „ „	„ Suchodole	
„ „ „ „ „	„ Mizuniu	

dla c. k. zarządu lasów i domen w Uszwi „ „ „ „ „ „ Gawłówku „ „ „ „ „ „ Grobli „ „ „ „ „ w Stanisławicach	c. k. urzędowi przedaży soli w Dolinie.
„ „ „ „ „ w Niepołomicach „ „ „ „ „ w Tyńcu	c. k. urzędowi przedaży soli w Wieliczce.

Prezydyum c. k. galic. Dyrekcyi lasów i domen.

Lwów, dnia 18. Stycznia 1883.

Siegler w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 18. Kwietnia 1883. **Część XII.**

Nr. 39.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Kwietnia 1883 do l. 20625, względem zezwolenia gminie Podhajce na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Marca 1883 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Października 1882 następującej treści:

Gminie miasteczka Podhajce w powiecie Podhajeckim zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886. i 1887, 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Co się niniejszem podaje do wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1883 l. 4101, z nadmienieniem, iż w myśl powołanego Najwyższego postanowienia, powyższy dodatek gminny nie może być pobieranym za czas upłyniony przed ogłoszeniem powyżej zatwierdzonej uchwały sejmowej.

We Lwowie dnia 4. Kwietnia 1883.

Zaleski w. r.

Nr. 40.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Lutego 1883 do l. 5689.

Na podstawie ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 i ustawy o organizacyi publicznej służby zdrowia z dnia 30. Kwietnia 1870 (Nr. 68 dz. u. p.) postanawia Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem co następuje:

§. 1. Oględziny bydła przed wydaniem paszportów bydlęcych przepisanych §. 8. ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. Lutego 1880 i rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 12. Kwietnia 1880 (Nr. 35 i 36 dz. u. p.), tudzież oględziny bydła rzeźnego i mięsa przeznaczonego do konsumcyi stosownie do postanowień §. 12. przytoczonej ustawy i rozporządzenia ministeryalnego mają być przedsiębrane powszechnie i komisyonalnie.

§. 2. Komisya składa się z mianowanego przez gminę oglądacza (rzeczoznawcy) i członka zwierzchności gminnej albo delegata Rady gminnej (§. 53 ust. gm.)

§. 3. Rada gminna względnie zwierzchność gminna wyznaczy miejsce, w którem, i porę dnia, w której bydło, trzoda i mięso ma być przedstawiane do oględzin.

§. 4. Gmina ma prawo na podstawie należycie ogłoszonej uchwały Rady gminnej, zatwierdzonej przez Wydział powiatowy pobierać od stron przedstawiających bydło, trzodę lub mięso do oglądania za uskutecznienie oględzin opłaty czyli taksy.

Opłaty te nie mogą jednak przekraczać następującej maksymalnej wysokości:

Za oględziny:

1. Przed wydaniem paszportu:
   a) bydła (wołów, buhajów, krów, i koni) po 4 centy za sztukę;
   b) cieląt, trzód: owiec, jagniąt, baranów, skopów, kóz i świń aż do 50 sztuk po 2 centy za sztukę, za każdą dalszą sztukę po 1 cencie.
2. Bydła rzeźnego przed i po rzezi:
   a) wołów, buhajów i krów po 8 cnt. za sztukę;
   b) cieląt, owiec, jagniąt, baranów, skopów, kóz i świń po 4 centy za sztukę.
3. Mięsa sprowadzanego z innych miejscowości w celu sprzedaży, po 4 centy za sztukę (całych zwierząt, połówek lub ćwiartek).

Taksy powyższe należy uiszczać do kasy gminnej za kwitem, którym strona winna wykazać się przed komisyą, która uskutecznia oględziny.

W razie rzezi z konieczności może w nagłych wypadkach uiszczenie tych taks do kasy gminnej nastąpić dopiero po dokonaniu oględzin.

§. 5. Jeżeli oględziny odbywają się w innem miejscu lub w innym czasie (§. 3.) z powodu, że bydło, trzoda lub mięso w oznaczonym czasie i miejscu do oględzin przedstawione nie zostały, mają członkowie komisyi prawo żądać za jednorazowe udanie się na miejsce oględzin bez względu na ilość bydła, trzody lub mięsa wynagrodzenia dla każdego członka komisyi w wysokości 20 ct., jeżeli odległość nie wynosi więcej jak 2 klmtr. (we Lwowie i Krakowie taksę dorożki), przynależne zaś milowe za odległość powyżej 2 klmtr.

§. 6. Rada gminna uchwali, jakie wynagrodzenie ma pobierać oglądacz (rzeczoznawca) z funduszów gminnych za uskutecznianie oględzin oprócz wynagrodzenia w wypadku o którym mowa w §. 5.

Z Rady Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 19. Lutego 1883.

Marszałek krajowy:
(L. S.) Dr. **Zyblikiewicz** w. r.

Członek Wydziału krajowy:
Podlewski w. r.

Nr. 41.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Dyrekcyi poczt z dnia 1. Kwietnia 1883 l. 5855, co do ustanowienia jezdnego na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1883.

Jezdne od konia i miriametra ustanawia się na wyż wymieniony czas jak następuje:

w dawniejszym obwodzie	za jazdy			
	extra-pocztą		pocztą zwyczajną	
Sambor, Przemyśl, Brzeżany, Stryj, Tarnopol . .	—	94	—	78
Kołomyja, Stanisławów, Złoczów, Czortków . .	—	91	—	76
Kraków, Nowy-Sącz	1	2	—	85
Rzeszów, Tarnów, Zółkiew, Sanok, Lwów . .	—	98	—	82
Wadowice	1	6	—	88

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za nie kryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miriametra.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 1. Kwietnia 1883.

Schiffner w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 28. Kwietnia 1883. **Część XIII.**

Nr. 42.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Marca 1883 do l. 14340, w przedmiocie ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 8 z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych na 3. klasie w szpitalu św. Łazarza w Krakowie, począwszy od dnia 1. Kwietnia 1883 roku następujące taksy:

a) na oddziale chorych i położnic 63 ct. dziennie;

b) na oddziale syfilitycznych i obłąkanych 80 ct. dziennie.

Taksa I. i II. klasy pozostaje niezmieniona.

Lwów dnia 28. Marca 1883 roku.

Marszałek krajowy
Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego
Hoszard w. r.

Nr. 43.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13. Kwietnia 1883 l. 3482 pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości względem ustanowienia nowego Sądu powiatowego w Mszanie dolnej.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. Marca 1883 l. 4559 względem ustanowienia Sądu powiatowego w Mszanie dolnej w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868 Nr. 59 Dz. p. p. — w okręgu c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu ustanowionym zostaje Sąd powiatowy z siedzibą w Mszanie dolnej dla gmin i obszarów dworskich: Chyżówka, Dobra, Glisne, Gruszowiec, Jurków, Kasina wielka, Kasinka, Konina, Łętowa, Łopuszna, Lastówka, Lubomierz, Mszana dolna, Mszana górna, Niedźwiedź, Olszówka, Podobin, Półrzeczki, Poręba wielka, Raba niżna, Słomka, Wilczyce, Witów, Włostówka, Zadziele, Przenosze, Skrzydlna Wola skrzydlańska.

Z rozpoczęciem działalności rzeczonego Sądu, które dodatkowo oznaczonem i ogłoszonem będzie, gminy i obszary dworskie wzmiankowane z okręgu Sądu powiatowego Limanowa wyłączone zostaną.

Prażak w. r.

Nr. 44.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Marca 1883 l. 14720, dotyczące ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach.

Na mocy artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych dorosłych w szpitalu powszechnym w Wadowicach, począwszy od 1. Kwietnia 1883 taksę leczenia na 52. ct. dziennie, zostawiając niezmienioną taksę od dzieci do lat 7 na 30 ct.

We Lwowie dnia 28. Marca 1883.

Marszałek krajowy
Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego
Hoszard w. r.

[illegible]

Ogłoszenie

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 17. Maja 1883. **Część XIV.**

Nr. 45.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5. Maja 1883 L. 4077|pr., względem wyłączenia miejscowości Horbacze i Czerkasy z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Rudkach i wcielenia ich do okręgu Reprezentacyi powiatowej we Lwowie.

Na mocy reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 L. 20310, rozporządzam w myśl ustaw z dnia 13. Lutego 1879 dz. ust. kr. Nr. 78 i z dnia 12. Grudnia 1882 dz. ust. kr. Nr. 87 w porozumieniu z Wydziałem krajowym co następuje:

Miejscowości Horbacze i Czerkasy zostają z dniem 1. Czerwca 1883 r. wyłączone z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Rudkach i wcielone do okręgu Reprezentacyi powiatowej we Lwowie.

C. k. Namiestnik
Potocki w. r.

Nr. 46.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5. Maja 1883 L. 4360|pr., względem wcielenia powiatów sądowych Kałusz i Wojniłów do okręgu c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Rozporządzeniem wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 23. Kwietnia b. r. L. 6368 zostają powiaty sądowe Kałusz i Wojniłów na mocy ustawy

z dnia 26. Kwietnia 1873 Nr. 62 dz. pr. p. z dniem 1. Października 1883 wydzielone z okręgu c. k. sądu obwodowego w Samborze i wcielone do okręgu c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Nr. 47.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Maja 1883 L. 27403, o wprowadzenie w życie c. k. urzędu cechowniczego w Rohatynie

Reskryptem z dnia 17. Października 1882 l. 19651, zezwoliło wys. c. k. Ministerstwo handlu na ustanowienie nowego urzędu cechowniczego w Galicyi z siedzibą w Rohatynie dla sprawdzania i cechowania miar długości i pojemności, dalej wag handlowych, ciężarków i beczek.

Co się niniejszem w myśl §. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Kwietnia 1875 Dz. p. p. l. 45 do powszechnej podaje wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządzono wprowadzenie w życie tego urzędu z dniem 1. Czerwca 1883.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 16. Maja 1883. **Część XV.**

Nr. 48.

Ustawa

o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Prawo propinacyi nadane król. stoł. miastu Lwowu Najwyższym przywilejem z dnia 6 listopada 1789, zostaje zniesionem.

Art. II.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlega wyrób, wyszynk i handel napojów propinacyjnych w obrębie miasta Lwowa, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanawia, ogólnym przepisom przemysłowym i nie mogą od dnia tego takie przedsiębiorstwa być wykonywane na mocy prawa propinacyi.

Opłaty konsumcyjne.

Art. III.

Gminie miasta Lwowa przysłuża prawo pobierania następujących opłat, mianowicie:

1. Od rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych — przy wprowadzeniu 20 zł. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów).

2. Od wódki i spirytusu, tak przy wyrobie jak przy wprowadzeniu, 23 ct. w. a. za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze + 12° R. odmierzony stopień. Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.

3. Od piwa, a to:

a) przy wyrobie $15\frac{1}{2}$ ct. w. a. za jeden hektolitr, od każdego stopnia saccharometru brzeczki piwnej, przy temperaturze + 14° R.

b) przy wprowadzeniu 1 zł. 80 ct. a. w. za jeden hektolitr (100 litrów) piwa importowanego, bez względu na jakość napoju.

4. Od miodowych napojów, t. j. miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku.

a) przy wprowadzeniu 6 zł. 50 ct. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów).

b) przy wyrobie miodu pitnego 17 zł. 50 ct. w. a. za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) miodu przaśnego (patoki) użytego do warzenia czyli wyrobu napoju.

Art. IV.

Ustanowione w artykule 3. opłaty konsumcyjne pobierać się będzie bezpośrednio przy wyrobie względnie wprowadzeniu od napojów gorących, które w okręgu położonym wewnątrz linii akcyzowej (art. 5) będą wyrabiane lub do tego okręgu zostaną wprowadzone.

Napoje wymienione w art. III. pod 1. przerabiane z wódki lub spirytusu, opłaconego już podług ust. 2. tego artykułu przy wyrobie lub przy wprowadzeniu nie podlegają nadto żadnej opłacie konsumcyjnej miejskiej. W części terytoryum miasta Lwowa, która się znajduje za linią akcyzową, podlega opłacie miejskiej tylko wyszynk i sprzedaż wymienionych w art. III. gorących napojów w ilości niżej 50 litrów, a to w ten sposób, że na wyszynkowane względnie sprzedane ilości wspomnionych napojów nałożone będą te opłaty, które według art. III. mają być pobierane przy wprowadzeniu tych napojów do terytoryum położonego wewnątrz linii akcyzowej.

W tym względzie należy zastosować analogiczne przepisy normujące pobór ogólnego podatku konsumcyjnego od drobnej sprzedaży i wyszynku wina na prowincyi. Napoje gorące, sprowadzone z terytoryum położonego wewnątrz linii akcyzowej miasta Lwowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu podług art. III. już opłacone, jeżeli wywóz takowych nastąpił bez

zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej według postanowień art. VI., nie podlegają ponownemu opodatkowaniu przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytoryum miasta Lwowa położonem za linią akcyzową.

Art. V.

Ustanowione w art. III. miejskie opłaty konsumcyjne od gorących napojów, pobierać będzie gmina miasta Lwowa w całym okręgu, zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego, a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Wzajemne stosunki i zobowiązania między gminą miasta Lwowa, a wymienionemi gminami wiejskiemi, oraz właścicielami tamtejszych obszarów dworskich, określają układy zawarte z gminami wiejskiemi w roku 1879, a co do obszarów dworskich, ugody zawarte w roku 1880

Prawo propinacyi w terytoryach wyż nazwanych gmin wiejskich, wcielonych do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, zostaje bez wynagrodzenia zniesionem.

Gminy te nie są uprawnione w terytoryach właśnie co oznaczonych pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od gorących napojów i innych artykułów konsumcyjnych

Art. VI.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem wymienionych w artykule III. napojów, jeżeli takowe bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzeniu według postanowień art. 3 opłacone zostały, należy przy wywozie tych napojów z obrębu położonego wewnątrz linii akcyzowej, zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej w następującej wysokości:

1. Za rum, arak i koniak, tudzież za wódkę i spirytus, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 23 centów za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze, według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze $+12^0$ R. odmierzony stopień.

2. Za likwory i rosolisy, tudzież ponczową essencyę, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu, przy eksporcie w ilości 25 litrów w jednem naczyniu lub we flaszkach jednolitych: ćwierć, pół lub całolitrowych, 7 zł. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Za inne napoje spirytusowe tak mało osłodzone i zaprawione, że okażą na 100-dzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, należy się jak za wódkę zwrot 23 centów za każdy stopień hektolitrowy.

3. Za piwo niezepsute, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego wskaże najmniej $2^1/_2$ stopnia saccharometru, przy eksporcie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litrów), 1 złr. 60 ct. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

4. Za miód pitny nie zepsuty, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 4 złr. 50 ct. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów gorących przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito), jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. VII.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w artykule 3. miejskich opłat konsumcyjnych od gorących napojów i pod względem uiszczania zwrotu opłaty przy wywozie tych płynów, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jako też co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze i zwrocie opłat rzeczonych, wydane zostaną ze strony Rządu osobnem rozporządzeniem.

Przepisy dotyczące poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych od wyrobu i importu napojów, należy zastosować analogicznie do poboru i kontroli zaprowadzonych niniejszą ustawą opłat miejskich.

Art. VIII.

O ile miejskie opłaty konsumcyjne pobierają organa c. k. administracyi skarbowej razem z rządowym podatkiem konsumcyjnym jako dodatki do tego podatku, znajduje do przekroczeń zastosowanie ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przysłuża judykatura co do tych przekroczeń, organom i władzom powołanym do wykonywania przepisów ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

W innych przypadkach karane będą czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Lwowa o należącą się jej opłatę konsumcyjną ukrócono lub ukrócić usiłowano, jako przekroczenia grzywnami równającemi się dwu do ośmiokrotnej opłacie, o którą w skutek przekroczenia gminę ukrócono lub na ukrócenie narażono.

W razie niemożliwości ściągnięcia grzywny nastąpić ma kara aresztu, przyczem za pięć złotych wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego powołanym jest w pierwszej instancyi Magistrat miasta Lwowa i obowiązują przy tem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych z powodu wykroczeń. Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Opłaty policyjne.

Art. IX.

Oprócz ustanowionych w artykule 3 niniejszej ustawy opłat konsumcyjnych od gorących napojów, pozwala się gminie miasta Lwowa pobierać w obrębie miasta, jako też w przyłączonych do akcyzowego okręgu miasta Lwowa miejscowościach, następujące opłaty policyjne, mianowicie:

1. Od każdego przedsiębiorstwa, traktyerni lub wyszynku, bez względu czy takowe obejmuje jedno lub kilka uprawnień (§. 28 ust. przem.) i nie należnie od dalej ustanowionych opłat od pojedyńczych uprawnień, rocznie 12 złr. w. a.

2. Od każdego bilaru, utrzymywanego dla celu zarobkowego w publicznym lokalu gościnnym lub szynkowym, rocznie 10 złr. w. a.

3. Od każdego zajazdu dla fur bez izb gościnnych, rocznie 10 złr. wal. austr.

4. Od każdej oberży czyli zajazdu z izbami gościnnemi, według rozmiaru przedsiębiorstwa, a to:

a) od oberży 1. klasy, obejmującej do 12 izb gościnnych, rocznie 20 złr. w. a.,

b) od oberży 2. klasy, obejmującej do 20 izb gościnnych, rocznie 40 złr. w. a.,

c) od oberży 3. klasy, obejmującej do 30 izb gościnnych, rocznie 60 złr. w. a.,

d) od oberży 4. klasy obejmującej nad 30 izb gościnnych, rocznie 80 złr. w. a.

Te opłaty miejskie mają być uiszczane w ratach półrocznych z góry a to 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku.

Jeżeli obowiązek opłacania należytości nie zaczyna się z dniem 1. Stycznia, względnie 1. Lipca, przedsiębiorca obowiązany spłacić należytość za pierwsze półrocze w takiej wysokości, jaka stosunkowo wypadnie za czas od dnia obowiązku opłaty do następującego dnia 1. Stycznia lub 1. Lipca.

Przemysłowcy wykonujący jednę z zarobkowości w punkcie 1. wymienionych na podstawie upoważnienia przemysłowego, uzyskanego przed dniem 1. Stycznia 1870, uwolnieni są od ustanowionej w tym punkcie dla tych przedsiębiorstw zarobkowych opłaty policyjnej, obowiązani są jednak do uiszczenia opłat, oznaczonych pod 2, 3 i 4, jeżeli wykonują zarazem jedną lub kilka z określonych tamże gałęzi zarobkowych.

Art. X.

Oznaczone w art. IX. opłaty policyjne pobiera gmina miasta Lwowa tak jak inne opłaty gminne. Obejście obowiązku do uiszczenia tych opłat będzie karanem grzywnami do 100 złr. w. a., które w razie niemożności ściągnienia kary mogą być zmienione na areszt do 14 dni.

Postanowienia ogólne.

Art. XI.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Lwowa pod względem wymiaru i poboru, tudzież zwrotu opłat gminnych, obowiązują postanowienia statutu gminnego.

Rekursa przeciw orzeczeniom i zarządzeniom Magistratu w sprawach karnych idą do wyższej władzy politycznej.

Art. XII.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy i rozporządzenia, tyczące się wykonywania miejskiego prawa propinacyi, jako też poboru opłat propinacyjnych i opłat tak zwanych szynkowo-policyjnych w obrębie miasta Lwowa, a w szczególności rozporządzenia c. k. Namiestnictwa lwowskiego z dnia 23go Grudnia 1869 l. 58.100 i z dnia 23go Grudnia 1875 l. 58.340, tudzież rozporządzenie gubernialne z dnia 6. Października 1827 l. 67.211.

Art. XIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 45 dni po jej ogłoszeniu.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu

Wiedeń, dnia 18. Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 30. Maja 1883. **Część XVI.**

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Kwietnia 1883 L. 24767, o udzieleniu gminie Cikowice prawa do poboru myta przewozowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3. Kwietnia b. r. zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do pobierania myta gminie w Cikowicach od przewozu przez rzekę Rabę.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych gminie w Cikowicach powiatu Bocheńskiego od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach pod warunkiem utrzymywania przewozu w dobrym stanie i własnym kosztem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.;

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20. Kwietnia 1883.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 16. Czerwca 1883. **Część XVII.**

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 29. Maja 1883 do l. 32.858, względem zezwolenia gminom miasta Żółkwi i miasteczka Kopeczyńce na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 2go Maja 1883 najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

1. Gminie miasta Żółkwi zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 — 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na pokrycie potrzeb gminnych.

2. Gminie miejskiej Kopeczyńce w powiecie husiatyńskim zezwala się pobierać w latach 1883, 1884 i 1885 — 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w celu pokrycia potrzeb gminnych..

Co się niniejszem podaje do wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8 Maja, 1883 l. 6945, z nadmienieniem, że w myśl najwyższego postanowienia wspomniane dodatki do podatku konsumcyjnego nie mogą być pobierane dodatkowo za czas upłyniony przed ogłoszeniem tego najwyższego zatwierdzenia powyższych uchwał sejmowych.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. 51.

Ustawa

z dnia 25. Kwietnia 1883 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie miasta powiatowego Dolina na pobór opłat od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta powiatowego Dolina zezwala się pobierać przez ciąg lat dziesięciu od dnia 1. Stycznia 1883 opłaty od napojów spirytusowych i od piwa, w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

Od hektolitra piwa 1 złr. 70 ct.;

Od litra wódki do 50 stopni Tralesa 10 ct. w. a.;

Od litra wódki do 75 stopni Tralesa 16 ct.

Od litra spirytusu nad 75 stopni Tralesa 20 ct. w. a.

Od litra araku, rumu, esencyi ponczowej, rozolisu, likierów i wszelkich spirytusowych napojów słodzonych 20 ct.

Od litra miodu, wisniaku, dereniaku i maliniaku 4 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy w Art. I. poszczególnione napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Art. III.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. Kwietnia 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 52.

Ustawa

z dnia 20. Kwietnia 1883, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Gorlic pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Krolestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Gorlice zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 następujące opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu, w gminie wytwarzanych, lub do gminy sprowadzanych, i w niej zużywanych a mianowicie:

Od hektolitra piwa 1 złr. 70 ct.;

Od litra wódki do 50 stopni Tralesa 10 ct.;

Od litra wódki do 75 stopni Tralesa 16 ct.

Od litra spirytusu nad 75 stopni Tralesa 20 ct.

Od litra araku, rumu, essencyi ponczowej, rozolisu, likierów i wszelkich spirytusowych napojów słodzonych 20 ct.

Od litra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku 4 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądźto na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych

Wiedeń, dnia 20. Kwietnia 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 53.

Ustawa

z dnia 19. Marca 1883 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Jarosławia pobierać opłatę od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jarosławia zezwala się pobierać w latach 1883 i 1884 opłatę po 1 zł. 70 ct. od hektolitra piwa, w obręb gminy sprowadzonego, lub w niej wytwarzanego, i w niej zużywanego.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest, ktokolwiek piwo do gminy sprowadza, lub w niej wytwarza, i w obrębie gminy zużywa bądźto przez

własny użytek, bądź też przez przetwarzanie, lub dalsze odprzedawanie w obrębie gminy.

Art. III.

Ta opłata cięży jedynie na konsumcyi miejscowej i nie może obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 19. Marca 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 54.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Czerwca 1883 l. 34717, względem zezwolenia gminom Brzeszcze, Bór wilkowski i Kruki na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Maja 1883 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. Października 1882.

Poniżej wymienionym gminom powiatu Bialskiego zezwala się pobierać w roku 1882 wyższe nad 50% dodatki do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych a mianowicie:

1. Gminie Brzeszcze ośmdziesiąt siedm % (87%);
2. Gminie Bór wilkowski ośmdziesiąt siedm % (87%);
3. Gminie Kruki piećdziesiat i jeden % (51%);

Co się do powszechnej podaje wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23. Maja 1883 l. 8041 z nadmienieniem, iż co do gminy Brzeszcze powołanem Najwyższem postanowieniem zastrzeżono, że mieszkańcy tej gminy, należący do innej społeczności religijnej lub kościoła, jak rzymsko-katolickiego, nie mogą być pociągani do opłaty wspomnionych dodatków o ile takowe przenoszą opłatę $7^1/_2{}^0/_0$ nieodzowną na pokrycie właściwych potrzeb gminnych.

Löbl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 30. Czerwca 1883. **Część XVIII.**

Nr. 55.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Czerwca 1883, l. 6394/pr., prostujące pomyłki druku, zaszłe przy zamieszczeniu ustawy o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie, w części XV Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych pod nr. 48.

Przy zamieszczeniu ustawy krajowej z dnia 18. Grudnia 1881 o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie, w części XV Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wydanej i rozesłanej dnia 16. Maja 1883, zaszły pomyłki druku przy art. VI w ustępie drugim i przy art. IX ustęp pierwszy, które to pomyłki prostuje się niniejszem, jak następuje

Według autentycznego brzmienia ustawy opiewa:

Art. VI ustęp drugi:

„2. Za likwory i rosolisy, tudzież ponczową essencyę, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu, przy eksporcie w ilości **najmniej** 25 litrów w jednem naczyniu lub we flaszkach jednolitych: ćwierć, pół lub całolitrowych 7 złr. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów)“.

Art. IX ustęp pierwszy:

„1. Od każdego przedsiębiorstwa, traktyerni lub wyszynku, bez względu czy takowe obejmuje jedno lub kilka uprawnień (§. 28 ust. przem.) i nie**zależnie** od dalej ustanowionych opłat od pojedyńczych uprawnień, rocznie 12 złr. w. a.“

Zaleski w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 10. Czerwca 1883 l. 1462/min., którem zostają wydane postanowienia względem wykonania ustawy krajowej z dnia 18 Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i należytości policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i skarbu wydają dla wykonania ustawy z 18. Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i należytości policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie następujące postanowienia, które wchodzą w życie jednocześnie z ustawą powołaną.

A. Opłaty konsumcyjne.

I. Rozdział.

Organa sprawujące pobór miejskich opłat konsumcyjnych od napojów gorących.

§. 1.

Miejskie opłaty konsumcyjne oznaczone w art. III. ustawy z 18. Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) od rumu, araku, koniaku, poncz wej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytuso wych, od wódki i spirytusu, od piwa i miodowych napojów, będą pobierane albo według postanowień ważnych dla państwowego podatku konsumcyjnego jako dodatki do tych podatków przez organa powołane do ich poboru, (zostających w służbie państwowej, a względnie będących organami każdoczasowego dzierżawcy podatku akcyzowego) lub też będą pobierane przez organa gminy miasta Lwowa; według tego czy te opłaty konsumcyjne mają być uiszczane zarazem z państwowym podatkiem konsumcyjnym, dotyczącym tego samego przedmiotu, czyli nie.

Według teraźniejszego stanu ustawodawstwa dotyczącego państwowych podatków konsumcyjnych, mają zatem sprawować organa rządowe (względnie organa dzierżawcy podatku akcyzowego), pobór następujących miejskich opłat konsumcyjnych, a to:

a) od wódki i spirytusu przy wyrobie, jakoteż od piwa wewnątrz okręgu akcyzowego miasta Lwowa;

b) od piwa i miodowych napojów, przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Natomiast sprawują organa gminy miejskiej pobór miejskich opłat konsumcyjnych:

a) od rumu, araku, koniaku, ponczowej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych, jakoteż od wódki i spirytusu, przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa;

b) od miodowych napojów przy wyrobie w okręgu akcyzowym miasta Lwowa;

c) przy wyszynku i sprzedaży wszystkich napojów gorących, wymienionych w art. III ustawy, w części miejskiego terytoryum, która się znajduje za linią akcyzową (art. IV ustawy).

§. 2.

Zwrot miejskich opłat konsumcyjnych zapewniony przemysłowcom według art. VI ustawy krajowej z 18 Grudnia 1881, na wypadek wywozu napojów opłaconych z okręgu położonego wewnątrz linii akcyzowej, przeprowadzają organa administracyi państwowego podatku konsumcyjnego, jeżeli zarazem ma się uskutecznić także zwrot miejscowego tylko państwowego podatku konsumcyjnego; zaś w innych wypadkach przeprowadza go gmina przez miejskie organa.

Obecnie zatem mają organa wpierw wymienione przeprowadzać zwrot miejskich opłat konsumcyjnych tylko przy wywozie piwa, wyrobionego w okręgu akcyzowym miasta Lwowa, za które otrzymuje piwowar zwrot dodatku do podatku od piwa.

§. 3.

Kontrolę przy przewozie napojów gorących, podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej przez okręg akcyzowy miasta Lwowa, sprawują te same organa, które według §. 1 powołane są do poboru opłat przy wprowadzeniu takich napojów.

§. 4.

Magistrat miasta Lwowa ogłosi, które organa miejskie powołane są do sprawowania poboru i zwrotu miejskich opłat konsumcyjnych (§. 1 i 2) i do kontroli przy przewozie napojów gorących, podlegających tym opłatom (§. 3).

Rozdział II.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wyrobu napojów gorących w okręgu akcyzowym miasta Lwowa.

§. 5.

Kto wyrabia w akcyzowym okręgu miasta Lwowa napoje gorące wymienione w ustępach 2, 3 i 4 art. III ustawy z 18. Grudnia 1881, mianowicie: wódkę, spirytus, piwo i miodowe napoje, obowiązany jest bez względu na przeznaczenie tych napojów uiścić na rzecz gminy ustanowioną w powołanej ustawie krajowej opłatę konsumcyjną.

§. 6.

Od napojów, które nie podlegają przy wyrobie państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, mianowicie obecnie od miodowych napojów (§. 1), ma być uiszczaną miejska opłata konsumcyjna bezpośrednio w miejskim urzędzie poborowym, do tych czynności powołanym.

Pod względem miejskiej opłaty konsumcyjnej od wyrobu miodu, obowiązują przepisy następujące:

1. Kto w akcyzowym okręgu miasta Lwowa chce trudnić się wyrobem miodowych napojów, ma oprócz spełnienia przepisów przemysłowych i policyjnych, przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa wnieść do Magistratu pisemną prośbę o wydanie certyfikatu zezwolenia urzędowego.

Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach opisanie szczegółowe przedsiębiorstwa, względnie zakładu przemysłowego z oznaczeniem rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstwa, jakoteż napojów wyrabiać się mających, niemniej wszystkich przyrządów, naczyń i innych zresztą urządzeń wewnętrznych zakładu.

Na żądanie urzędu obowiązany jest przedsiębiorca przedłożyć także szczegółowe plany zakładu.

W podaniu należy wymienić odpowiedzialnego zastępcę, którego przedsiębiorca winien ustanowić na wypadek swojej nieobecności.

2. Na podstawie tego podania winien Magistrat przeprowadzić lokalną wizję zakładu w obecności przedsiębiorcy lub ustanowionego zastępcy jego, i zarządzi w miarę potrzeby zmiany konieczne dla wykonania skutecznej kontroli dochodowej.

Zakład nie powinien mieć żadnych komunikacyi tajemnych lub ukrytych, któreby ułatwiały nadużycie lub utrudniały kontrolę dochodową.

3. Po sprawdzeniu należytego stanu zakładu i po urzędowem oznaczeniu jego części składowych, wyda Magistrat stronie za zwrotem jednego

egzemplarza opisania urzędownie zatwierdzonego, rezolucyę czyli pozwolenie do wprowadzenia w ruch zakładu wyrobu napojów miodowych, z zastrzeżeniem dopełnienia odnośnych przepisów powszechnych przemysłowych i policyjnych i przestrzegania przepisów ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881 i rozporządzenia niniejszego.

Przed uzyskaniem pozwolenia dochodowego urzędu, nie wolno rozpoczynać wyrobu miodowych napojów.

Na wezwanie urzędu obowiązany jest przedsiębiorca oznaczyć w sposób odpowiedni zakład, tegoż poszczególne lokalności, tudzież składy materyałów i zapas wyrobionych napojów miodowych.

4. O każdej zmianie w urządzeniu zakładu lub poszczególnych częściach jego, oznaczonych urzędownie, należy donieść władzy w celu sprawdzenia stanu, względnie w celu aprobowania zmiany. Przedsięwzięte zmiany należy uwidocznić na pierwotnem opisaniu zakładu.

Certyfikat pozwolenia i uwierzytelnione opisanie mają być przechowane w zakładzie, i należy je okazać na każde wezwanie organom miejskim, sprawującym kontrolę dochodów, względnie wydać im takowe za poświadczeniem odbioru. Te organa kontroli dochodowej mają prawo wolnego wstępu do zakładu i do wszystkich lokalności przynależnych w każdej porze dnia, a jeżeli wyrób na porę nocną został zapowiedziany lub zakład w porze nocnej znajduje się w ruchu, mogą tam wstępować także w nocy, i sprawować kontrolę dochodów.

Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie pokrzywdzenia dochodu, wolno organom kontroli dochodowej przy asystencyi zwierzchności miejscowej wejść do zakładu w każdej porze czasu, także w nocy, w celu sprawdzenia zachodzącego stanu.

5. Zakład ze wszystkiemi do niego należącemi lokalnościami zostaje pod ciągłą kontrolą miejskich organów dochodowych. Przedsiębiorca, a pod jego nieobecność zastępca ustanowiony, obowiązani są udzielać tym organom każdego czasu żądanych wyjaśnień i dostarczyć potrzebnych do sprawowania kontroli i do innych czynności urzędowych naczyń i przyrządów, miar i wag cechowanych, jakoteż potrzebnych sił roboczych.

6. Jeżeli zakład nie jest w ruchu, może być przez opieczętowanie lub inne stosowne urządzenie tak obwarowany, ażeby bez naruszenia urzędowego zamknięcia, nie mógł być przedsiębrany wyrób napojów miodowych opłacie podlegających.

7. Producent obowiązany jest prowadzić dokładny rejestr przychodu i rozchodu materyałów surowych, do wyrobu miodu przeznaczonych, i ma przechować odnoszące się do tego dowody uiszczonej opłaty.

Rejestr z dowodami opłaty do tego należącymi, należy okazać na żądanie kontroli dochodowej, a względnie wydać takowy za stwierdzeniem odbioru.

8. Ile razy przedsiębiorca zamierza przedsiębrać wyrób napojów miodowych, winien przynajmniej 12 godzin naprzód wnieść pisemne oznajmienie w dwóch egzemplarzach równobrzmiących do urzędu, ustanowionego do poboru opłaty i zapłacić tamże należytość przypadającą.

W deklaracyi podpisanej przez przedsiębiorcę lub tegoż zastępcę, należy oznaczyć oprócz znamion zakładu także jakość i ilość materyału opłacie podlegającego, który ma być użyty do wyrobienia napojów miodowych, nadto porę rozpoczęcia i czas trwania wyrobu.

9. Na podstawie wniesionej deklaracyi obliczy urząd dochodowy opłatę przypadającą, i wyda stronie opłacającej pokwitowanie czyli boletę z wyrażeniem dat oznajmienia i kwoty pobranej opłaty.

Jeżeli do wyrobu napojów miodowych ma być użyty miód niezupełnie czysty, lecz zmięszany z woskiem i z odpadkami pszczół, należy dozwolić odpowiednie strącenie na wadze przy obliczeniu przypadającej opłaty.

Boleta, którą należy przechować w zakładzie, a na wezwanie organom kontroli dochodowej okazać lub za rewersem wydać, upoważnia stronę do przedsięwzięcia wyrobu miodu; nie wolno jednak rozpoczynać wyrobu przed czasem w bolecie oznaczonym.

Jeżeli przy rozpoczęciu warki nie jest obecnym organ kontroli dochodowej, należy skonstatować wobec świadka niewątpliwego, którego przedsiębiorca przybierze, opłaconą wagę miodu i zamieścić na bolecie potwierdzenie tej okoliczności. Tak samo należy naznaczyć na bolecie czas ukończenia warki i dołączyć ją do odnośnej pozycyi rejestru.

Organa kontroli dochodowej mają przy każdej czynności urzędowej kontroli, wykonywanej w zakładzie uwidocznić na bolecie czas i wynik wykonanej czynności.

10. Jeżeli pomiędzy ilością miodu opłaconego, a ilością rzeczywiście do wyrobu napojów miodowych użytego, zachodzi różnica nieprzewyższająca 5% ilości wagi oznaczonej w bolecie, ma być strona jedynie pociągniętą do opłacenia dodatkowego przypadającej wyższej należytości. Jeżeli zaś okaże się różnica znaczniejsza, to ulegnie strona karze za przekroczenie dochodowe.

11. Jeżeli nie uda się lub zepsuje się wyrób napoju miodowego podczas produkcyi tak dalece, że napój do użytku właściwego stanie się nieprzydatnym, w takim wypadku należy stronie zwrócić opłatę uiszczoną, jednakże pod warunkiem, jeżeli o tem niezwłocznie doniosła dotyczącemu urzędowi poborowemu, i jeżeli według wyniku dochodzenia, które natychmiast wdrożyć należy, wyrób został pod dozorem organów kontroli dochodowej zniszczony lub do spożycia zupełnie nieprzydatnym uczyniony.

Wynik tej czynności należy uwidocznić na dotyczącej bolecie, na podstawie czego nastąpi zwrot uiszczonej opłaty.

12. Jeżeli z powodu wypadku lub zaszłej przeszkody zostanie zupełnie zaniechanym oznajmiony i opłacony wyrób napojów miodowych, winna strona zaraz uczynić o tem doniesienie w urzędzie akcyzowym, a po sprawdzeniu przez organa kontroli dochodowej zaszłego wypadku, otrzyma strona zwrot opłaty uiszczonej za złożeniem bolety odnośnej, stwierdzonej przez organa kontroli co do usprawiedliwionego zaniechania warki.

Jeżeli zaś z powodów takich oznajmiony wyrób napojów miodowych został tylko przerwany, a strona niezwłocznie uczyniła o tem doniesienie, zarządzi kontrola dochodowa po zbadaniu okoliczności co uzna za stosowne względem dalszego przeprowadzenia rozpoczętego wyrobu, i zapisze to na bolecie dotyczącej.

Jeżeli mimo zarządzenia takiego zepsuje się wyrób miodu, należy się stronie zwrot uiszczonej opłaty pod warunkami określonemi w poprzednim ustępie (11).

13. Za napoje miodowe, które ulegną zepsuciu lub zniszczeniu już po wyrobieniu i uprzątnieniu z lokalu produkcyi, nie należy się zwrot uiszczonych opłat.

Rozdział III.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wprowadzenia napojów gorących do okręgu akcyzowego miasta Lwowa i przewóz tych napojów przez to terytoryum.

§. 7.

Wprowadzone do akcyzowego okręgu miasta Lwowa napoje gorące, wymienione w art. III ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881, należy opłacać zaraz przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, jeżeli nie są przeznaczone do przewozu i zgłoszone jako towar przewozowy.

1. Napoje gorące podlegające opłacie konsumcyjnej, wolno wprowadzać do akcyzowego okręgu miasta Lwowa tylko na tych punktach linii akcyzowej, względnie temi tylko drogami, na których ustawione są rogatki i ustanowione urzęda akcyzowe.

2. Od napojów gorących, które podlegają zarazem podatkowi konsumcyjnemu przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, sprawować mają pobór miejskich opłat konsumcyjnych przy wprowadzeniu, jakoteż postępowanie względem przewozu takich trunków, organa rządowe, powołane do poboru podatku konsumcyjnego, względnie organa dzierżawcy podatku akcyzowego, według postanowień obowiązujących dla podatku akcyzowego. Takie trunki są teraz piwo i miód.

3. Do poboru opłat miejskich nie podpadających powyższym postanowieniom pod 2), mianowicie teraz opłat przy wprowadzeniu rumu, araku,

koniaku, ponczowej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych trunków gorących, jakoteż wódki i spirytusu, ustanowi gmina na każdej rogatce i na dworcach kolejowych własne organa poborowe czyli miejskie urzędy akcyzowe.

Co do wprowadzenia i przewozu tych gorących napojów, obowiązują następujące postanowienia:

a) Kto zamierza wprowadzić napoje gorące wymienione w tym ustępie 3, winien oznajmić to miejskiemu urzędowi akcyzowemu przed przekroczeniem rogatki akcyzowej (§. 7 ustęp 1), względnie przed podniesieniem napojów opłacie podlegających z magazynu dworca kolejowego, położonego w okręgu akcyzowym, i podać dokładnie ilość i jakość napoju do wymiaru i poboru opłaty według postanowień art. III ustawy.

Jeżeli ilość napoju podlegającego opłacie wynosi więcej jak 25 litrów, lub jeżeli mają być wprowadzone różne gatunki takich napojów, może miejski urząd akcyzowy żądać, aby strona wniosła na piśmie oznajmienie czyli deklaracyę.

Dla wygody stron zostaną zaopatrzone miejskie urzęda akcyzowe w blankiety drukowane dla takich oznajmień.

b) Po sprawdzeniu dokładności i zgodności oznajmienia co do jakości i co do ilości napoju opłacie podlegającego, wymierzy miejski urząd akcyzowy przypadającą należytość i wyda stronie płacącej pokwitowanie czyli boletę akcyzową, w której ma być wyrażony przedmiot opłacony i kwota pobranej należytości.

Boleta akcyzowa służy stronie do wylegitymowania się z uiszczenia opłaty w okręgu akcyzowym.

c) Jeżeli strona wprowadzająca deklaruje napoje gorące, podlegające tylko miejskiej opłacie konsumcyjnej (rum, arak, koniak, ponczową essencyę, likiery, rosolisy i inne słodzone napoje gorące, dalej wódkę i spirytus) **transito**, t. j. do przewozu przez okręg akcyzowy miasta Lwowa, w takim razie strona nie jest obowiązaną do uiszczenia opłaty wspomnianej.

W tym wypadku winna wszakże strona oddać napoje gorące, przeznaczone do przewozu, pod dozór miejskiego urzędu akcyzowego, który po sprawdzeniu jakości i ilości przedmiotu oznajmionego do przewozu, wystawi kartę przewozu i zarządzi przeprowadzenie towaru przez akcyzowy okręg miasta, czy to do rogatki wskazanej, czy też na dworzec kolejowy oznaczony do dalszego transportu, pod konwojem miejskiego organu kontroli akcyzowej.

Przewóz w zasadzie tylko w dzień odbywać się może.

Jeżeli przewóz względnie wywóz napojów gorących opłacie podlegających za linię akcyzową nie ma nastąpić zaraz po wprowadzeniu do okręgu akcyzowego, lecz przedmiot opłacie podlegający ma pozostać przez pewien

czas na składzie, z zastrzeżeniem dalszego transportu w czasie późniejszym, w takim razie należy przedmiot do przewozu przeznaczony pozostawić pod dozorem i zamknięciem miejskiego urzędu akcyzowego, który w czasie właściwym zarządzi sposobem wyżej określonym dalszy transport przedmiotu pod dozorem.

Dla wygody stron, o ile to w danych okolicznościach nastąpić może bez uszczuplenia dochodów gminy i bez narażenia kontroli dochodowej, można dozwolić przewozu za kaucyą, t. j. za złożeniem przypadającej opłaty konsumcyjnej z zastrzeżeniem zwrotu, a to wtedy, jeżeli przedmiot do przewozu przeznaczony wywieziony zostanie w stanie nienaruszonym i w czasie oznaczonym, za oznaczoną rogatkę akcyzową lub do wskazanego dworca kolei dla dalszego transportu.

W takim razie ma miejski urząd akcyzowy przekonać się o zgodności deklaracyi wniesionej, obliczyć potem przypadającą opłatę konsumcyjną i za pobraniem tejże wydać stronie kwit depozytowy, w którym należy określić dokładnie przedmiot przewozu, i wyrazić kwotę należytości złożoną jako kaucyę, jakoteż wymienić czas, w którym, tudzież rogatkę lub dworzec koleji, przez który nastąpić ma wywóz przedmiotu.

Strona obowiązaną jest oznajmić wywóz miejskiemu urzędowi akcyzowemu przed wywiezieniem, który po sprawdzeniu tożsamości przedmiotu przewożonego i zgodności z kwitem depozytowym, zwróci i wypłaci stronie należytość, złożoną przy wprowadzeniu przedmiotu.

Dla zapewnienia kontroli dochodowej może miejski urząd akcyzowy według swego uznania zarządzić stosowne obwarowanie przedmiotu przewozu, czy to przez opieczętowanie lub oplombowanie, czy też przez umieszczenie właściwych znaków i t. p., co też w kwicie depozytowym uwidocznić należy.

Rozdział IV.

Wywóz napojów gorących z okręgu akcyzowego miasta Lwowa i zwrot miejskich opłat konsumcyjnych.

§. 8.

Względem zwrotu opłat konsumcyjnych, o którym mowa w §. 2 tego rozporządzenia, obowiązują, o ile przeprowadzenie dotyczących czynności należy do gminy miasta Lwowa w jej własnym zakresie, następujące postanowienia:

1. Jeżeli strona, uprawniona według art. VI ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881 do uzyskania zwrotu opłaty, chce otrzymać zwrot miejskiej

opłaty konsumcyjnej w razie wywozu napoju gorącego, obłożonego rzeczoną opłatą w myśl art. III tej ustawy krajowej przy wyrobie lub przy wprowadzeniu, winna okazać przedmiot do wywozu przygotowany miejskiemu urzędowi akcyzowemu na rogatce lub na dworcu kolei, dokąd z miasta dla dalszego transportu został sprowadzony, a zarazem złożyć oznajmienie na piśmie, wystawione według przepisanego formularza, w którem ma być oznaczoną jakość i ilość napoju gorącego do wywozu przygotowanego i miejsce, do którego takowy ma być wywieziony.

2. Miejski urząd akcyzowy sprawdzi zgodność deklaracyi wywozu, względnie jej zgodność z okazanym przedmiotem wywozu, dopilnuje wywiezienie tegoż za okręg akcyzowy i zapisze wynik tej czynności na deklaracyi wywozu. Tak zatwierdzona deklaracya wywozu służy stronie za dowód uwierzytelnionego prawa żądania zwrotu.

3. Mniejsze kwoty zwrotu wypłacać będzie miejski urząd akcyzowy zazwyczaj bezpośrednio przy wywozie, za pokwitowaniem odebrania należytości na deklaracyi wywozu, która była przedmiotem czynności urzędowej.

Gmina miasta Lwowa może jednak zastrzedz, iż znaczniejsze kwoty zwrotu wypłacać będzie tylko przez pewien miejski urząd akcyzowy albo przez główną kasę miejską.

Jeżeli miejski urząd akcyzowy, który przeprowadzał czynność sprawdzenia wywozu, nie wypłaca zwrotu, natenczas winien zapisać wywóz do rejestru i wydać stronie zatwierdzoną deklaracyę wywozu dla uzyskania wypłaty zwrotu.

§. 9.

Jeżeli napoje gorące, podlegające miejskiej opłacie konsumcyjnej, wywożone zostają z okręgu akcyzowego z przeznaczeniem do wyszynku lub drobnej sprzedaży w zarogatkowym obrębie miasta, a przytem nie żądano zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej, dlatego, ażeby te napoje gorące pozostały wolne od ponownego nałożenia miejskiej opłaty konsumcyjnej przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytoryum miasta Lwowa, położonym zewnątrz linii akcyzowej w myśl art. IV. ustawy krajowej z 18 grudnia 1881, w tym wypadku winna strona wywożąca postąpić w taki sam sposób, jak przy wywozie za zwrotem (§. 8), mianowicie, winna okazać dotyczącemu miejskiemu urzędowi akcyzowemu przedmiot do wywozu przygotowany, i złożyć deklaracyę na piśmie z oznaczeniem przeznaczenia wywozu. Miejski urząd akcyzowy winien, sprawdziwszy zgodność deklaracyi wywozu z przedmiotem do wywozu przeznaczonym i wciągnąwszy wywóz do rejestru dotyczącego, potwierdzić stronie na deklaracyi wywozu, że napój przeznaczony do wyszynku lub drobnej sprzedaży w obrębie zarogatkowym miasta, wywiezionym został z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej.

To poświadczenie zastępuje boletę opłaty miejskiej należytości konsumcyjnej, jakąby inaczej strona uiścić była obowiązaną od tych napojów gorących według art. IV ustawy krajowej z 18 grudnia 1881.

Rozdział V.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wyszynku i sprzedaży napojów gorących na terytoryum miasta Lwowa, położonem zewnątrz linii akcyzowej, i wykonywanie kontroli dochodowej w tej części terytoryum miejskiego.

§. 10.

Każdy przemysłowiec trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą napojów gorących, wymienionych w art. III ustawy krajowej z 18 grudnia 1881, w części terytoryum miasta, położonej zewnątrz linii akcyzowej, w ilościach niżej 50 litrów, obowiązany jest opłacić przeznaczone do tego napoje gorące przed wprowadzeniem takowych do lokalu zarobkowego lub do składów zapasu do niego należących, mianowicie, winien uiścić w dotyczącym miejskim urzędzie akcyzowym, przypadającą miejską opłatę konsumcyjną, a jeżeli dotyczące napoje sprowadzone zostały z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu uiszczonej opłaty, (art. IV ust. kraj.) winien wylegitymować się z tego poświadczeniem, o którym mowa w §. 9 tego rozporządzenia.

Dla wygody stron podzielony zostanie zarogatkowy obręb miasta na okręgi poborowe, które zostaną przydzielone najbliższym miejskim urzędom akcyzowym na rogatkach lwowskich.

§. 11.

Pod względem opłaty w tej części miejskiego terytoryum, obowiązują następujące postanowienia:

1. Kto chce wykonywać w obrębie zarogatkowym miasta Lwowa wyszynk lub drobną sprzedaż napojów gorących, podlegających opłacie, (§. 10) winien oprócz zastosowania się do powszechnych przepisów przemysłowych i policyjnych, wnieść przed rozpoczęciem przemysłu do właściwego urzędu akcyzowego oznajmienie na piśmie.

Oznajmienie to ma zawierać.

a) oznaczenie rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstwa przemysłowego z wymienieniem napojów gorących, jakie dla sprzedaży będzie utrzymywać;

b) oznaczenie stanowiska przedsiębiorstwa z opisaniem wszystkich lokalności zarobkowych i składów, przyczem magazyny, przeznaczone do

przechowywania zapasów dla handlu hurtownego, jeżeli przemysłowiec prowadzi takowy, a składy przeznaczone dla wyszynku i drobnej sprzedaży (art. IV ust. kr.) tak zwane składy podręczne, osobno i szczegółowo mają być opisane.

Także przemysłowcy, którzy już teraz wykonują wyszynk i sprzedaż napojów gorących, podlegających opłacie, winni wnieść takie zgłoszenia w przeciągu dni 15 po wejściu w życie ustawy krajowej z 18 grudnia 1881.

Magazyny zapasów dla nieopłaconych napojów gorących (magazyny dla hurtownego handlu) nie mogą mieścić się w tym samym budynku z lokalnościami dla wyszynku i drobnej sprzedaży, i z należącymi do nich składami (magazynami podręcznymi); między temi lokalnościami nie powinna istnieć żadna bezpośrednia komunikacya.

O każdej zmianie stanowiska zarobkowego (miejsca wykonywania zarobkowości) należy donieść na piśmie dotyczącemu urzędowi akcyzowemu 15 dni przed przeprowadzeniem, zaś o każdej zmianie poszczególnych lokalności na dotychczasowem stanowisku 3 dni przed ich użyciem.

2. Po sprawdzeniu lokalności opisanych zarządzi urząd akcyzowy stosowne oznaczenie takowych, i wyda stronie poświadczenie czyli pozwolenie do wykonywania wyszynku lub drobnej sprzedaży napojów gorących opłacie podlegających, atoli z zastrzeżeniem dopełnienia powszechnych przepisów podatkowych, przemysłowych i policyjnych, tudzież postanowień ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 i rozporządzenia niniejszego.

W razie zmiany stanowiska zarobkowego ma być wydane nowe pozwolenie; zmiany zaś zaszłe w poszczególnych lokalnościach mogą być stwierdzane na pierwotnem pozwoleniu.

Pozwolenie urzędu dochodów ma być przechowane w lokalu zarobkowym, okazane organom miejskim, sprawującym kontrolę dochodów na każde wezwanie, a względnie wydane im za potwierdzeniem odbioru.

Organa kontroli dochodów mają prawo wolnego wstępu do lokalów zarobkowych i do składów przynależących, a wszystkie te lokalności zostają pod ciągłą kontrolą organów akcyzowych.

3. Przemysłowcy, trudniący się wyszynkiem i sprzedażą gorących napojów, opłacie podlegających, obowiązani są prowadzić rejestr obrotu tych trunków, (księgę magazynową) z rubrykami przychodu i rozchodu; dla utrzymania kontroli dochodów prowadzić będą miejskie organa ze swojej strony arkusze ewidencyi czyli rewizyjne z rubrykami odpowiadającemi rubrykom rejestru.

4. Handel hurtowny t. j. sprzedaż napojów gorących w ilościach najmniej 50 litrów, nie ulega miejskim opłatom konsumcyjnym (§. 10). Zapasy nieopłacone, a przeznaczone do handlu hurtownego, mają być przechowane w osobnych, wyłącznie do tego przeznaczonych magazynach.

5. Strona pobierająca skądkolwiek napoje gorące opłacie podlegające, a przeznaczone do wyszynku lub drobnej sprzedaży, a więc nie wyłącznie do sprzedaży hurtownej, obowiązaną jest oznajmić te napoje zaraz przy sprowadzeniu i zanim jeszcze złożone zostaną w lokalności zarobkowej lub w składzie dla sprzedaży (w magazynie podręcznym) w dotyczącym miejskim urzędzie akcyzowym, i winna uiścić przypadającą od nich miejską opłatę konsumcyjną (§. 10).

Miejski urząd akcyzowy, sprawdziwszy zgodność zgłoszenia co do jakości i ilości napojów gorących, przeznaczonych do wyszynku lub sprzedaży, wymierza przypadającą opłatę i wydaje stronie, która ją uiściła, potwierdzenie zapłaty (boletę) na przepisanym formularzu drukowanym, w którym należy wymienić jakość i ilość opłaconego napoju i pobraną kwotę należytości. Boleta służy stronie jako dowód uiszczenia opłaty konsumcyjnej za wprowadzone napoje gorące.

Jeżeli te napoje sprowadzone są z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej przy wywiezieniu, wtedy mają być zastosowane postanowienia powyżej w §. 9 przytoczone.

Wszystkie zapasy napojów gorących opłacie podlegających, które mają być przechowane w lokalu zarobkowym lub w składzie do sprzedaży, (magazynie podręcznym) należy wciągać w rejestr przychodu i rozchodu. Jako pozycye przychodu należy wpisać każdy poszczególny pobór rzeczonych napojów gorących z odwołaniem się do dotyczącej bolety uiszczenia lub do poświadczenia wywozu (§. 9), które do rejestru przyłączyć należy. Jako pozycye rozchodu zaś należy wpisać każdą poszczególną sprzedaż, jeżeli ilość wydana wynosi przynajmniej 1 litr; mniejsze ilości wyszynkowanych lub sprzedanych napojów gorących wolno wpisywać sumarycznie, jako wydatek pod jedną pozycyą, co się powinno odbywać z końcem każdego dnia zarobkowego.

6. Organa kontroli akcyzowej mają prawo kontrolować od czasu do czasu u poszczególnych przemysłowców zapasy, podlegające opłacie konsumcyjnej na podstawie rejestrów i dowodów uiszczenia opłaty. Przemysłowcy winni okazać te dowody organom kontroli na każde wezwanie, względnie wydać je za poświadczeniem odbioru, i dostarczyć potrzebnych do przeprowadzenia urzędowej czynności kontrolowania naczyń i miar, niemniej potrzebnych sił roboczych.

Wynik przeprowadzonej rewizyi należy każdym razem zapisać do rejestru przemysłowca.

Przedsiębiorca przemysłu winien z upływem każdego miesiąca zamknąć rejestr i przenieść do wykazu następującego miesiąca zapas obliczony.

§. 12.

O zwinięciu przedsiębiorstwa przemysłowego, utrzymywanego na terytoryum miasta, leżącego zewnątrz linii akcyzowej, które podlega miejskim opłatom konsumcyjnym i kontroli akcyzowej, należy donieść właściwemu urzędowi akcyzowemu w przeciągu 3 dni, przedkładając wszystkie dowody uiszczenia opłaty i potwierdzenia urzędu akcyzowego.

§. 13.

Opłaty konsumcyjne od napojów gorących pobierać może gmina miasta Lwowa w zarogatkowym obrębie miasta albo we własnym zarządzie podług taryfy i postanowień powyższych; albo może przeprowadzić pobór sposobem ugody ryczałtowej na podstawie ugód zawartych, bądźto z poszczególnymi przedsiębiorcami do opłaty obowiązanymi, lub z kilkoma, albo ze wszystkimi; bądź też wykonywać może to prawo do poboru miejskich opłat konsumcyjnych przez wydzierżawienie t. j. przez odstąpienie poboru osobie trzeciej.

§. 14.

Ugoda ryczałtowa zawarta na pewien okres czasu, uwalnia dotyczących przemysłowców od wszelkiej kontroli akcyzowej pod warunkiem akuratnego uiszczania ugodzonej kwoty, i nie są ci przemysłowcy obowiązani opłacać z osobna i poszczególnie napoje gorące, sprowadzone do wyszynku i sprzedaży i spożyte w czasie trwania ugody ryczałtowej.

W razie rozwiązania ugody ryczałtowej lub po upływie czasu trwania tej ugody, wchodzą co do tych przemysłowców znowu w moc postanowienia powszechne, dotyczące uiszczenia miejskich opłat konsumcyjnych.

§. 15.

Przedsiębiorca, któremu wydzierżawi gmina miasta Lwowa prawo poboru miejskich opłat konsumcyjnych, czy to w całym zarogatkowym obrębie miasta, czy też w poszczególnym okręgu poborowym tej części miasta (§. 10), wchodzi pod względem poboru tych opłat i wykonania kontroli dochodowej u dotyczących przemysłowców, we wszystkie prawa i obowiązki gminy miasta uprawnionej do poboru; obowiązują zatem dzierżawcę, względnie organa przez niego ustanowione i przemysłowców do opłat obowiązanych w rejonie dzierżawy postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Prawo wydawania poświadczeń pozwolenia, względnie prawo udzielania pozwoleń akcyzowych (§. 11 ad 2) do wykonywania wyszynku i sprzedaży napojów gorących opłacie podlegających, niemniej sprawowanie urzędowego postępowania karnego w wypadkach przekroczeń dochodowych, zostaje zastrzeżone, jak to się samo rozumie, władzy do tego powołanej, t. j. Magistratowi miasta Lwowa.

Dzierżawcy wolno zawierać z przemysłowcami, osiadłymi w rejonie dzierżawy, ugody ryczałtowe na czas trwania jego dzierżawy co do uiszczenia miejskich opłat konsumcyjnych.

Z chwilą rozwiązania stosunku dzierżawy gasną ugody ryczałtowe, zawarte przez dzierżawcę ustępującego, i wchodzą znowu w moc powszechne postanowienia tego rozporządzenia względem uiszczenia wzmiankowanych opłat. Zerwanie umowy dzierżawcy przed czasem, nie uwłacza prawom stron do opłat obowiązanych, jakie nabyły z mocy ugód ryczałtowych, zawartych prawomocnie z dzierżawcą.

B. Opłaty policyjne.

Rozdział VI.

Pobór opłat policyjnych od przedsiębiorstw goszczenia obcych i wyszynku — i sprawowanie kontroli w tym względzie.

§. 16.

Ustanowione w art. IX ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 opłaty policyjne, pobierać będzie gmina miasta Lwowa w obrębie miasta i w tych częściach terytoryów graniczących gmin wiejskich: Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa (art. V ustawy) przez własne organa, i ściągać będzie zalegające należytości w ten sam sposób jak inne opłaty gminne (art. X. ustawy).

Lwowski Magistrat ogłosi jak należy, które organa miejskie powołane są do wymierzania i pobierania opłat policyjnych.

§. 17.

Kto w czasie wejścia w życie ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 prowadzi w okręgu poborowym, oznaczonym w §. poprzednim przedsiębiorstwo przemysłowe, podlegające opłacie według art. IX tej ustawy krajowej, obowiązany jest donieść o tem dotyczącemu urzędowi miejskiemu na piśmie w przeciągu dni 15 i uiścić za pokwitowaniem należytość, przypadającą za bieżące półrocze.

Jeżeli przedsiębiorca uiścił za pewną gałęź zarobkową opłatę tak zwaną szynkowo policyjną, według rozp. gub. z dnia 6 października 1827 l. 67211 z góry, strąconą mu zostanie przy wymierzeniu opłaty policyjnej według ustawy z 18 grudnia 1881, kwota uiszczona naprzód za czas od dnia wejścia w życie tej ustawy krajowej.

Kto w przyszłości rozpoczynać będzie wykonywanie gałęzi zarobkowej względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, podlegającego wyż wspomnionej opłacie, winien w przeciągu 15 dni od rozpoczęcia przedsiębiorstwa wnieść oznajmienie na piśmie i opłacić należytość policyjną za bieżące półrocze.

Dalsze uiszczanie opłat odbywać się ma w ratach półrocznych z góry, 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§. 18.

Oznajmienie pisemne zawierać ma oprócz oznajmienia przedsiębiorstwa przemysłowego i jego stanowiska, także szczegółowe oznaczenie każdej poszczególnej gałęzi zarobkowej, podlegającej opłacie policyjnej według postanowień art. IX alinea 1, 2, 3, 4, ustawy krajowej, a to bez względu na uwolnienie od opłaty, które może przysługuje dotyczącemu przemysłowcy według ostatniego ustępu art. IX ustawy.

Kto żąda tego uwolnienia, względnie odpisania mu opłaty, winien wyrazić to w swojem oznajmieniu i powołać datę udzielonego mu upoważnienia przemysłowego.

§. 19.

Kto zaniecha dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa przemysłowego, opłacie policyjnej podlegającego, względnie gałęzi zarobku tej opłacie podlegającej, winien donieść o tem celem odpisania opłaty policyjnej, przed rozpoczęciem najbliższego półrocza.

Kto uczyni to doniesienie dopiero po upływie następującego półrocza, pozostaje w obowiązku uiszczenia opłaty policyjnej, przypadającej na półrocze rozpoczęte.

§. 20.

W razie przeniesienia zakładu przemysłowego na inne stanowisko wewnątrz okręgu poborowego, oznaczonego w §. 16, nie należy się ponowne uiszczenie opłaty policyjnej za bieżące półrocze; dotyczący przemysłowiec winien jednak wnieść doniesienie o uskutecznionem przeniesieniu do miejskiego urzędu poborowego na piśmie w przeciągu dni 15 i dołączyć kwit na uiszczoną za bieżące półrocze opłatę policyjną dla uwidocznienia na nim zaszłej zmiany w stanowisku.

§. 21.

Organa miejskie powołane do sprawowania kontroli dochodowej pod względem opłat policyjnych, mają prawo sprawdzać u przemysłowców rozmiar prowadzonego przedsiębiorstwa przemysłowego, względnie poszczególnych gałęzi tegoż przedsiębiorstwa, i przedsiębrać w tym celu oglądanie na miejscu. Organom tym służy wolny wstęp do wszystkich lokalności, należących do dotyczącego przedsiębiorstwa przemysłowego każdego czasu, a przemysłowcy dotyczący obowiązani są okazać wzmiankowanym organom kontroli kwity na uiszczone opłaty policyjne na każde wezwanie, względnie wydać im takowe za stwierdzeniem odbioru.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 14. Lipca 1883. Część XIX.

Nr. 57.

Ustawa

z dnia 19. Listopada 1882, o niektórych środkach ku podniesieniu rybactwa na wodach śródkrajowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ksistwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

§. 1.

Polityczna władza krajowa oznaczy i ogłosi czas ochrony dla cenniejszych gatunków ryb, żyjących w wodach krajowych, uwzględniając pory ich tarła.

§. 2.

Ktokolwiek w czasie ochronnym pewnego gatunku ryb złowi rybę żywą tego gatunku, powinien ją zazaz z należytą ostrożnością wpuścić napowrót do wody.

§. 3.

Polityczna władza krajowa może dla pewnych wód, uwzględniając porę tarła cenniejszych gatunków ryb w tych wodach przeważnie się znajdujących lub odchować się mających, ustanowić pory, w których łowienie ryb w tych wodach zupełnie zaniechane być ma, o ile wobec mieszanego zarybienia można ustanowić takie pory, bez znacznego uszczuplenia w rybołostwie przez wynikłe z tąd wykluczenie łowienia ryb nietrących się.

§. 4.

W porach ustanowionych i ogłoszonych w myśl §. 3 nie wolno ryb łowić w dotyczącej wodzie.

Mianowicie nie wolno w niej zastawiać sieci, więcierzy, las, pastek, i tym podobnych przyrządów do łowienia, a już przedtem zastawione należy przed rozpoczęciem się czasu zakazu uprzątnąć, lub do połowu ryb niezdatnemi uczynić.

§. 5.

Polityczna władza powiatowa może uprawnionym do rybołostwa lub za ich zgodą, także innym osobom dozwolić wyjątków od zakazów §§. 2 i 4 w celu sztucznego chowu ryb lub umiejętnych badań.

Również może polityczna władza powiatowa w celu odłowienia ryb drapieżnych, o tyle zezwolić na wyjątki od zakazu §. 4, o ile władza krajowa, ustanawiając czas zakazu, sobie nie zastrzeże udzielania takich pozwoleń.

We wszystkich takich przypadkach polityczna władza powiatowa ma wydawać osobne certyfikaty, opiewające na imię z oznaczeniem wody i innych istotnych okoliczności zezwolenia.

Certyfikaty należy publicznym organom bezpieczeństwa tudzież organom straży, do nadzorowania rybnych wód ustanowionym, na ich żądanie bez oporu okazywać.

§. 6.

Nie wolno do połowu ryb używać dynamitu i innych eksplodujących materyałów, oraz takich środków, które na pewnym obszarze ryby odurzają lub zabijają, jak n. p. rybiej trutki, wroniego oka, wapna lub odwarów roślin.

W przypadkach wykazanej potrzeby, może polityczna władza krajowa dozwolić użycia materyałów eksplodujących.

§. 7.

Nie wolno na przepustach jazów i szluz zawieszać więcierzy, plecionek i innych przyrządów do samołowu ryb.

§. 8.

Dalsze zakazy co do pewnych sposobów, środków lub przyrządów rybyłowczych w ogóle, dla stanu rybnego szkodliwych, może polityczna władza krajowa wydać dla poszczególnych wód lub dorzeczy, zarazem też w szczególności ustanowić, w jakich granicach należy zastawiać przyrządy rybołowcze, ażeby celem utrzymania gatunku ryby, przeciągu ryb nie tamować zupełnie, lub nie utrudniać zbytecznie.

Jeżeliby jednak w wykonaniu tych postanowień miał być wydany zakaz używania nadal sieci dotychczasowych, to należy dla dalszego używania takich dotąd używanych sieci pozostawić odpowiedni najmniej dwuletni przeciąg czasu.

§. 9.

Dla wód, które sięgając po za obręb terytoryalny podległy niniejszej ustawie, wskazują potrzebę lub stosowność zgodnego postępowania z innemi krajami lub władzami państwowemi, wyda Minister rolnictwa postanowienia względnie zakazy w §§. 1, 3 i 8 wspomniane.

§. 10.

Przybory rybackie pod nieobecność rybaka zastawione do połowu ryb, winnne być zaopatrzone znakiem, urzędowi gminy nadbrzeżnej do wiadomości podanym, po którym można poznać, do kogo należą.

§. 11.

Postanowienia §§. 1—10 nie dotyczą stawów i innych zbiorników wody, w celu chowu ryb założonych, bez różnicy, czy one łączą się lub nie z wodą bieżącą.

§. 12.

Polityczna władza krajowa postanowi i ogłosi, których gatunków ryb celem utrzymania odpowiedniego zarybienia nie wolno poniżej pewnej miary lub w pewnych czasach ani sprzedawać, ani w domach gościnnych podawać.

§. 13.

Polityczne władze powiatowe zarządzą co należy, ażeby przy użytkowaniach wód, które wedle ustaw regulujących prawo wodne, nie wymagają pozwolenia władzy, zapobiedz o ile możności szkodom w rybactwie.

Zarządzenia te poczynione będą przy wydaniu przepisów policyjnych, przewidzianych w wyż wspomnianych ustawach o powszechnem uregulowaniu wykonywania takich użytków wodnych z urzędu, zresztą zaś na żądanie uprawnionego do rybołostwa, i należy przytem baczyć szczególnie na uchylenie szkodliwych niepokojeń tarlisk.

§. 14.

W razie urządzenia zakładów przemysłowych lub innych, które wymagają użytkowania wody, a do których według ustaw regulujących prawo wodne, tudzież obowiązujących ustaw przemysłowych i innych, potrzeba pozwolenia władzy, należy do rozpraw dotyczących zawsze wzywać także interesowanych w tem uprawnionych do rybołostwa, i uzasadnione ich zarzuty odpowiednio uwzględniać.

§. 15.

Przekroczenia tej ustawy i wydanych na jej mocy przepisów, o ile nie podpadają powszechnej ustawie karnej, będą władze polityczne karały grzywną od pięciu do pięćdziesięciu złotych, która to grzywna w razie ponownego przekroczenia jak i wówczas, jeśli zarybieniu znaczną wyrządzono szkodę, może być podwyższoną do stu złotych.

Gdy uznany za winnego nie jest w stanie grzywny uiścić, to należy ją zamienić na karę aresztu, a w takim razie pięć złotych liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie przekroczenia postanowień §§. 2, 4, 6 i 7, tudzież zakazów wydanych na mocy §§. 8 i 12 należy zarazem orzec konfiskatę ryb wbrew przepisowi złowionych, oraz narzędzi rybackich bezprawnie użytych. Grzywny oraz kwoty otrzymane ze sprzedaży zabranych przyborów rybackich i ryb, wpływają do osobnego funduszu ku podniesieniu rybactwa, którym zarządza Wydział krajowy.

Zabrane przybory rybackie rodzajów niedozwolonych, należy przed sprzedaniem uczynić niezdolnemi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 16.

Przełożeni gmin i obszarów dworskich, c. k. żandarmerya i organa policyi wodnej, są obowiązani czuwać nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy, i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości władzy politycznej.

Ten sam obowiązek ciąży w szczególności także na organach policyi targowej względem zakazów, na mocy §. 12 wydanych.

§ 17.

Uprawnionym do rybołostwa osobom i gminom wolno swoim, dla ochrony innych interesów, mianowicie dla ochrony kultury polowej lub leśnej włącznie z polowaniem już ustanowionym organom straży, powierzać także nadzorowanie i ochronę rybactwa, i w tym celu zarządzić odebranie od nich przysięgi przez polityczną władzę powiatową według roty, ustanowionej przez władzę krajową.

Wolno im także wyłącznie dla rybactwa ustanowić zaprzysiężone organa straży, jeżeli one posiadają warunki przepisane dla straży polowej.

Do ustanowionych w ten sposób organów nadzoru i ochrony rybactwa stosują się przepisy obowiązujące w ogóle co do straży polowej, a co do ich urzędowego stanowiska, przepisy ustawy państwowej z dnia 16. Czerwca 1872, Dz. pr. p. nr. 84.

§. 18

Organom do bezpośredniego nadzoru rybactwa w myśl §§. 16 i 17 powołanym, służy w szczególności prawo i obowiązek:

a) nadzorować rybne wody swojego okręgu służbowego, jazy, śluzy, tamy, komory na koła wodne, bortnice, izbice i t. d., o ile te urządzenia dotyczą rybactwa;

b) rewidować łodzie rybackie, sadze ryb i przybory rybackie;

c) konfiskować ryby i przybory rybackie, jakoteż aresztować w myśl ustawy z dnia 16. Czerwca 1872. (Dz. pr. p. nr. 84).

§. 19.

Polityczne władze powiatowe mają się o to starać, ażeby postanowienia §§. 2, 4, 6, 7, 10 i 15 tej ustawy, oraz przepisy wydane na mocy §§. 1, 3, 8, 12 i 13 przypomniano w gminach nadbrzeżnych corocznie w czasie ku temu najstosowniejszym, przez ogłoszenie tychże w sposób w miejscu używany.

§. 20.

Celem ustanowienia przepisów, które wydane być mają w wykonaniu §§. 1, 3, 8 i 12 tej ustawy, zasięgnie polityczna władza krajowa, względnie Minister rolnictwa (§. 9) zdania znawców i Wydziału krajowego.

Co do ograniczeń użytkowania wody, które polityczna władza powiatowa w myśl §. 13 zarządzi, ma również i ta władza wysłuchać wprzód zdania znawców.

§. 21.

Wykonanie tej ustawy poruczam Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 19. Listopada 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 58.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 28 Czerwca 1883, l. 6651|pr., przeprowadzające ustawę krajową dla Galicyi z dnia 19. Listopada 1882, Dz. ust. kr. nr. 57 z r. 1883, dotyczącą niektórych środków ku podniesieniu rybactwa na wodach śródkrajowych.

W wykonaniu §. §. 1. 3. 5. 8. 12 i 17 krajowej ustawy dla Galicyi z dnia 19. Listopada 1882 (Dz. ust. kr. nr. 57 z r. 1883), zasięgnąwszy zdania znawców i galicyjskiego Wydziału krajowego, tudzież na podstawie rozporządzenia c. k. Ministeryum rolnictwa z dnia 16. Czerwca 1883, l. 5861, rozporządza się względem wykonywania rybołostwa co następuje:

Art. I. (do §. 1 i 2 ustawy).

Dla wymienionych poniżej gatunków ryb, oznacza się ze względu na pory ich tarła, następujące coroczne czasy ochrony, mianowicie: dla

lipienia (pyry) swinki (pidustwy) bolenia (fata)	czas od 1. Marca do 31. Maja.
czopa (czipa) sandacza (sudaka) wyrozuba cyrty (rybca)	czas od 1. Kwietnia do 30. Czerwca.

klonka (jelca klenia)
brzan (maren) — czas od 16. Maja do 15. Lipca.
leszcza (łeszcza)

łososia od 1. Września do 15. Stycznia.
pstrąga (pstruh) od 15. Października do 15. Marca.

Oznaczone powyżej dnie początkowe i końcowe włączone są do czasu ochrony.

Według potrzeby może władza krajowa, zasięgnąwszy zdania znawców i galicyjskiego Wydziału krajowego, oznaczyć i przepisać coroczne czasy ochrony, dla: szczupaka, okonia, jazia, karpia, lina, karasia, miętusa, lub jeszcze innych powyżej nie wymienionych gatunków ryb.

Art. II. (do §. 3 i 4 ustawy).

Wzbrania się łowienia ryb w ogóle:

1) od 15. Października do 15. Grudnia na:

Sole z jej dopływami wzdłuż całegu biegu;

Skawie z jej dopływami wzdłuż całego biegu;

Rabie z jej dopływami od źródłowisk aż po wyjście z gminy Gdów;

Dunajcu z jego dopływami od źródłowisk aż po wyjście z gminy Czchów; tudzież

Biały od jej źródłowisk w dół aż do wyjścia z gminy Bińczarowa;

potokach Wisłoki:

a) Dembówka, (Wisłoka) od źródłowisk aż do wyjścia z gminy Żmigród;

b) Jasiołka od źródłowisk aż do wyjścia z gminy Dukla;

c) Dragaszówka dopływ Ropy od gminy Bartne w dół, aż po przysiołek Dragaszów włącznie;

Sanie z jego dopływami od źródłowisk w dół aż po wejście do gminy Rajskie, tudzież

a) całej Solince z dopływami;

b) Hoczewce z dopływami wzdłuż całego biegu;

c) Ostawie od źródłowisk aż po wyjście z gminy Turzańsk;

d) Wisłoku z jego dopływami od źródłowisk aż do wyjścia z gminy Zawoje;

potokach górnego Dniestru: *a*) Mszaniec, *b*) Ołena, *c*) Jasieniczka, *d*) Topolniczka (Niedzielnianka) z Turzanką, *e*) Dubeń z Dubeńcem, *f*) Suszyca, *g*) Lenina, wzdłuż całego ich biegu;

Strwiążu z jego dopływami od źródłowisk do wyjścia z gminy Smolnicy;

Bystrzycy z Stroniawką od źródłowisk do wyjścia z gminy Podbuż;

Stryju z jego dopływami od źródłowisk, aż po wejście do gminy Hurnie, tudzież na Żyrawie od jej źródłowisk, do wyjścia z gminy Taniawa;

Swicy z jej dopływami od źródłowisk w dół, aż po wejście do gminy Demnia;

Łomnicy z jej dopływami od źródłowisk, do wyjścia z gminy Wistowa;

Łukwie od źródłowisk, aż po wejście do gminy Bednarowa;

Bystrzycy nadwórniańskiej i sołotwińskiej od źródłowisk w dół, aż poniżej połączenia obu rzek po wejście do gminy Jamnica, tudzież na Strymbie od góry Strahora po wyjście z gminy Strymba;

Prucie z jego dopływami od źródłowisk, po wyjście z gminy Oskrzesińce, tudzież na Czeremoszu czarnym wzdłuż całego biegu i na galicyjskich dopływach Czeremoszu białego;

2) Od 1. Kwietnia do 31. Maja nie wolno w ogóle łowić ryb na innych przestrzeniach rzek wyż oznaczonych: Raba, Dunajec, Wisłoka, San, Wisłok, Strwiąż, Bystrzyca z Stroniawką, Stryj, Swica, Łomnica, Łukawa i Bystrzyca nadwórniańska, które nie są według ustępu 1. tego artykułu obłożone zimową porą ochrony; tudzież na Prucie od wyjścia z gminy Oskrzesińce do granicy Bukowińskiej.

W miarę jak się tego okaże potrzeba, może władza krajowa zasiągnąwszy zdania znawców i Wydziału krajowego, jeszcze na innych wodach płynących zakazać wszelkiego łowienia ryb przez dwa miesiące jesienne lub wiosenne.

Art. III. (do §. 5 ustawy).

Wyjątków od zakazów §. 2 i 4 ustawy z 19 Listopada 1882, o ile przewidziane są w §. 5 ustępie 1szym tej ustawy, może polityczna władza powiatowa dozwolić li osobom zupełnie pewnym i tylko na jeden okres zakazu; a gdy dozwolenie ma być udzielone w celach sztucznego chowu, ma ona oznaczyć przynajmniej w przybliżeniu ilość ryb lub ikry, i tylko wtedy może być dane, jeżeli rzeczywiste użycie na cele sztucznego chowu jest zapewnione.

Zezwolenia na wyjątki od zakazu §. 4 ustawy w celu odławiania ryb drapieżnych, przewidziane w 2gim ustępie §. 5 ustawy z 19. listopada 1882 w razach wzmagania się takich ryb w pewnych wodach, może udzielać władza krajowa.

Art. IV. (do §. 8 ustawy).

Prócz sposobów łowienia zakazanych §. §. 6 i 7 ustawy z dnia 19 Listopada 1882, wzbrania się jeszcze następujących:

a) Zastawiać nieruchomemi sieciami, stałemi odjazkami, laskami i innemi przestawkami wód rybnych, pokrytych trawą wodną, szuwarem, trzciną, w ogóle miejsc, które służą rybom za miejsca do tarła i ustawiać te nieruchome przyrządy łowienia w sposób odcinający lub zamykający rybom przystęp do tych miejsc;

b) używać plecionek, lasek, wiraszek (wiersza, wersza, werszka) jakoteż samołówek z łat lub kołów, niemniej zastawiać wody płynące takiemi przyrządami przez całą szerokość prądu;

c) używać płachty, czyli płótna (połotno, tiehanie, zapił, werenie, kryłci) trójpołowej pławaczki, niemniej wszelakich więcierzy (więtra, jater).

d) łowić ryby sakami i sieciami wszelkiego rodzaju i nazwania, których oka w mokrym stanie nie mają w kwadrat przynajmniej $3^5/_{10}$ centymetrów czyli 1225 □ milimetrów.

Sieci teraźniejszych nie mających ok takiej miary minimalnej, wolno używać jeszcze do 31. Sierpnia 1885 roku.

e) Używać sznurków z wędkami i gruntówek;

f) używać wiechy (wichy), klepa (łańcucha), lasy (lisa) i tym podobnych przyrządów po dnie wód ciągnionych lub posuwanych;

g) używać narzędzi ryby kaleczących jak: ości (osty), widelca, broni palnej i innych podobnych, wyjąwszy wędkę;

h) zastawiać garnki, niecki, kociołki lub inne naczynia z przynętą celem wyławiania drobiazgu rybnego;

i) odwadniać koryt celem wyławiania ryb;

k) łowić ryby nocą;

l) napędzać ryby do zastawionych narzędzi gwałtowną i hałaśliwą pogonką;

m) wybierać ikry lub narybku z wód rybnych, wyjąwszy za pozwoleniem politycznej władzy powiatowej w celu sztucznego chowu lub przesiedlenia z jednej wody do drugiej, ale tylko tam, gdzie rzeczywiste użycie na ten cel ikry lub narybku jest zapewnione;

n) łowić ryby pod zalodami lub okrajkami lodu;

o) głuszyć lub spędzać ryby pod lodem;

p) wyławiać ryby z przerębli (katka, kapka) sitem, opałką, rogożą, (kuteć) i podobnemi narzędziami.

Art. V. (do §. 12 ustawy).

Wymienionych poniżej gatunków ryb nie wolno sprzedawać ani też w domach gościnnych podawać w żadnej porze roku, jeżeli te ryby mie-

rzone od końca głowy do końca płetwy ogonowej, nie mają co najmniej długości:

łosoś	50	centymetrów
sandacz	40	"
boleń	40	"
wyrozub	40	"
węgorz	35	"
brzany	25	"
leszcz	25	"
pstrąg	20	"
lipień	20	"
swinka	20	"
klonek	20	"
cyrta	20	"
czop	16	"

Gatunków ryb, wymienionych powyżej w Art. I. tego rozporządzenia, nie wolno sprzedawać ani w traktyerniach podawać w porach ochrony dla tych ryb tam ustanowionych.

W miarę jak się tego okaże potrzeba, może władza krajowa, zasięgnąwszy zdania znawców i Wydziału krajowego, oznaczyć minimalne miary długości także dla szczupaka, okonia, jazia, karpia, lina, karasia, miętusa lub jeszcze innych gatunków ryb powyżej nie wymienionych i zakazać ich sprzedawania i podawania w traktyerniach.

Art. VI. (do §. 17 ustawy).

Polityczna władza powiatowa ma od strażników ustanawianych przez gminy lub przez uprawnionych do rybołostwa dla dozorowania i ochrony rybołostwa, odbierać na żądanie ustanawiającego straż, przysięgę na rotę przepisaną w dołączonym formularzu, i wystawiać na dowód złożonej przysięgi certyfikaty według tu dołączonego wzoru.

Zaprzysiężony strażnik rybacki winien mieć, a w czasie pełnienia służby nosić zawsze przy sobie ten certyfikat i okazać go na żądanie publicznym organom bezpieczeństwa i osobom, z którymi ma do czynienia przy wykonywaniu obowiązków swojej służby.

Dodatek.

Formularz przysięgi.

Przysięgam, że będę strzegł i ochraniał z całą mnie możliwą troskliwością i wiernością wód rybnych, powierzonych mojemu dozorowi, będę donosił sumiennie bez względu na osobistą przyjaźń, lub nieprzyjaźń każdego, kto wyrządzi lub będzie chciał wyrządzić szkodę rybołostwu w wodach memu dozorowi powierzonych, i każdego, któryby przekroczył ustawę dla ochrony rybołostwa lub rozporządzenia i przepisy wydane na podstawie tej ustawy, według potrzeby przedsiębiorąc prawnie dozwolone zajęcie ruchomości, lub przytrzymanie winnego.

Nie obwinię i nie oskarzę niewinnego, zapobiegać będę według mojej możności szkodom w powierzonych mi wodach rybnych, wyrządzone szkody szacować będę według mojej najlepszej wiedzy i sumienia, i dochodzić ich naprawy drogą, jaką wskazuje ustawa.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Formularz certyfikatu dla zaprzysiężonego strażnika rybackiego.

C e r t y f i k a t

dla N. N.

z ....

jako zaprzysiężonego strażnika wód rybnych ....

....

C. k. Starostwo w ....

dnia ....

Na tylnej stronie certyfikatu (zamieścić przedruk całej osnowy §. 18. ustawy z 19. Listopada 1882 i dodać:)
zaprzysiężony strażnik rybacki ma ten certyfikat podczas pełnienia służby nosić zawsze przy sobie i okazać na żądanie publicznym organom bezpieczeństwa i osobom, z któremi ma do czynienia przy wykonywaniu obowiązków swojej służby.

We Lwowie, dnia 28. Czerwca 1883.

Za c. k Namiestnika

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 21. Lipca 1883. **Część XX.**

Nr. 59.

U s t a w a

z dnia 15 Lutego 1883 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia §. 98 ust. gminnej w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 18 Lutego 1875.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, jak następuje:

Art. I.

§. 98 ustawy gminnej w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 18go Lutego 1875 (Dz. ust. i rozp kraj. N. 14) zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 98.

Rada powiatowa, a w jej zastępstwie Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby wkładowy majątek i zakładowe dobro gmin i zakładów gminnych nie zostało uszczuplone.

Wydział powiatowy winien również czuwać nad tem, aby grzywny nakładane przez władze sądowe, polityczne i zwierzchności gminne, które według obowiązujących przepisów wpływają na rzecz ubogich miejscowych, lub funduszu zapomogi (ubogich) w gminie, użyte były na cel przeznaczony, i ma tenże wykonywać w tym celu potrzebną kontrolę, wedle okoliczności, co uzna za stosowne zarządzić, a mianowicie także żądać, aby kary te wpływały za pośrednictwem Wydziałów powiatowych.

Sejm, a w jego zastępstwie Wydział krajowy, ma najwyższy nadzór nad całością zakładowego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych.

Wydział krajowy może w tym celu, gdy uzna tego potrzebę żądać objaśnień i usprawiedliwień od reprezentacyi gminnej, za pośrednictwem Wydziału powiatowego; wyjątkowo zaś w razach nagłej potrzeby, żądać takich wyjaśnień bezpośrednio, może również i przez delegowanie komisyi zarządzać dochodzenia na miejscu.

W wykonaniu tego prawa nadzoru, upoważniony jest Wydział krajowy w razie potrzeby użyć stosownych środków zaradczych.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 15 lutego 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Prażak** w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 6. Lipca 1883, L. 7127|pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. Czerwca 1883, L. 7856, względem rozpoczęcia czynności urzędowych c. k. Sądu powiatowego w Mszanie dolnej.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. Czerwca 1883, L. 7856, względem rozpoczęcia czynności urzędowych c. k. Sądu powiatowego w Mszanie dolnej.

Zaprowadzony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. Marca 1883, Nr. 40 Dz. p. P. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej, ma swoją działalność rozpocząć z dniem 1. Października 1883.

Prażak w. r.

Nr. 61.

Ustawa

z dnia 28. Czerwca, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Rohatyna pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Rohatyn zezwala się pobierać w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 następujące opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wytwarzanych lub do gminy sprowadzanych i w niej zużywanych:

1) od litra okowity po $8^5/_{10}$ ct. w. a.;
2) od litra szumówki po 6 ct. w. a.;
3) od litra słodzonych napojów, jako to: rumu, araku, śliwowicy, rosolisu, likieru, ponczowej esencyi, wiśniaku i maliniaku po 19 ct. a. w.;
4) od hektolitra piwa po 1 zł. 40 ct. a. w.; i
5) od hektolitra miodu po 1 zł. 87 ct. w. a.

Art. II.

o uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądźto na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Rohatyn z przedmieściem Babińce.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, 28 Czerwca 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 15. Sierpnia 1883. **Część XXI.**

Nr. 62.

U s t a w a

z d. 19. Marca 1883 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Buczacza, w powiecie buczackim położonej; pobierać opłaty gminne od napojów spirytusowych i od piwa w obręb gminy sprowadzanych, w niej wyrabianych i zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Buczacza zezwala się pobierać przez lat ośm od wejścia w wykonanie ustawy, opłaty gminne od trunków spirytusowych i od piwa w obręb gminy sprowadzanych, w tym obrębie wyrabianych i zużywanych, według następującej taryfy:

a) od jednego litra araku, rumu, rozolisu, likieru, ponczowej esencyi, śliwowicy lub innych słodzonych napojów 10 ct. (dziesięć ct.) w. a.;

b) od jednego litra wódki przepędzonej przez anyż, kminek i t. d. 10 ct. (dziesięć centów) w. a.;

c) od jednego litra wódki surowej jakiegokolwiek stopnia $7^1/_2$ ct. (siedm i pół centa) w. a.;

d) od pół hektolitra piwa 50 ct. (pięćdziesiąt centów) w. a.

Art. II.

Do uiszczania tych opłat obowiązani są wszyscy, którzy poszczególnione w Art. I. napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłaty te obciążają jedynie konsumcyę w obrębie gminy miasta Buczacza, nie mogą przeto obciążać ani produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń 19. Marca 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Sprostowanie

Wykazu Nr. 83 Część XXVII. D. u. kr. ex 1882 L. bieżąca 11 w ten sposób, że okręgi rewizyjne w następującym porządku po sobie następują: 1. Dąbrowa, 2. Ćwików, 3. Gorzyce, 4. Gręboszów, 5. Szczucin, 6. Bolesław, 7. Radgoszcz, 8. Luszowice.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 10. września 1883. **Część XXII.**

Nr. 63.

Ustawa

z dnia 18. Lipca 1883 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawierająca ustawę budowniczą dla król. główn. miasta Krakowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam następującą ustawę budowniczą dla król. głów. miasta Krakowa.

Dział I.

Pozwolenie na budowę.

Pozwolenie na prowadzenie budowy.

§. 1.

Na prowadzenie budowy w obrębie miasta Krakowa i przedmieść, a w szczególności na budowę nowych, przebudowanie i powiększenie istniejących już budynków, lub też wykonywanie w ostatnich zmian takich, które na moc i trwałość budynku, bezpieczeństwo ogniowe, względy sanitarne, zewnętrzny kształt lub nareszcie na prawa sąsiadów wpływ wywierają, potrzeba pozwolenia Magistratu.

W szczególności wymaga tegoż pozwolenia:

a) urządzenie wszelkiego rodzaju nowych ognisk lub kominów;

b) odnowienie lub zmiana wiązania dachowego;

c) budowa studzień, wodociągów, zbiorników na wodę i urządzenie lodowni, jakoteż wykonywanie wykopów;

d) budowa szluz i dołów kloacznych, również wykonywanie wszelkich robót, mających styczność ze ściekami, kanałami, stawami, rowami i rzekami publicznemi, lub też dotyczących nawodniania i osuszania;

e) rozebranie budowli lub jej części;

f) odgraniczenia gruntów prywatnych od ulic i placów publicznych i t. p

Postanowienia wyjątkowe.

§. 2.

Ustawa niniejsza nie narusza w niczem praw, jakie służą władzom wojskowym przy budowlach fortyfikacyjnych i przepisów, jakie obowiązują przy budowach wodnych, kolejowych i przy budowach w pobliżu kolei żelaznych, o ile one odmienne postanowienia zawierają.

Doniesienie o budowie.

§. 3.

Przy zmianach lub naprawach budowlanych, które nie należą do rodzaju robót w §. 1 określonych, wystarcza, jeżeli osoba do kierowania lub wykonania odnośnych robót w myśl ustaw obowiązujących upoważniona, zawiadomi poprzednio urząd budownictwa miejskiego przez zapisanie przedsiębrać się mającej roboty w księgach na ten cel przeznaczonych.

Urząd budownictwa miejskiego mocen jest wstrzymać wykonanie robót, któreby uznał jako ulegające przepisom §. 1 i zażądać postąpienia w myśl §. 4 niniejszej ustawy. Przy naprawach, które nie wprowadzają zmian w ogólnym stanie budynku, i których celem jest tylko utrzymanie w dobrym stanie poszczególnych przedmiotów, nie wymaga się żadnego uwiadomienia.

Prośba o pozwolenie.

§. 4.

Prośbę o pozwolenie na budowę przed rozpoczęciem tejże wnieść należy do Magistratu popartą planami.

Na żądanie Magistratu złożyć należy wykaz tytułu własności gruntu, na którym budowa ma być wykonaną, lub też przyzwolenie, albo pełnomocnictwo właściciela.

Jeżeli grunt na zabudowanie przeznaczony ma być na kilka osobnych własności podzielony, należy przedewszystkiem potwierdzenie planu działów uzyskać.

Tym celem właściciel gruntu przy załączeniu wyciągu hipotecznego przedłoży plan sytuacyjny zamierzonego podziału w dwóch egzemplarzach w myśl §§. 5 i 6 wykonanych. Plan ten obejmować winien liczby parcel katastralnych i dokładne wymiary całej powierzchni gruntu do podziału przeznaczonego, jakoteż każdego z osobna działu.

Treść planu budowy.

§. 5.

Plan budowy winien być w dwóch egzemplarzach kolorowanych przedłożony i obejmywać:

a) plan sytuacyjny oznaczający dokładnie granice gruntu pod zabudowanie przeznaczonego, znajdujących się na nim budowli, położenie ościennych realności z wymienieniem ich właścicieli i liczb konskrypcyjnych lub katastralnych, oraz wykazujący kierunek ulicy lub placu i przeciwległych zabudowań z uwidocznieniem linii regulacyjnej;

b) plan niwelacyjny, zawierający niwelacyę podłużną środka drogi i chodnika przed gruntem przeznaczonym na zabudowanie, oraz niwelacyę poprzeczną przez środek zamierzonej budowy; nakoniec wysokości progów tak nowej budowli jakoteż przyległych realności z liczebnem oznaczeniem miar.

Jeżeli budowa w bliskości Wisły lub Rudawy ma być przeprowadzoną, winien być na planie wykazany poziom najwyższego i najniższego stanu wody;

c) rzuty poziome wszystkich piąter wraz z piwnicami i poddaszem, przekrój poprzeczny a w razie potrzeby i podłużny, oraz facyatę budynków od strony ulicy z oznaczeniem wysokości sąsiednich domów.

Na planie piwnic mają być uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, połączenie ich z kanałem głównym, ich przekrój poprzeczny i spadek, oraz ścieki i studnie.

Na planie poddasza należy nakreślić oprócz wiązania wszystkie mury strychowe, kominowe i ogniochronne, a oprócz tego ściany działowe, jeżeli poddasze ma być podzielone na oddziały przeznaczone dla użytku mieszkańców domu. Ważniejsze rozmiary, a mianowicie: powierzchnia całej realnoś i, odstępy budynku od ulicy i ościennych zabudowań, grubość murów i wymiary ubikacyi winny być liczbami dokładnie oznaczone.

Niezwykłe konstrukcye, mianowicie żelazne, należy szczegółowo nakreślić i na żądanie moc ich statycznym rachunkiem wykazać

Do napraw lub zmian częściowych wystarcza przedłożenie planu tej części budynku, która ma być przeistoczona. Plany mają być przez właściciela i projektującego budowę podpisane.

Format planów budowy.

§. 6.

Plany winny być rysowane na trwałym papierze lub płótnie, a pod względem rozmiarów odpowiadać dwom formatom, to jest: większemu 64 centymetrów długości, a 48 centymetrów szerokości mającemu, lub mniejszemu, który ma 48 centymetrów długości, a 32 centymetrów szerokości.

Plany rozpołożenia i niwelacyjne winny być kreślone wedle podziałki 1 c.: 500 czyli 1 cm. = 5 m. z wyjątkiem wysokości, które przedstawione być mają w stosunku 1: 50 czyli 1 cm. = 05 m.

Do rzutów poziomych, pionowych i przekrojów zastosować należy podziałkę 1: 100 czyli 1 cm. = 1 m.

Szczegółowe i konstrukcyjne plany wymagają podziałki takiej, aby mogły być z wszelką dokładnością rozpoznawane, a zatem przynajmniej 1: 20 czyli 1 cm. = 02 m.

Wymogi wobec sąsiadów.

§. 7.

Na wniesione podanie o udzielenie pozwolenia na budowę, zarządzi Magistrat w najkrótszym czasie, a najdalej w dniach 30 celem zbadania projektu, komisyę złożoną z administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu i komisarza obwodu.

Komisya odbywa się w ogólności na miejscu budowy. Magistrat jednak może zarządzić komisyę w urzędzie, wszakże i w tym razie służy interesowanym stronom prawo żądania oględzin na miejscu.

Do komisyi mają być zawezwani: właściciel przeprowadzić się mającej budowy, albo jego pełnomocnik, sąsiedzi i według uznania Magistratu także inne osoby, których zamierzona budowa dotyczyć może.

Komisya starać się będzie o usunięcie przeszkód w drodze dobrowolnej ugody.

W protokole komisyi wniesione zarzuty, a w danym razie i ich załatwienie winny być dokładnie streszczone, a protokół przez obecnych podpisany.

Od przepisanego powyżej zarządzenia komisyi można odstąpić, jeżeli podający przedłoży uwierzytelnione pisemne zezwolenie osób interesowanych.

Udzielenie pozwolenia.

§. 8.

Na podstawie protokołu w §. 7 wzmiankowanego i planów w §. 5 przepisanych, Magistrat wyda najpóźniej w dniach 14 orzeczenie, czy pozwolenie na budowę w ogóle lub też pod pewnymi warunkami i zastrzeżeniem udzielone być może.

Gdyby protokół komisyi zawierał zarzuty z tytułu prawa prywatnego pochodzące, Magistrat przy zatwierdzeniu planów udzielić może pozwolenie na budowę, o ile względy policyjno-budownicze na przeszkodzie nie staną, odsyłając strony z ich zarzutami prywatnej natury do drogi prawa. Sąd orzeka, czy budowa, na którą uzyskano pozwolenie policyjno-budownicze, wstrzymaną być ma aż do ukończenia rozprawy nad podniesionymi zarzutami prywatnej natury, czy też w jakim rozmiarze i pod jakiemi ograniczeniami budowa rozpoczętą, lub dalej prowadzoną być może. (§§. 340 i 341 powsz. ust. cyw.)

Magistrat odmówić może pozwolenia do budowy na gruncie, niemającym z ulicy lub z placów publicznych przystępu, jakiego wymaga bezpieczeństwo od ognia.

Zmiany poczynione przez Magistrat w przedłożonym planie budowy, w wydanem pozwoleniu wyraźnie wykazane być winny.

Oba egzemplarze planu, z których jeden pozostaje w ręku władzy, drugi zaś zwróconym będzie budującemu, zaopatrzone zostaną odpowiednią klauzulą, obejmującą orzeczenie zatwierdzenia.

Przy budowlach, wykonywanych na cele publiczne kosztem państwa, kraju lub kosztem funduszu publicznego, zostającego pod bezpośrednim zarządem państwa, lub kraju, należą do zakresu działania Magistratu, tylko czynności co do oznaczenia linii regulacyjnej i poziomu, wysłuchania sąsiadów i innych interesentów i wykonywania policyi bezpieczeństwa podczas prowadzenia budowy.

Magistrat zawiadomi władzę budującą, czyli i jakie przeciw budowie wniesiono zarzuty.

O wniesionych zarzutach, o ile takowe nie wypływają z prawa prywatnego, orzeknie c. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi według przepisów niniejszej ustawy; zarzuty zaś odnoszące się do praw prywatnych, odeszle do drogi prawa.

O udzieleniu pozwolenia na budowę zawiadomieni będą sąsiedzi i wszystkie strony interesowane oraz urząd budownictwa miejskiego.

Właściciel a względnie kierujący budową obowiązany jest ściśle zastosować się do planu zatwierdzonego i orzeczeń w udzielonem pozwoleniu zawartych. Budowy przed otrzymaniem pozwolenia rozpoczynać nie wolno.

W razie rekursu, orzeknie władza udzielająca pozwolenie, czy przed rozstrzygnięciem rekursu przez właściwą władzę i pod jakiemi zastrzeżeniami, budowa może być rozpoczętą, lub dalej prowadzoną, a do orzeczenia tego należy zastosować się bezwzględnie.

Przepis ten nawet i wtedy obowiązuje, gdy właściciel do prowadzenia budowy przez władze znaglony został.

Pozwolenie na budowy przemysłowe.

§. 9.

Przy udzielaniu pozwolenia na budowy, przeznaczone na fabryki, rękodzielnie lub inne przedsiębiorstwa, Magistrat zastosuje się do wyjątkowych przepisów ustawy przemysłowej.

O ile być może, należy czynność komisyi budowniczej połączyć z rozprawą względem udzielenia pozwolenia na budowę zakładu ze stanowiska ustawy przemysłowej. Nie wolno zaś rozpoczynać budowy tego rodzaju przed prawomocnością udzielonego przez władze przemysłowe pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Odstąpienie od zatwierdzonego planu.

§. 10.

Od zatwierdzonego planu i linii regulacyjnej ulicy odstępować nie wolno.

Zmiany w pierwotnie przyjętym planie, jeżeli należą do rodzaju robót w §. 1 określonych, mogą nastąpić tylko za ponownem zatwierdzeniem Magistratu, przy mniej ważnych zmianach wystarcza uwiadomienie urzędu budownictwa miejskiego (§. 3).

Przechowanie pozwolenia i planu.

§. 11.

Pozwolenie wraz z zatwierdzonym planem winno się znajdować na miejscu budowy, gdzie na każde żądanie władzy ma być okazane.

Ważność udzielonego pozwolenia.

§. 12.

Jeżeli od czasu uzyskanego pozwolenia dwa lata upłynęły, a budowy nie rozpoczęto, albo też rozpoczętą przez lat dwa przerwano, budujący obowiązany jest postarać się o ponowne zatwierdzenie planu.

Przekroczenie tego postanowienia uważane będzie jako rozpoczęcie budowy bez pozwolenia i pociąga za sobą bezzwłoczne wstrzymanie roboty.

Dział II.

Postanowienia szczegółowe o budowlach.

A. Dozór techniczny i środki ostrożności.

Nadzór budowniczego.

§. 13.

Prowadzenie budowy przez nieuprawnionych i bez nadzoru budowniczego jest wzbronione, za przekroczenie tego przepisu tak właściciel, jakoteż

nieuprawnieni do prowadzenia budowy, ulegną karze ustawą niniejszą przepisanej, o ile ich przekroczenie nie podpada pod przepisy ogólnej ustawy karnej.

Kierujący budową odpowiedzialnym jest wobec władzy osobiście za jakość roboty i materyał, za umiejętne, dokładne i trwałe wykonanie budowy, za zastosowanie się do postanowień tej ustawy i odnośnych przepisów, tudzież zarządzenie potrzebnych środków bezpieczeństwa. O każdej zmianie kierującego budową, zawiadomi właściciel urząd budownictwa miejskiego w przeciągu 24 godzin.

Rozpoczęcie budowy i środki ostrożności.

§. 14.

O dniu rozpoczęcia budowy, kierujący zawiadomi na 24 godzin pierwej urząd budowniczy miejski i komisarza właściwego obwodu.

Każdą większą budowę w śródmieściu i w głównych ulicach przedmieść, należy na czas jej trwania zamknąć od ulicy parkanem i ustawić stosowne znaki ostrzegające.

Miejsca na ulicy, w których materyały do budowli, ziemia, narzędzia i t. p. są złożone, albo drogi i place publiczne rozkopane, winien kierujący budową nocną porą latarniami oświetlić, a w razie potrzeby straż postawić.

Składanie materyałów budowlanych.

§. 15.

Na złożenie materyału budowlanego na ulicach i placach publicznych w bliskości miejsca budowy, równie i na wysunięcie parkanu na ulicę, w każdym szczegółowym przypadku zezwolenie Magistratu jest konieczne.

W razie udzielonego zezwolenia, Magistrat oznaczy wysokość opłaty od zajmowanego miejsca na złożenie materyałów, na podstawie taryfy przez Radę miasta postanowionej.

Gaszenia wapna na ulicach i placach publicznych zakazuje się bezwzględnie; do zarabiania zaś zaprawy tamże potrzeba szczegółowego zezwolenia Magistratu.

Wykop z fundamentów i rumowisko należy natychmiast wywozić. Burząc mury od strony ulic lub placów, gruz, rumowisko, drzewo i t. d. tak

zwanemi trąbami lub za pomocą innych mechanicznych środków po poprzedniem zwilżeniu spuszczać należy.

B. Kształt i położenie budowy od strony ulicy.

Linia regulacyjna ulic.

§. 16.

Jeżeli dla uregulowania ulicy wypadnie cofnąć budowę po za dotychczasową linię, albo też naprzód wysunąć, natenczas strony porozumieją się względem wynagrodzenia za grunt zajęty.

Jeżeli ze względu na linię regulacyjną ulicy, zajdzie potrzeba przymusowego wywłaszczenia prywatnej lub publicznej własności, władze polityczne postąpią według istniejących w tym względzie przepisów.

Gdyby przy nowej budowie, przebudowaniu lub przybudowaniu, celem zastosowania się do ustanowionej przez właściwą władzę linii uregulowania ulicy, wypadało cofnąć się po za granicę własności budującego, lub też przed nią wysunąć, wtedy gmina budującego, a względnie budujący gminę stosownie wynagrodzić winien.

Co do wysokości tego wynagrodzenia starać się należy przeprowadzić ugodę dobrowolną; gdyby jednak ugoda do skutku nie przyszła, stronę wywłaszczoną odesłać należy z żądaniem wynagrodzenia na drogę sądową.

W tym jednak wypadku prowadzenie budowy dozwolone być może, skoro w sądzie właściwym złożoną zostanie kaucya, odpowiadająca wartości wywłaszczonego gruntu, jaką władza dozwalająca budowy, po wysłuchaniu dwóch biegłych oznaczy.

Położenie budowy.

§. 17.

Od strony ulicy tylko główne budynki i mieszkania mogą być stawiane, wszystkie zaś podrzędne budowle mieścić się winny w podwórzu.

Stawianie budynku w pewnej odległości poza kierunkiem linii ulicy wyjątkowo dozwolone być może, jeżeli:

a) budynek co najmniej 3. metry po za linią ulicy, wedle przepisów tyczących się budynków frontowych, pozostawiony będzie;

b) sposób odgraniczenia od strony ulicy, będzie zdaniem władzy odpowiadał upiększeniu miasta.

Wysokość domów

§. 18.

W ulicach głównych nie wolno od strony ulicy stawiać domów poziomych (parterowych).

Pałacyki ozdobnej architektury poza kierunek ulicy cofnięte, mogą być wyjątkowo, w całości lub częściowo jako budynki poziemne (parterowe) stawiane.

Domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane. Domy dwu lub więcej piętrowe wolno tam tylko stawiać, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy w tem miejscu.

Wolno jednakże przy ulicach, których szerokość 12 metrów nie dochodzi, stawiać domy na 15 metrów wysokie, jakoteż w miejscach, gdzie dom już istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego.

Jeżeli domy cofnięte są od ulicy w myśl §. 17, można zwiększyć ich wysokość w miarę szerokości odstępu.

Wysokość domów mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego; przy domach narożnych w ocenieniu wysokości trzymać się należy szerszej ulicy.

Pozwolenia do budowy domu wyższego nad 3 piętra, licząc półpiętrza służące na mieszkanie, a nie licząc takichże poddasz (mansard) Magistrat odmówić może.

Balkony i galerye.

§ 19.

Balkony lub ganki wsparte na kroksztynach nie mogą występować nad 1.25 m. przed front budynku

Zamknięte balkony tylko w ulicach co najmniej 12 m. szerokich urządzone być mogą.

Balkony mają być przynajmniej 3 m. nad poziomem chodnika, na podstawach z materyału ogniotrwałego z takimiż poręczami urządzane.

Pałacyki ozdobnej architektury w ogrodach położone, mogą mieć balkony drewniane.

Części domu na chodnik wysunięte.

§. 20.

Urządzenie piwnic pod publiczną ulicą lub placem, daszków okapowych, stopni występujących, krat naprzód wysuniętych, poręczy i drzwi na zewnątrz się otwierających, o ile przechodzą linię zakreśloną ulicy lub placu, jest wzbronione.

Istniejące obecnie daszki okapowe winny być rynnami zaopatrzone.

Na urządzenie wystaw sklepowych, których wyskok 25 cm. przewyższać nie powinien, potrzebne jest zezwolenie Magistratu.

Okna i okiennice, wychodzące na ulicę, a nie wzniesione na chodnik najniższą swą krawędzią przynajmniej na 2.5 m., należy urządzać do otwierania na wewnątrz albo na zewnątrz tak, aby zupełnie do muru przylegały.

Szyby okien sklepowych, których dolna krawędź niżej jednego metra nad chodnikiem się znajduje, winny być w tejże wysokości metalowym prętem zabezpieczone. Występ cokłu po za linię ulicy dozwala się aż do 10 cm. Powiększenie tej miary, albo wysunięcie na chodnik wyskoków (ryzalit), bram ozdobnych, filarów, kandelabrów i t. p. może być tylko wyjątkowo dla względów architektonicznych dozwolone.

Facyaty.

§. 21.

Frontowa facyata budynku winna odpowiadać zasadom estetycznym i architektonicznym.

Do malowania nie należy używać barwy szpecącej lub dla wzroku szkodliwej.

Wykończenie budowy, a względnie wyprawienie zewnętrzne najpóźniej dwa lata od daty pozwolenia na zamieszkanie dokonane być winno pod nadzorem budowniczego.

Rynny dachowe.

§. 22.

Domy frontowe przy ulicach i placach publicznych, winny być zaopatrzone nad okapem gzymsu głownego rynnami ogniotrwałemi, przynajmniej 25 cm. szerokiemi.

Rury spustne metalowe mają mieć co najmniej 13 cm. średnicy a wylot ich wedle możności ma byc wpuszczonym do kanału podziemnego, a gdzie wpuszczenie to nie da się zastosować, rura spustna winna dosięgać poziomo chodnika lub bruku.

Oparkanienie.

§. 23.

Puste grunta przeznaczone pod budowę domów winny być oparkanione, ogrody zaś przytykające do ulic publicznych, winny być w śródmieściu murem lub ozdobnemi sztachetami, a na przedmieściach przynajmniej parkanem obwiedzione.

C. Kształt budowy od strony podwórza i granic ościennych.

Dziedzińce.

§. 24.

W każdym domu znajdować się winien porządnie wybrukowany lub wyszutrowany dziedziniec z wybrukowanemi ściekami dla spływu wody.

Dziedziniec winien być najmniej 55 m. szeroki, obszar zaś jego ile możności obejmować piątą część zabudowanej powierzchni okalającego go domu.

Prócz dziedzińca głównego założone boczne dziedzińczyki, li tylko do oświetlenia ubikacyi służące, mają obejmować najmniej 12 m. kw.

Jeżeli ubikacye te nie są zamieszkane, można wyjątkowo pozwolić na zmniejszenie dziedzińca aż do 6 m. kw.

Przejazdy i sienie główne.

§. 25.

W domach, po za któremi na dziedzińcu oficyny wzniesione być mogą, przejazdy urządzone być winny.

Przejazd ma być zasklepiony i mieć najmniej 25 m. szerokości a 3 m. wysokości. Sienie wchodowe przynajmniej 2 m. szerokie być winny.

Studnie.

§. 26.

Każda realność winna mieć urządzoną studnię z pompą.

Odległość ścian i otworów od granic ościennych i wspólność murów

§. 27.

Każda budowa winna albo bezpośrednio do sąsiedzkiej przypierać albo też przynajmniej 5 m. od tejże być oddalona.

Okna i inne otwory w ścianach od ulicy lub dziedzińca przytykających do ościennej granicy winny być odległe przynajmniej na 70 cm. a balkony przynajmniej na 3 m od linii granicznej.

Każdy dom winien mieć własne mury główne, jeżeli jednak zachodzi potrzeba budowania muru wspólnego, a na wyprowadzenie tegoż, użytkowanie i utrzymywanie wspólne sąsiedzi między sobą się zgadzają, mur taki dozwolonym być może, wykonać go zaś należy jako mur zewnętrzny belkami obciążony w myśl §. 33.

D. Konstrukcya budowy.

Rusztowania.

§. 28.

Rusztowania winny mieć moc odpowiednią swej wysokości i tak być stawiane, iżby od wywrotu były bezpieczne.

Ustawienie drabin na rusztowaniach dla zyskania dostępu jest wzbronione, natomiast należy ich piętra silnemi schodami rusztowań (sztagami) ze sobą połączyć. Rusztowania wiszące winny być dostatecznie zabezpieczone i opatrzone poręczą.

Obciążenie materyałów i gruntu.

§. 29.

Obciążenie kwadratowego centymetra przekroju nie powinno przenosić:
1) w murze z cegły na zaprawie wapiennej 6 kilo;
2) w murze z cegły silnie wypalonej na zaprawie cementowej 11 kilo;
3) w drzewie jodłowem 55 kilo;
4) w drzewie sosnowem 70 kilo;
5) w żelazie kutem 750 kilo;
6) w żelazie lanem 250 lub 500 kilo;

stosownie do tego, czy ono stawiać ma opór sile wydłużającej, czy też skracającej.

Metr kwadratowy rodzimego gruntu (calca) co najwięcej 25.000 kilo obciążyć można.

W domach mieszkalnych metr kwadr. belkowań wraz z ciężarem przypadkowym na 650 kilo, sześcienny zaś metr muru na 1.600 oceniać należy.

Ograniczenie użycia materyałów.

§. 30.

Władzy służy prawo usunięcia i zniszczenia złego materyału na koszt dostawcy, zakazania słabych konstrukcyi i zburzenia lub wstrzymania budowy części wadliwej.

W czasie mrozów spoistość zaprawy niszczących, robót murarskich wykonywać nie wolno.

Rozmiary cegieł.

§. 31.

Rozmiary zwykłej cegły wypalonej mają wynosić: 29 cm. długości, 14 cm. szerokości, 6.5 cm. grubości.

Ściany murowane pruskie i drewniane.

§. 32.

Ściany tak zewnętrzne jak i wewnętrzne domów mieszkalnych, stajen i wszelkich budynków piętrowych, jakoteż takich, u których ogniska mają być urządzone, powinny być w całej wysokości z kamienia lub cegły murowane.

Wyjątki stanowią:

A. ściany pruskie, to jest z drzewa i cegły;

a) jako ściany wewnętrzne, działowe, podrzędne, gdzie wyprowadzenie muru ceglanego napotyka na trudności;

b) jako ściany zewnętrzne do granic ościennych nie dotykające, najwięcej 5 m. wysokie w budynkach bez ogniska w dziedzińcu stojących n. p. wozowniach, magazynach, drwalniach i t. d.;

B. ściany drewniane, z dwóch warstw tarcie w krzyżujących się kierunkach zbitych w wypadku pod A a) przewidzianym;

C. ściany drewniane, w pomniejszych budynkach wolno stojących n. p. altanach ogrodowych, gołębnikach, kręgielniach, równie jak i w budynkach czasowych, których przeciąg trwania ściśle jest ograniczony.

Ściany wewnętrzne murowane i drewniane wymienione pod A i B winny być po obu stronach wyprawione. Co do zewnętrznych, postanowi władza w każdym wypadku.

Grubość murów.

§. 33

Grubość murów kamiennych winna najmniej 65 cm. wynosić.

Grubość murów ceglanych zastosować należy do rozmiarów cegły w ten sposób, iż szerokość cegły „przez głowę“ położonej, jako najniższa jednostka miary ma być uważana.

Wynika z tego grubość murów jak następuje:

mur	na	$^1/_2$	cegły	równa	się	15 cm.
„	„	1	„	„	„	30 „
„	„	$1^1/_2$	„	„	„	45 „
„	„	2	„	„	„	60 „
„	„	$2^1/_2$	„	„	„	75 „
„	„	3	„	„	„	90 „ i t. d.

Mury zewnętrzne najwyższego piętra belkami obciążone, mają mieć przy rozpiętości pokoi 6.5 metrów nie przechodzącej grubości przynajmniej 45 cm. ($1^1/_2$ cegły) przy większej zaś rozpiętości pokoi, grubość ta najmniej 60 cm. (2 cegły) ma wynosić.

Grubość tych murów powinna być w każdem piętrze, z góry na dół licząc, o 15 cm. ($^1/_2$ cegły), powiększona. Mury działowe najwyższego piętra belkami obciążone i mury zewnętrzne nieobciążone; mają mieć w najwyższem piętrze grubości przynajmniej 45 cm. ($1^1/_2$ cegły); grubość tych murów winna być, licząc jak wyżej, co 2 piętra o 15 cm. ($^1/_2$ cegły) powiększona.

Murom działowym belkami nieobciążonym dać należy najmniej 30 cm. (1 cegłę) grubości i rozszerzać je co dwa piętra jak wyżej.

W pokojach, których rozpiętość 6.5 m. nie przenosi, wystarcza jednakże dla murów działowych najwyższego piętra grubość 15 cm. ($^1/_2$ cegły).

W fundamentach wypada każdy mur o 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć.

Filary środkowe, któreby ze zwykłej cegły wykonane, należnej mocy niemiały, winny być z cegły silnie wypalonej na cemencie albo z kamienia lub żelaza wyrobione, co w planie uwidocznić należy.

Mury ogniochronne.

§. 34.

Poddasza domów do siebie przypierających lub mniej jak 20 m. od siebie odległych, należy oddzielić murami ogniochronnymi.

Mury te mają być bez otworów, grubość ich ma wynosić najmniej 30 cm. a przy wysokości nad 3 m. mają być filarami wzmocnione i powinny 40 cm. po nad szczyt i pochyłość dachu wystawać.

Jeżeli długość strychu wynosi przeszło 30 m. należy go w całej szerokości również murem ogniochronnym przedzielić.

Taki przedziałowy mur ogniochronny należy zaopatrzyć otworem zamykanym drzwiami żelaznemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzącemi.

Wpuszczanie jakichkolwiek części wiązania dachowego lub belek w mury ogniochronne jest wzbronione.

Sklepienia i belkowania.

§. 35.

Sklepić należy: piwnice, korytarze stanowiące główne przejście w budynku, przejazdy (§. 25), sienie główne, klatki schodowe i miejsca przeznaczone na skład wyrobów palnych.

Wszelkie inne ubikacye mogą mieć belkowanie sufitowane.

Podłoga w każdem piętrze ma być oddzieloną od niżej położonej powały na 8 cm. warstwą suchego rumowiska. Na powale strychowej winna być posadzka lub polepa, z materyału ogniotrwałego ułożona.

Schody.

§. 36.

Schody piwniczne winny być kamienne lub na podmurowaniu z forsztów ułożone, od zewnątrz zamykane drzwiami żelaznemi lub blachą okutemi, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzącemi. Nie wolno jest urządzać wchodów lub schodów do piwnic i podziem wprost z ulicy lub placu publicznego.

Każde pomieszkanie na piętrze winno mieć z ulicy lub z podwórza jeden przynajmniej bezpośredni przystęp za pomocą schodów ogniotrwałych.

Schody są ogniotrwałe jeżeli się znajdują w klatce od dołu do góry murowanej i jeżeli wszystkie części kostrukcyi są ogniotrwałe. Pokrycie stopni ogniotrwałych forsztami z twardego drzewa jest dozwolone.

Szerokość schodów głównych nie powinna wynosić mniej jak 1.25 m., bocznych mniej jak 1 m., średnia szerokość stopni mniej jak 26 cm., ich wysokość więcej jak 18 cm.

Komórki drewniane pod schodami, ogniska, otwory kominowe i t. d. w klatce schodowej są wzbronione.

Klatka schodowa winna być oddzielona od strychu pełnym murem i sklepieniem. Drzwi na strych mają być żelazne, w osadzie ogniotrwałej, szczelnie dochodzące. Drzwi leżące do podnoszenia nie są dozwolone.

Przy zakładaniu schodów uważać należy, aby były należycie oświetlone.

Ogniska otwarte, kuchnie, piece i wędzarnie.

§. 37.

W miejscach, gdzie się wyrabiają lub przechowują materyały łatwo palne, ognisk otwartych urządzać nie wolno. W ubikacyach nie sklepionych należy nad ogniskiem otwartem umieścić pokrywę z materyału ogniotrwałego, 30 cm. poza krawędzie ogniska wystającą.

Podłoga przed ogniskami otwartemi, kuchniami angielskiemi i piecami winna być na szerokość 40 cm. od ognia zabezpieczona, wszystkie zaś inne części drewniane budynku mają być od czeluści do nakładania paliwa służących, najmniej 60 cm. oddalone. Piece bezpośrednio na podłodze stojące winny mieć spód na 25 cm. pełno murowany.

Piece żelazne bez nóżek mają stać na podmurowaniu 15 cm. wysokiem.

Użycia rur blaszanych zamiast kominów murowanych wewnątrz budynków i urządzania zasuwek w rurach odprowadzających dym do komina, zabrania się bezwzględnie.

Piece w piekarniach winny być dwoma oddzielnemi sklepieniami zaopatrzone, czeluście zaś mocnemi drzwiczkami żelaznemi zamykane.

Wędzarnie winny być sklepione, drzwiami żelaznemi zamykane i posadzką kamienną lub ceglaną zaopatrzone.

Pręty do wieszania wędlin w kominach mają być żelazne.

Kominy.

§. 38.

Kominy wyprowadzić należy z fundamentów budynku, albo oprzeć je na murowanych filarach, łukach lub podporach żelaznych. Na podstawach drewnianych, kominów opierać nie wolno.

Kominy /do przechodzenia winny mieć przekrój kwadratowy z bokiem najmniej 48 cm. długim w świetle. Kominy wązkie czyli ruskie winny mieć przekrój okrągły o średnicy najmniej 15 cm. w świetle.

Kominy do przechodzenia mają być urządzone nad ogniskami otwartemi, niemniej w piekarniach i wędzarniach i mieć łatwo przystępne otwory wchodowe. W kominach szerszych nad 55 cm należy dać przyrządy dopuszczające przechodzenia. Kominem okrągłym o średnicy 15 cm. dym najwięcej z dwóch pieców i to tego samego piętra ma być odprowadzony.

Kominy wązkie należy bez zmiany przekroju prowadzić ile możności pionowo, większe pochylenie do poziomu nad 60 stopni jest zakazane.

Jeżeliby wyjątkowo na pochylenie takie zezwolono, wtedy w miejscach, gdzie kierunek komina się zmienia, otwory urządzone i w drzwiczki żelazne zaopatrzone być mają.

Ściany kominowe mają mieć najmniej 15 cm. (pół cegły) grubości, którą na 30 cm. (1 cegłę) rozszerzyć należy w kominach dla większych ognisk, piekarni, wędzarni i t. p.

Każdy wązki komin winien być przy swym początku ile możności w piwnicy i na poddaszu w wysokości 1 m. nad polepą, zaopatrzony otworem bocznym tak szerokim, jak kanał kominowy a 25 cm. wysokim. Otwór ten ma być zamykany drzwiczkami żelaznemi, podwójnemi. w ramkach żelaznych w pewnej odległości od siebie osadzonemi.

Drzwiczki należy oznaczyć liczbą odpowiednią mieszkania, do którego komin prowadzi.

Od wewnętrznych ścian kominowych winny być wszelkie wiązania drewniane najmniej na 30 cm., od otworów do czyszczenia zaś najmniej 60 cm. oddalone lub blachą obite.

Wewnętrzne ściany wązkich kominów należy gładko wyprawiać, jeżeli nie są z cegły na ten cel formowanej murowane, lub też rurami glinianemi wyłożone.

Zewnętrzne mury kominów winny być aż do wysokości 60 cm. nad szczyt dachu wyprowadzone i od polepy strychowej począwszy aż do dachu wyprawione.

Sposób zaopatrzenia górnych wylotów kominów, odprowadzających dym z większych ognisk, n. p. z piekarni, tudzież wysokość tego rodzaju kominów oznaczy władza.

Dachy, gzymsy, dymniki i latarnie.

§. 39.

Wszystkie budowle winny być kryte materyałem ogniotrwałym,

Gzymsy winny być z materyału ogniotrwałego.

Okapy tylnych dachów nad gankami mają być ogniotrwałym materyałem pokryte; mogą zaś być drewniane, jednak odosobnione od dachu głównego.

Dymniki na dachach należy opatrzyć okiennicami ogniotrwałemi.

Latarnie czyli klatki okien w dachu służących do pionowego oświetlenia klatek schodowych lub ubikacyi, winny być ogniotrwałe i spoczywać ze wszech stron na murach ponad dach wzniesionych. Ramy okien i pręty przedziałowe mają być żelazne.

Ganki zewnętrzne.

§. 40.

Ganki stanowiące główne przejście, winny być całkiem ogniotrwałe i najmniej 1.25 m. szerokie. Ganki od strony dziedzińca, służące jedynie ku dogodności mieszkańców, należy oprzeć na kroksztynach żelaznych i takąż balustradą opatrzyć.

E. Warunki, jakim odpowiadać mają mieszkania.

Rozmiary pokoi.

§. 41.

Wysokość pokoi mieszkalnych w miejscach sklepionych przynajmniej 3 m. w kluczu; w niesklepionych zaś przynajmniej 2.85 m. wynosić winna.

Mieszkania w piwnicach i mieszkania strychowe.

§. 42.

Piwnic nie wolno obracać na mieszkania. Zamieszkanie podziem wyjątkowo dozwolonem być może, jeżeli odpowiadają przepisowi §. 41, a prócz tego: *a*) podłoga mieszkań poziemnych (parterowych) nad podziemiami położonych, co najmniej 2 m. ponad poziom przylegającej ulicy lub podwórca jest wzniesiona; *b*) okna mają co najmniej 1 m. wysokości; *c*) mury są z cegły mocno palonej wykonane; *d*) zewnątrz murów okalających podziemia na mieszkanie przeznaczone, urządzono odpowiedni system obsuszenia gruntu.

Pozwolenie na urządzenie mieszkań strychowych udzielonem być może jedynie w budynkach ogniotrwale krytych i po ścisłem zbadaniu miejscowości o tyle, o ile warunkom zdrowia i bezpieczeństwa publicznego odpowiadać będą.

Mieszkania poziemne (parterowe).

§. 43.

Budynki na gruncie wilgotnym stawiane, winny być warstwą odosobniającą 15 cm. poniżej podłogi poziemia opatrzone.

Podłogi poziemnych (parterowych) mieszkań w domach nowo budujących się, należy układać przynajmniej o 1 m. wyżej nad poziom ulicy istniejącej lub założyć się mającej. Wyjątkowo dozwala się obniżenie tej miary aż do 15 cm. dla sklepów, jeżeli pod niemi są piwnice lub spód ziemny jest suchy albo sztucznie obsuszony.

Oznaczenie wysokości podłogi w budynkach wystawionych na wylew wody, pozostawia się szczegółowym postanowieniom Magistratu.

Przewietrzanie kuchni.

§. 44.

Celem wypuszczenia pary i niezdrowych wyziewów mają być w kuchniach pod sufitem urządzone otwory co najmniej 15 cm. w kwadrat mierzące, z osobnym kominem przewiewnym połączone i zastawką żelazną zamknięte.

Gazomierze.

§. 45.

Gazomierze nie mogą być ustawiane w ubikacyach na zamieszkanie przeznaczonych.

F. Podrzędne części mieszkań i budynki gospodarskie.

Składy na opał.

§. 46.

Składy na opał ile możności w piwnicach umieszczane być winny.

Gdzie z jakichkolwiek powodów budować piwnic wcale nie można lub tylko z trudnością, należy urządzić w dziedzińcu drwalnie odpowiedniej wielkości.

Wychodki, zlewy, doły kloaczne i kanały.

§. 47.

Wychodki powinny być murowane i nie mogą być nigdy stawiane od strony ulicy. W blizkości mieszkań poziemnych i na każdem piętrze winny być komórki ustępowe urządzone w takiej ilości, iżby przynajmniej na dwa pomieszkania jedna komórka przypadała.

Rury spustowe i zlewy pomyjowe winny być z metalu lub glinki na ten cel wyrabianej zakładane.

W okolicach nie mających dotąd kanałów podziemnych urządzać należy system beczkowy do wywozu nieczystości, doły kloaczne wyjątkowo tylko dozwolone być mogą.

Przy zastosowaniu systemu beczkowego, beczki winny być szczelnie wiekami zamknięte, a rury spustowe równie szczelnie w wiekach umocowane.

Komórki, w których beczki się mieszczą, należy tak urządzać, iżby dwóch ludzi około beczki wygodnie poruszać się mogło, niemniej zaopatrzyć otworem dla przystępu robotników i dźwigania beczek.

Doły kloaczne mają być z cegły silnie wypalonej w dnie i bokach na cemencie murowane, wewnątrz cementem gładko wyprawione i zawierać co najmniej 7 m. sześciennych.

Doły kloaczne winny być szczelnie zakryte podobnie urządzonym otworem do czyszczenia najmniej 75 cm. w kwadrat mającym opatrzone, a dla przewiewu należy oddzielny kanał, mierzący przynajmniej 15 cm. w kwadrat, ponad dach przez komórki ustępowe przeprowadzić; nadto każda komórka ma być osobną wentylacyą zaopatrzona.

Pomiędzy ścianami dołu kloacznego a murami przyległego budynku, przedział przynajmniej 30 cm. pozostawiony i iłem ubity być winien.

Odległość dołów kloacznych od granicy sąsiedniej najmniej 2 m., od studzien własnych jakoteż sąsiednich najmniej 8 m. ma wynosić.

W miejscach, gdzie są kanały, nie wolno urządzać ścieków z dziedzińców wprost na ulicę lub plac publiczny.

Gdzie nad kanałami lub oddzielnemi śluzami urządzone są komórki kloaczne, a przytem ścieki z dziedzińców spuszczone, otwory kanałowe w dziedzińcach winny być okratowane, a jako wyłącznie do użytku prywatnych służące, kosztem właścicieli utrzymywane.

Doły na śmiecie winny być murowane z przegrodą na popiół i śmiecie i ogniotrwale zamykane; górna ich krawędź winna być nad poziom najmniej 30 cm. wzniesiona.

Urządzenie dołów pochłonnych jest zabronione.

Budynki gospodarskie, zbiorniki nawozowe i szopy otwarte.

§. 48.

Stajnie i obory, nad któremi pomieszkania się znajdują, winny być sklepione a przewiewy w tychże urządzone, aby żadna część mieszkalna na niezdrowe i nieprzyjemne wyziewy nie była narażona.

Składy na słomę i siano i t. p. należy od innych budynków lub ubikacyi murami ogniochronnemi w myśl §. 34 oddzielić. Scieki stajenne nie powinny gruntu zanieczyszczać a odpowiadać warunkom §. 47. Zbiorniki nawozowe neleży urządzać tak, jak doły kloaczne (§. 47).

Szopy otwarte na murowanych lub drewnianych słupach bez powały, winny mieć pokrycie ogniotrwałe (§. 39) a przypierające do sąsiedniego budynku, być od strony sąsiedniej murem ogniochronnym zasłonięte.

G. Budynki przemysłowe.

Przepisy ogólne.

§. 49.

Przez budynki przemysłowe w odróżnieniu od budynków mieszkalnych, rozumieją się wszelkie fabryki, rękodzielnie i składy (magazyny).

Budynki przemysłowe są albo odosobnione, albo nieodosobnione.

Odosobnione budynki są te, których każda część od innych budynków i granic sąsiednich przynajmniej o 20 m. a w razie przypierania do innego zakładu przemysłowego od tegoż przynajmniej 10 m. jest odległa.

Zabudowanie takiego odstępu jest bezwarunkowo zakazane.

Jednopiętrowe budynki przemysłowe odosobnione, w których nie wyrabiają się ani przechowują przedmioty łatwo zapalne, mogą być, z wyjątkiem ścian kominowych i przypierających do ulic publicznych, z ścian pruskich stawiane.

Zakłady przemysłowe nieodosobnione t. j. położone bliżej innych budynków, lub granic sąsiednich niż na 20 metr., jako też wszystkie domy mieszkalne w zakładach przemysłowych w ogóle, podlegają warunkom, niniejszą ustawą dla zwykłych budynków przepisanym.

Przepisy szczegółowe.

§. 50.

Wszystkie budynki przemysłowe bez względu na to, czy są odosobnione lub nie, podlegają następującym przepisom:

a) Kotły parowe w oddzielnych budynkach winny być umieszczone, gdzie zaś to być nie może, należy miejscowości te murem najmniej 60 cm. (2 cegły) grubym odosobnić; nad kotłami ani sklepień ani pował urządzać nie wolno;

b) co do kominów fabrycznych dane będą w szczegółowych przypadkach odpowiednie postanowienia;

c) pracownie winne mieć najmniej 3 m. wysokości i być odpowiednio przewietrzane;

d) odpływy nieczystości i odchodów fabrykacyi należy tak urządzać, iżby sąsiadom przykremi lub szkodliwemi stać się nie mogły;

e) za moc i trwałość budynków, w których wyroby lub płody surowe się przechowują, albo w których maszyny są ustawione, odpowiedzialny jest właściciel;

f) podłoga piętra wyższego może służyć zarazem za powałę piętra niższego i może nie być sufitowaną;

g) ściany działowe, z wyjątkiem miejsc w których się wyrabiają lub przechowują przedmioty łatwo zapalne, mogą być z drzewa budowane;

h) wiązanie dachowe może być bezpośrednio na belkach powałowych najwyższego piętra oparte;

i) w każdym budynku przemysłowym piętrowym winny być urządzone schody w klatce ogniotrwałej takimże stropem pokrytej w ten sposób, ażeby ich odległość od żadnego punktu budynku nie wynosiła więcej jak 40 m. Schody te mają być najmniej 1·2 szerokie, jeżeli w razie niebezpieczeństwa służyć mają dla ratunku, nie więcej jak 50 osób. Na każde 50 osób więcej, winna szerokość schodów o 0·15 m. być powiększona.

Dział III.

Postępowanie po ukończeniu budowy.

Oględziny budowy przed wyprawieniem.

§. 51.

Skoro w nowych budowlach i większych przebudowaniach mury i ściany, belki, powały, dachy, sklepienia i ogniotrwałe schody będą ukończone, należy

o tem Magistratowi donieść celem zarządzenia oględzin przez komisyę złożoną z technicznego urzędnika Magistratu i komisarza właściwego obwodu.

Komisya ta najpóźniej w dniach 8miu od dnia zawiadomienia odbyć się winna. W terminie do tego wyznaczonym bezpieczny dostęp do wszystkich części domów urządzony być winien.

Wszystkie konstrukcye żelazne, nie wyjmując kotwic (ankrów) winny być o ile możności odkryte, otwory okien i drzwi niczem nie zasłonięte.

Jeżeli oględziny komisyi, przy której właściciel lub jego zastępca i kierujący budową obecni być winni, wykażą ważne usterki, które usunąć wypada, lub jeżeli zastrzeżeń poczynionych w pozwoleniu nie dopełniono, naznaczony zostanie powtórny termin, do którego wszystkie przez komisyę wykazane niedostatki usunięte być winny, w przeciwnym razie dalsze termina na koszt właściciela odbywać się będą.

Komisya wyda najpóźniej w trzy dni po ostatnim terminie świadectwo, iż pierwsze oględziny budowy nastąpiły i wewnętrzne wykończenie budowy, równie jak i wyprawienie odbyć się może.

Przy pomniejszych budowlach i przebudowaniach nie wymaga się powyżej wzmiankowanych oględzin, właściciel winien atoli żądać z urzędu budownictwa miejskiego poświadczenia od oględzin zwalniającego.

Postępowanie to nie uchyla bynajmniej prawa ciągłego nad budową nadzoru, służącego Magistratowi.

Pozwolenie na zamieszkanie lub używanie budynku nowego.

§. 52.

Do prośby wniesionej do Magistratu o pozwolenie na zamieszkanie, lub używanie nowego budynku, winien dołączyć właściciel świadectwo oględzin budowy przed wyprawieniem lub poświadczenie urzędu budownictwa miejskiego, iż je za zbyteczne uznano (§. 51).

Następnie komisya złożona z fizyka miejskiego, administracyjnego i technicznego urzędnika Magistratu, tudzież komisarza odnośnego obwodu sprawdzi, czy budowa wybudowana zajęta być może na cel właściwy, poczem Magistrat urzędowe pozwolenie udzieli.

Załatwienie winno najpóźniej nastąpić w dni 14 od wniesienia podania.

Uprzątnienie materyału po ukończeniu budowy.

§. 53.

Właściciel obowiązany jest najpóźniej w dniach 14, po ukończeniu budowy zasypać wszelkie doły, uprzątnąć rumowisko, materyał budowlany i w ogólności wszelkie przedmioty tamujące przejście w ulicy. Naprawa uszkodzonych bruków lub innych przedmiotów do użytku publicznego służących, na koszt budującego właściciela zarządzona będzie.

Dział IV.

Utrzymanie istniejących budynków i naprawa tychże.

Utrzymanie budowli.

§. 54.

Właściciel obowiązanym jest budynek w dobrym stanie, czysto i porządnie utrzymywać.

Jeżeli utrzymanie budynku tak jest zaniedbane, że nie tylko zdrowiu ale i bezpieczeństwu publicznemu zagraża, Magistrat wyznaczy właścicielowi do koniecznego odbudowania odpowiedni termin, a następnie użyje środków przymusowych.

Budynki zawaleniem grożące.

§. 55.

Z budynkami grożącymi zawaleniem lub niebezpieczeństwem ognia, postąpi się według ustaw państwowych, a w szczególności według przepisu przez Ministerstwo spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu pod

dniem 2 Września 1856 do L. 161. D. P. P. wydanego, z zastosowaniem postanowień §§. 62, 63 i 64 niniejszej ustawy.

Wstrzymanie przez dłuższy czas rozpoczętej budowy.

§. 56.

Jeżeli właściciel rozpoczętą budowę przez dwa lata po sobie następujące wstrzymał, a mimo zawezwania pisemnego przez Magistrat do wykonania budowy nie przystępuje, Magistrat postąpi według postanowień §. 55 niniejszej ustawy.

Naprawy dachów gontowych.

§. 57.

Istniejące dotąd dachy gontowe w obrębie miasta Krakowa wraz z przedmieściami Kazimierzem i Stradomiem w latach 10, w innych zaś przedmieściach w ciągu lat 15 od dnia wprowadzenia w życie ustawy, na ogniotrwałe zamienione być winny.

Naprawy dachów gontowych, wymagające pokrycia mniej niż $^1/_6$ części powierzchni dachu, mogą być w powyższym przeciągu czasu dozwalane.

Przy każdej ważniejszej zmianie wiązania dachowego z pokryciem gontowem, właściciel domu obowiązany jest dach cały przerobić na ogniotrwały.

Zmîana studni.

§. 58.

Studnie z wiadrami w obrębie miasta, tudzież przedmieść Kazimierza i Stradomia w ciągu lat trzech, na innych zaś przedmieściach w ciągu lat sześciu, na pompy zamienione byó winny.

Dział V.

Przepisy karne.

Wysokość kary.

§. 59.

Przekroczenia niniejszej ustawy karane będą jak następuje:

Przekroczenia §§. 8, 10 i 13 podlegają karom pieniężnym od 50 do 300 zł., a w razie niemożności ściągnienia, karze aresztu od 10 dni do 2 miesięcy, mającym się wymierzyć tak na właściciela realności, jakoteż na kierującego budową; wszelkie inne przekroczenia, oraz niedopełnienie rozporządzeń władzy w zakresie niniejszej ustawy wydanych, podlegają karom pieniężnym od 5 do 100 zł. w. a., a względnie karze aresztu od 1 do 20 dni.

Kara nałożona nie narusza bynajmniej obowiązku dopełnienia zarządzeń władzy bez względu na to, czy nimi uchylenie niedostatków lub zniesienie budowy nakazano.

Przepisy niniejsze nie uwalniają od odpowiedzialności, w drodze sądowej w przypadkach ustawą karną objętych

Dział VI.

Władze czuwające nad wykonaniem niniejszej ustawy.

Władze.

§. 60.

Nad wykonaniem postanowień niniejszej ustawy czuwa:

1. Magistrat miasta Krakowa.
2. Rada miasta Krakowa.
3. Wydział krajowy Królestwa Galicyi, Lodomeryi i W. Księstwa Krakowskiego.
4. C. k. Namiestnictwo Królestwa Galicyi i Lodomeryi.
5. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Pierwsza instancya.

§. 61.

Magistrat miasta Krakowa jako pierwsza instancya w sprawach budowniczych,

a) czuwa nad wykonaniem postanowień ustawy niniejszej;

b) sprawuje nadzór budowniczo-policyjny nad istniejącymi i nowo budującymi się domami;

c) udziela lub odmawia pozwolenia na budowy i ich użytkowanie (§. 8).

d) orzeka i nakłada kary w sprawach budowniczo-policyjnych za wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszej ustawy.

Wszelkie wywłaszczenia w sprawach budowlanych, bądźto dla uregulowania, bądźto dla utworzenia nowych ulic lub placów, bądź przy rozparcelowaniu placów budowlanych i t. p., wchodzą wyłącznie w zakres działania c. k. Namiestnictwa.

Druga instancya w własnym zakresie gminy.

§. 62.

Rada miasta Krakowa, a względnie sekcya lub komisya, której taż Rada sprawy z niniejszej ustawy wynikające przekaże, rozstrzyga w drugiej instancyi zażalenia przeciw orzeczeniu Magistratu w własnym zakresie.

Trzecia instancya we własnym zakresie działania.

§. 63.

Przeciw orzeczeniu Rady miasta Krakowa (a względnie sekcyi lub komisyi) służy stronom prawo odwołania się do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Instancya w sprawie grzywien.

§. 64.

Co do grzywien nałożonych przez Magistrat za wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy, przysłuża stronom odwołanie się w drugiej instancyi do c. k. Namiestnictwa Królestwa Galicyi i Lodomeryi, a w ostatniej do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Termin do rekursu.

§. 65.

Rekursa do władz wyższych przez pośrednictwo Magistratu w terminie dni 14. wnoszone być winny.

Nadzór władz rządowych.

§. 66.

Zakres działania władz rządowych, zastrzeżony w §§. 116, 117 i 118 statutu gminnego dla miasta Krakowa z dnia 1. Kwietnia 1866, l. 7 Dzien. ust. kraj. niniejszą ustawą w niczem naruszonym nie zostaje

Dział VII.

Postanowienia wyjątkowe.

Budynki dotychczasowe.

§. 67.

W razie zamierzonego przeistoczenia domów przed wejściem w życie niniejszej ustawy istniejących, do których tejże przepisy ze względów miej-

scowych w zupełności zastosować się nie dadzą, wolno Magistratowi odstąpić od tychże z należytem jednak uwzględnieniem bezpieczeństwa publicznego.

Dział VIII.

Postanowienia wykonawcze.

§. 68.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, 18. Lipca 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 15. Listopada 1883. **Część XXIII.**

Nr. 64.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Sierpnia 1883, l. 49.903, o prowadzeniu katastru i nadzorowaniu stanu bydła w powiatach pogranicznych Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, wydane na podstawie ustawy z dnia 29. Lutego 1880 i rozporządzenia wykonawczego z dnia 12. Kwietnia 1880, Dz. u. p. Nr. 37 i 38.

Celem należytego prowadzenia katastru i nadzorowania stanu bydła w powiatach pogranicznych, winni na mocy powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia wykonawczego:

1. posiadacze bydła,
2. naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich),
3. rewizorowie bydła

postępować według poniższych postanowień, a

4. żandarmerya i
5. polityczna władza powiatowa mają przytem wykonywać kontrolę i nadzór.

I. Obowiązki posiadaczów bydła w okręgu pogranicznym.

Doniesienie o przyroście w stanie bydła rogatego.

§. 1.

Posiadacze bydła są obowiązani każdy przyrost w jego stanie bez względu na to, czy takowy powstał wskutek nabycia lub przesiedlenia

jednej lub kilku sztuk bydła (byków, wołów, krów, jałownika lub cieląt) w przeciągu 24 godzin pisemnie lub ustnie podać do wiadomości naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) z przedłożeniem odnośnych dokumentów (paszportów bydlęcych).

Cielęta własnego chowu dopóki znajdują się przy matce, winne być zgłaszane dopiero w czasie, gdy się rogi wykłuwają, najpóźniej jednak do ukończonego czwartego miesiąca życia.

Doniesienie o ubytku w stanie bydła rogatego.

§. 2.

Także każdy ubytek w stanie bydła bez względu na to, czy takowy powstał wskutek padnięcia, rzezi, sprzedaży lub stałej zmiany miejsca, ma być przez posiadacza w ciągu 24 godzin podany do wiadomości naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego).

Jedyny wyjątek stanowią wskazane w §. 1 cielęta, dopóki do katastru nie zostały wciągnięte.

Zaopatrywanie bydła w paszporty.

§. 3.

Każda sztuka bydła, która ze swego stanowiska ma być na inne stale przeprowadzoną, winna być zaopatrzona w paszport, wydany przez rewizora bydła.

Posiadacz bydła winien zatem postarać się o to, aby przed wydaniem paszportu stan zdrowia dotyczącej sztuki bydła został zbadany przez oglądacza, ustanowionego w tym celu ze strony gminy (obszaru dworskiego) i aby rewizorowi bydła okazany został certyfikat oględzin.

Bydło robocze w zaprzęgu, które stanowiska nie zmienia stale, jakoteż zwierzęta, które tylko na czas krótki zostają ze swego stanowiska (na pastwiska) wypędzone i napowrót na to miejsce wracają, nie potrzebują żadnego paszportu.

Współudział w katastrowaniu bydła.

§. 4.

Posiadacze bydła są nadto obowiązani być pomocnymi rewizorowi bydła przy wyciskaniu piętna na pojedyńczych sztukach bydła, i takowe przy najbliższej bytności rewizora przypędzić tam, gdzie piętnowanie ma być dokonane.

Nie wolno posiadaczowi bydła umieszczać innych cech i znaków dla celów prywatnych na tych częściach ciała zwierzęcia, na których ma być wyciśnięty znak okręgu rewizyjnego.

Ogólne obowiązki posiadaczy bydła.

§. 5.

Posiadacze bydła są nadto obowiązani:

1. dozwolić rewizorowi bydła, żandarmeryi kontrolującej i organom politycznych władz powiatowych na każde ich żądanie i każdej chwili wstępu do wszystkich lokalności stajennych;

2. udzielać wyjaśnień o wszelkich stosunkach tyczących się stanu bydła lub jego pochodzenia, a

3. w wypadkach, jeżeli na pojedyńczych sztukach bydła zauważą objawy wewnętrznej choroby, tudzież w każdym wypadku padnięcia z powodu wewnętrznej choroby bezzwłocznie donieść o tem naczelnikowi gminy.

II. Współudział naczelników gmin (przełożonych obszarów dworskich) przy utrzymywaniu ewidencyi bydła.

§. 6.

Naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich) lub ich zastępcy są obowiązani, przyjmować ustne lub pisemne doniesienia o wspomnianych w §§. 1 i 2 ubytkach i przyrostach w stanie bydła wraz z odnośnymi do-

kumentami (paszportami) przypędzonych sztuk oraz przy ustnych doniesieniach umieścić datę zgłoszenia na tych dokumentach. Ustne zgłoszenia, przy których dokument nie potrzebuje być przedłożonym, winien naczelnik gminy (przełożony obszaru dworskiego) wpisać dokładnie w obecności zgłaszającego do dziennika w tym celu prowadzonego.

Współudział naczelnika gmin w urzędowaniu rewizorów bydła.

§. 7.

1. Naczelnicy gmin (przełożeni obszaru dworskiego) winni przy każdorazowej bytności rewizora bydła w gminie, wręczyć mu otrzymane pisemne doniesienia oraz przyjęte dokumenta, wskazać mu według dziennika tych posiadaczy bydła, którzy zgłosili zmiany w swoim stanie bydła, oraz oddać mu certyfikaty wydane przez uprawnionego oglądacza bydła tych sztuk, które od czasu ostatniej bytności rewizora w tej miejscowości na rzeź oddano;

2. umieścić w kancelaryi gminnej na miejscu widocznem przesłany przez polityczną władzę powiatową wykaz dni, w których rewizor bydła zwiedzać ma pojedyncze gminy okręgu rewizyjnego;

3. potwierdzić rewizorowi bydła w jego dzienniku każdorazową bytność jego z dodaniem daty i godziny oraz z wyciśnięciem pieczęci gminnej;

4. zakwestyonowane przez rewizora bydło wziąść pod ścisły dozór w oddzielnem miejscu 'aż do rozstrzygnięcia przez władzę kompetentną;

5. przesłać jak najspieszniej politycznej władzy powiatowej wszelkie podane im przez rewizora bydła tak ustne jak i pisemne doniesienia, a wreszcie

6. starać się o to, aby posiadacze bydła czynili zadość zarządzeniom rewizora, a wdrożyć środki przymusowe przeciw opieszałym.

Ogólne obowiązki naczelników gmin (przełożonych obszarów dworskich).

§. 8.

Naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich) są nadto obowiązani:

1. Czuwać nad tem, aby bez ich wiedzy i bez zgłoszeń nie zachodziły zmiany w stanie bydła, wykrywać możliwe zatajenia w stanie bydła

a w razie skonstatowania lub zachodzącego podejrzenia o przemycanie bydła, zarządzić na miejscu co potrzeba i donieść o tem politycznej władzy powiatowej.

2. Donieść po należytem skonstatowaniu c. k. politycznej władzy powiatowej w przeciągu 24 godzin o każdym przypadku choroby lub padnięciu pojedyńczych sztuk bydła, o którym uwiadomili ich posiadacze bydła (§. 5. ust, 3) lub o którym dowiedzieli się w inny sposób,

3. Pouczać posiadaczy bydła przy każdej sposobności, iż cięży na nich obowiązek donoszenia o każdej zmianie w stanie bydła oraz o każdym wypadku choroby lub padnięcia, tudzież, iż są obowiązani zaopatrywać w paszporta te sztuki bydła, które opuszczają miejscowość i t. d.

§. 9.

Przytoczone w §§. 6—8 współdziałanie w zarządzeniach mających na celu zapobieżenie zawleczeniu zarazy bydlęcej, należy do gmin w poruczonym zakresie działania, (§. 4 ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870, Dz. u. p. nr. 68) a zatem naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich) nie są uprawnieni żądać za te czynności od stron jakiegokolwiek wynagrodzenia.

III. Rewizorowie bydła.

Stanowisko służbowe rewizorów bydła, ich prawa i obowiązki.

§. 10.

1. Rewizorowie bydła odwołalnie mianowani na wniosek politycznych władz powiatowych przez Namiestnictwo a przez c. k. Starostwo powiatowe zaprzysiężeni co do gorliwego i sumiennego pełnienia przekazanych im obowiązków służbowych, podlegają bezpośrednio Starostwu powiatowemu, a co do prowadzenia katastru także kontroli żandarmeryi, uważani być mają za straż publiczną i korzystają z praw, służących na mocy ustaw osobom urzędowym i strażom cywilnym.

2. Rewizorowie nie mogą bez zezwolenia Starostwa powiatowego wydalić się ze swojego okręgu ani wyręczać się innemi osobami niepowołanemi. i winni o każdym wypadku swej choroby lub przeszkody w pełnieniu służby natychmiast donieść Starostwu powiatowemu. które w wypadkach powyżej wskazanych, tudzież w wypadku udzielenia urlopu na czas pewien, natychmiast postara się o odpowiedniego zastępcę rewizora.

3. Rewizorowie bydła winni kataster bydła, zeszyty z juxtami i blankiety paszportów na bydło oraz przyrządy do piętnowania i pieczęć okręgu rewizyjnego należycie przechowywać; odpowiadają za każde nadużycie i za każdą opieszałość; nie mogą wyjmować pojedyńczych kartek z katastru bydła, z protokołów paszportów na bydło lub protokołu przedłużania tych paszportów, i mają je w razie opuszczenia służby zwrócić w takiej ilości w jakiej im je Starostwo powiatowe oddało.

Zmiany lub jakiekolwiek sprostowania w tych książkach winni rewizorowie zawsze zaopatrywać swoim podpisem i uwagą „sprostowano“.

Rewizorowie mają prowadzić dziennik peryodycznych objazdów (§. 19) oraz protokół podawczy dla urzędowych korespondencyi.

4. Rewizorom, którzy obowiązani są zachowywać się przyzwoicie i uprzejmie względem stron, niewolno za wykonywanie poruczonych im czynności żądać ani przyjąć od posiadacza bydła lub innych interesowanych pod żadnym pozorem jakiegokolwiek wynagrodzenia.

5. Wszelkie zaniedbanie obowiązków włożonych na rewizorów bydła, pociąga za sobą natychmiastowe usunięcie z posady, a nadto jeszcze ukaranie według postanowień art. I. §. 45 ustawy z dnia 24 maja 1882, Dz. u. p. nr. 51.

Prowadzenie katastru bydła.

§. 11.

Rewizorowie bydła mają prowadzić kataster stanu bydła (**wzór A.**) w gminach przydzielonych do ich okręgu rewizyjnego, i w katastrze tym stan bydła zawsze w dokładnej utrzymywać ewidencyi.

1. Kataster bydła stanowią protokoły stanu bydła, sporządzone według dołączonego wzoru i oprawione w twardej okładce w liczbie odpowiadającej ilości bydła w gminie.

W katastrze mają być wszystkie zagrody w ten sposób zapisane, aby numer bieżący protokołu stanu bydła równał się numerowi zagrody. Między pojedynczymi numerami należy tyle miejsca zostawić, ile potrzeba na wpisanie bydła umieszczonego w tejże zagrodzie oraz prawdopodobnego przyrostu w ciągu roku.

W razie niewielkiej ilości bydła należy dla każdej zagrody przeznaczyć jedną kartkę. Dla znajdujących się w miejscu stajen opasowych oraz dla znanych handlarzy bydła, należy zawsze pozostawiać potrzebną ilość kartek protokołu. Tak samo postępować należy co do katastru bydła na obszarze dworskim.

Przy końcu katastru należy kilka kartek pozostawić niezapełnionych na wypadek, gdyby wskutek wypełnienia kartki dla pewnej zagrody przeznaczonej, okazała się potrzeba dalszego wpisywania.

2. Dla każdej gminy okręgu rewizyjnego ma być osobny kataster założony. Kataster dla większych gmin składać się może z dwóch lub więcej tomów.

3. Jeżeli tom katastru w skutek wpisywania tak został wypełniony, że niema już w nim kartek wolnych, to należy założyć nowy tom objętości dawnego. Do nowego tomu ma być zapisany rzeczywisty stan bydła pojedyńczych zagród według normy w §. 11 ust. 1 wskazanej, co należy uczynić wprawdzie stopniowo, lecz w czasie jak najkrótszym.

4. Rewizorowie bydła otrzymają księgi katastralne od starostw powiatowych, które mają takowe sparafować, w pieczęć urzędową zaopatrzeć i na pierwszej stronie ilość kartek słowami wypisać.

5. Rewizor obejmujący urzędowanie winien jak najrychlej przekonać się, czy zgadza się stan bydła zapisany w katastrze ze stanem w pojedynczych zagrodach, (przynajmniej za pomocą próby dorywczej) spostrzeżone niedokładności w katastrze natychmiast sprostować i w razie skonstatowania nadużyć, donieść o tem Starostwu powiatowemu.

6. Przy rewizyi gmin mają rewizorowie kataster bydła zabierać ze sobą, wszystkie wpisy uskuteczniać własnoręcznie i wszystkie rubryki protokołów stanu bydła atramentem dokładnie i czytelnie wypełniać.

Ewidencya przyrostu bydła.

§. 12.

Przy każdej bytności w gminie winien rewizor bydła odebrać od naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) dokumenta zwierząt, które od czasu jego ostatniej bytności przybyły, zbadać je ściśle i zwierzęta, na które dokumenta opiewają, poddać oględzinom.

Postępowanie z bydłem, którego paszporty nie odpowiadają przepisom.

§. 13.

Jeżeli rewizor bydła spostrzeże, że paszporty nie odpowiadają wymogom §. 8 ustawy z r. 1880, Dz. u. p. nr. 35 oraz wydanym do tej ustawy posta-

Ewidencya ubytku w stanie bydła.

§. 18.

Rewizor bydła ma każdy ubytek jednej lub więcej sztuk bydła czy to wskutek wypędzenia, sprzedaży, rzezi lub padnięcia stwierdzić, oraz sprawdzić sposób, w jaki ubytek nastąpił.

W wypadku wypędu lub sprzedaży rewizor bydła winien sprawdzić, czy dla ubywających sztuk bydła były wydane paszporty i kiedy to nastąpiło. Jeżeli nie został wydany ustawą przepisany paszport, rewizor winien bezzwłocznie donieść o tem Starostwu powiatowemu.

W razie rzezi sztuki bydła w tej samej miejscowości, rewizor zażądać winien od naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) certyfikatu zdrowia (§. 7 ust. 1) wydanego przez rzeczoznawcę, który przedsiębrał oględziny przed rzezią.

W razie padnięcia sztuki bydła rewizor ma zbadać, czy to nie nastąpiło w skutek wewnętrznej (zaraźliwej) choroby i czy o tem doniesiono naczelnikowi gminy, (przełożonemu obszaru dworskiego) a względnie Starostwu powiatowemu.

W przeciwnym razie rewizor donieść winien o tem Starostwu powiatowemu.

Ubytek sztuki bydła w katastrze winien rewizor tak uwidocznić, aby data i rodzaj ubytku zostały wpisane w odnośne rubryki, poprzednie zaś zapisy, przekreślić poprzecznie tak, by zawsze jeszcze pozostały czytelnemi.

Peryodyczne objazdy i inspekcja w okręgu rewizyjnym.

§. 19.

Rewizor bydła winien wszystkie miejscowości swojego okręgu rewizyjnego zwiedzić w czasokresie oznaczonym przez c. k. Namiestnictwo i w porządku przez c. k. Starostę wskazanym.

Wykaz dni i miesięcy, w których rewizor przybyć ma do każdej miejscowości, oraz porządek, w jakim tenże wszystkie miejscowości swojego okręgu rewizyjnego ma zwiedzić, udzieli c. k. Strarosta według dołączonego **(wzoru B.)** każdemu rewizorowi tudzież naczelnikom gmin w okręgu rewizyjnym do obwieszczenia według §. 7 ust. 2.

Rewizor bydła w dniach w wykazie oznaczonych winien być obecny w pojedyńczych miejscowościach. Wprawdzie wolno mu powrócić do miejsca zamieszkania, jednakże koszta podróży zostaną mu tylko w ten sposób przyznane, jak gdyby miejscowości po kolei zwiedzał.

O przedsięwziętym peryodycznym objeździe okręgu rewizyjnego ma rewizor bydła prowadzić dziennik, w którym jego obecność w gminie ma być uwidoczniona i przez dotyczącego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) z oznaczeniem daty i godziny przybycia i wyjazdu oraz z wyciśnięciem pieczęci gminnej potwierdzona.

Dziennik ten ma rewizor bydła co miesiąc zakończyć i przesłać Starostwu powiatowemu do użytku przy obliczeniu wynagrodzenia za koszta podróży. Rewizor bydła jest obowiązany w wypadkach bardzo pilnych, na specyalną prośbę stron zwiedzić ich miejsca zamieszkania celem przeprowadzenia służbowych czynności po za oznaczoną koleją (okólną podróżą), o ile to jest możliwem bez zmiany ustanowionego porządku podróży. W takim razie dotycząca strona dostarczyć ma podwody.

Nadzorowanie stanu bydła w okręgu rewizyjnym.

§. 20.

Rewizor bydła jest obowiązany, o ile to tylko jest możliwem, podczas każdej bytności w miejscowościach swojego okręgu rewizyjnego zwiedzać stajnie nie tylko tych posiadaczy bydła, którzy zgłosili zmiany w stanie swego bydła, lecz także inne zagrody, i przekonywać się, czy nie zaszła tam zmiana w stanie bydła, czy nie są ukrywane niezgłoszone sztuki bydła, czy wszystkie sztuki zaopatrzone są w wyraźne piętna i czy w zamian sztuk do katastru zapisanych nie wstawiono innych zaopatrzonych w odmienne znaki.

Obowiązek donoszenia o wypadkach choroby.

§. 21.

Rewizor bydła donieść ma bezzwłocznie Starostwu powiatowemu za pośrednictwem właściwego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) o doszłych do jego wiadomości wypadkach wewnętrznej (zaraźliwej)

nowieniom wykonawczym z 1.. Kwietnia 1880, Dz. u. p. nr. 36, że mianowicie takowe nie zostały wydane przez uprawnione do tego organa, że upłynął już czas na jaki one są ważne, że podana w paszporcie liczba sztuk i ich znamiona nie zgadzają się z liczbą i znamionami zwierząt sprowadzonych, jeżeli dalej zachodzi podejrzenie wątpliwego pochodzenia zwierząt, mianowicie podejrzenie, iż takowe zostały przemycone lub pochodzą z okręgu zarazą dotkniętego, w takich razach rewizor bydła winien zakwestyonowane zwierzęta oddać naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego) do ścisłego nadzorowania i oddzielnego pomieszczenia, a zarazem o tym wypadku bezzwłocznie donieść Starostwu powiatowemu przy dołączeniu paszportów, wreszcie zaniechać wpisania do katastru bydła.

Postępowanie ze zwierzętami uznanemi za chore.

§. 14.

Jeżeli rewizor przy rewizyi przyrostu bydła spostrzeże, że nowe sztuki okazują oznaki choroby wewnętrznej mianowicie zaraźliwej, winien bez względu na to, czy te sztuki pokryte są legalnymi paszportami lub nie, oddać je naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego) celem odosobnionego pomieszczenia pod ścisłym dozorem, bezzwłocznie zdać sprawę Starostwu powiatowemu przy dołączeniu dokumentów i zaniechać wpisania do katastru bydła.

Postępowanie z przybyłemi sztukami bydła, które uznane zostały za zdrowe i zaopatrzone są w należyte dokumenta.

§. 15.

Sztuki bydła, które zaopatrzone są w należyte dokumenta i których stan zdrowia nie podlega żadnej wątpliwości, winien rewizor wciągnąć pod liczbę bieżącą protokołu przeznaczonego dla zagrody, opisać każdą sztukę dokładnie co do płci, wieku, maści, piętna i innych odznak, uwidocznić datę i rodzaj przyrostu, przyczem sztuki bydła do ukończenia pierwszego roku życia uważać należy za cielęta, od drugiego roku począwszy za jałownik, od trzeciego roku za byki lub woły, wreszcie jałówki po pierwszem ocieleniu za krowy.

Na dokładne oznaczenie maści bydła zwrócić należy szczególną uwagę.

Cielęta własnego chowu, dopóki przy matce się znajdują, mają być do katastru dopiero wówczas wpisane, gdy rogi wykłówać się zaczynają, jednakże najpóźniej z upływem czwartego miesiąca życia.

Postępowanie z dokumentami sztuk bydła, które przybyły i do katastru wpisane zostały.

§. 16.

Zebrane dokumenta sztuk bydła, które przybyły i do katastru wpisane zostały, winien rewizor na krzyż przekreślać i co kwartału odsyłać Starostwu powiatowemu.

Piętnowanie.

§. 17.

Sztuki, które jako przyrost mają być do katastru bydła wpisane, winien rewizor oznaczyć przepisanem piętnem, przyczem pomocni mu być mają posiadacz bydła i naczelnik gminy (przełożony obszaru dworskiego) (§. 4 i 7).

W czasie kolejnej bytności w gminie ma rewizor wpisywać do katastru i piętnować bydło w tym czasie przybyte.

Nowo wprowadzone sztuki, które mają wyraźne piętno innego okręgu rewizyjnego, na razie nie potrzebują być zaopatrywane piętnem nowego okręgu rewizyjnego, co rewizor uwidocznić powinien w rubryce „uwaga“ protokołu stanu bydła.

Sztuki na których z czasem zatarło się piętno, ma rewizor ponownie zapiętnować.

Rewizorowie otrzymają od Starostwa powiatowego przeznaczone dla okręgu rewizyjnego narzędzia do wypalania. Potrzebny do rozegrzania tego narzędzia opał, ma rewizor bydła z własnego ryczałtu opędzić.

choroby tudzież padnięcia nietylko bydła rogatego lecz także innych gatunków zwierząt.

Wydawanie paszportów na bydło w okręgu rewizyjnym.

§. 22.

Do wydania paszportów na bydło w okręgu rewizyjnym jest uprawniony i jedynie obowiązany rewizor bydła. Tenże winien na zgłoszenie posiadacza, który zamierza trwale zmienić stanowisko swojego bydła, wydać paszporty na przesłanych mu przez Starostwo powiatowe różowych blankietach, i uwidocznić to we właściwej rubryce katastru z oznaczeniem liczby protokołu paszportowego oraz daty. Przy wydaniu paszportu na bydło rewizor postępować ma ściśle według postanowień §. 8 rozporządzenia ministeryalnego z 12. Kwietnia 1880, Dz. u. p. nr. 36 mianowicie w ten sposób:

1. Przed wydaniem paszprtu ma być sprawdzonym dobry stan zdrowia dotyczącej sztuki przez rzeczoznawcę, ustanowionego ze strony gminy.

2. Paszporty mają być bieżącemi liczbami zaopatrzone a wzory w księdze sznurowej obok siebie się znajdujące równobrzmiąco wypełnione. Wzór z lewej strony ma pozostać w zeszycie, wzór z prawej strony należy odciąć w linii wężowatej wzdłuż wydrukowanego słowa „Paszport bydlęcy“ i po wyciśnięciu pieczęci rewizora wydać stronie.

3. Zużyte zeszyty księgi sznurowej mają być cały rok u rewizora przechowywane, a potem do Starostwa powiatowego odesłane.

4. Paszporty bydlęce są ważne przez dni 10, licząc od daty wydania, przyczem sam dzień wydania nie ma być wliczany.

5. Przedłużenie paszportu bydlęcego wpisane do katastru ma rewizor uwidocznić na samym paszporcie, w zeszycie księgi sznurowej i w odpowiedniej rubryce katastru bydła. Przedłużenie paszportu udzielone być może przy zadowalającym stanie zdrowia zwierząt tylko raz jeden i na okres 10 dni z wyjątkiem paszportów wydawanych dla stad pędzonych. Te ostatnie mogą być w razie potrzeby także kilka razy przedłużone, ale zawsze tylko na podstawie porzednich oględzin zwierząt przez rzeczoznawcę.

6. Przedłużenie paszportu dla bydła tylko przepędzanego przez okręg rewizyjny, winien rewizor uwidocznić na dotyczącym paszporcie i w protokole przedłużeń paszportów zapisywać takowe, zachowując liczby bieżące.

IV. Wykonywanie kontroli przez c. k. żandarmeryę.

Kontrolowanie katastru bydła i stanu bydła przez c. k. żandarmeryę.

§. 23.

C. k. żandarmerya ma stosownie do instrukcyi, wykonywać kontrolę nad prowadzeniem katastru bydła. W tym celu służy jej zawsze prawo wglądać do protokołów stanu bydła, oraz porównywać stan bydła ze stanem w protokole zapisanym.

Nadto c. k. żandarmerya winna badać dokumenta pędzonych sztuk bydła lub stad, przytrzymywać zakwestyonowane sztuki bydła rogatego i w tym ostatnim wypadku donosić w najkrótszej drodze właściwemu c. k. Starostwu powiatowemu o powodach zakwestyonowania, oraz o wydanych tymczasowych zarządzeniach.

V. Wykonywanie nadzoru nad katastrem bydła przez polityczną władzę powiatową.

§. 24.

Polityczne władze powiatowe winny przez swoje organa, szczególnie przez weterynarza lub lekarza powiatowego (asystenta) wykonywać ścisłą kontrolę nad prowadzeniem katastru i czuwać nad tem, aby posiadacze bydła, naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich), rewizorowie bydła i c. k. żandarmi postępowali ściśle według niniejszego rozporządzenia.

Weterynarze względnie lekarze powiatowi są obowiązani przekonywać się przy sposobności peryodycznych lub innych podróży służbowych o należytem prowadzeniu katastru, protokołu paszportów i protokołu przedłużeń paszportów, o prawidłowem wydawaniu paszportów na bydło, o odpowiedniem wypalaniu piętna i t. d., oraz natychmiast zarządzić co potrzeba dla usunięcia spostrzeżonych usterek.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zaleski w. r.

Wzór A.

Kataster bydła rogatego Nr. ....

Nr. zagrody : ....

Gmina ....

Nazwisko posiadacza bydła ....

okręg rewizyjny ....

Numer bieżący	Dzień		Rodzaj bydła						Wiek	Maść i szczególne oznaki	Własnego chowu	Nabyto sztukę bydła			Kiedy rewizor wydał lub przedłużył paszport?	Dzień, w którym sztuka ubyła przez			Uwaga
	zgłoszenia	wpisu do katastru	byk	wół	krowa	jałownik		cielę				gdzie?	kiedy?	pokrytą paszportem wydanym przez gminę lub rewizora w		padnięcie	rzeź	wypędzenie	
						samczy	samiczy												

Wzór B.

Rewizor bydła

powiatu .... zamieszkały ....

okręgu rewizyjnego .... w ....

będzie obecny

w miesiącach	Maj				Czerwiec				Lipiec			
w gminach	dnia				dnia				dnia			
A.	1	11	21	31								
B.	2	12										
C.	3	13										
D.	4	14										
E.	5	15										
F.	6											
G.	7											
H.	8											
I.	9											
K.	10											

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 20. Października 1883. **Część XXIV.**

Nr. 65.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 18. Sierpnia 1883 l. 46564. dotyczące rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1883 l. 5701, którem zmieniają się §§. 65 i 66 ordynacyi gremium aptekarzy z dnia 1. Stycznia 1835 l. 982 (Zb. u. prow. Nr. 29)

§. 65.

„Kto prowadzi aptekę jako właściciel lub jako dzierżawca, ma do kasy gremium, w którego terytoryum apteka leży, zaraz po objęciu apteki zapłacić należytość wpisową według następującego wymiaru:

W stołecznem mieście Lwowie płacą właściciele 50 złr. w. a., dzierżawcy 30 zł. w. a., w miastach liczących nad 10.000 mieszkańców płacą właściciele 30 złr., dzierżawcy 18 złr., we wszystkich innych miejscowościach do 10.000 mieszkańców płacą właściciele 18 zł., dzierżawcy 10 zł. w. a.“

§. 66.

„Jeżeli apteka po śmierci właściciela lub dzierżawcy na rachunek wdowy lub małoletnich dzieci się prowadzi przez odpowiedzialnego prowizora, natenczas nie opłaca się żadnej należytości wpisowej.“

Zmiany powyższych dwóch §§. w niniejszem brzmieniu, mają zastosowanie tak do gremium Galicyi wschodniej we Lwowie jak i do gremium Galicyi zachodniej w Krakowie.

W zastępstwie:

Loebl w. r.

Nr. 66.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Września 1883 l. 46053. w sprawie podwód dla oficerów rządowych zakładników.

Zdarzyło się w ostatnich czasach, że pewna Zwierzchność gminna na telegraficznie przesłane wezwanie oficera zakładników rządowych do zabezpieczenia dla niego podwody na pewną godzinę do innej stacyi zakładników, wzbroniła dostarczenia tej podwody z tego powodu, ponieważ oficer ten nie wykazał się poprzednio asygnatą (Marschroutenkarte) c. k. wojskowej komendy stacyjnej, uprawniającą go do żądania podwody.

Ponieważ oficerowie zakładników rządowych, mający sobie powierzony nadzór nad większą ilością stacyi zakładników, zniewoleni są częstokroć udawać się bez wszelkiej zwłoki do tych podporządkowanych stacyi, przeto rozporządza c. k. Namiestnictwo, że dla tych oficerów mają być zabezpieczone podwody na każde wezwanie telegraficzne lub pisemne i dostawione na czas i w miejsce przez oficera telegraficznie lub pisemnie wskazane, bez poprzedniego okazania asygnaty podwodowej.

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 23. Października 1883. **Część XXV.**

Nr. 67.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Października 1883, l. 64.435, dotyczące wprowadzenia w życie rozporządzenia ministeryalnego z 18. Sierpnia 1883, Dz. u. p. Nr. 141 o piętnowaniu bydła rogatego.

W wykonaniu końcowego ustępu rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu z dnia 18. Sierpnia 1883, Dz. u. p. Nr. 141, dotyczącego piętnowania bydła rogatego na rogach, ustanawia się, iż powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. Listopada 1883.

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 5. Listopada 1883 Część XXVI.

Nr. 68.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum galicyjskiej Dyrekcyi lasów i domen państwowych z dnia 20. Września 1883, L. 212|praes.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Sierpnia 1882 L. 9209, urządzoną i otwartą została z dniem 1go Października 1883 c. k. niższa szkoła lasowa w Bolechowie dla przysposabiania młodzieży do pomocniczej i ochronnej służby leśnej, wedle następującego programu i planu nauki.

I. Przeznaczenie i urządzenie szkoły. Stosunek uczniów.

1. Szkołę zakłada się z funduszów państwowych celem przysposobienia młodych ludzi do pomocniczej i ochronnej służby leśnej. Szkoła połączoną jest z internatem i otwartą będzie w Październiku 1883 roku.

2. Szkoła w Bolechowie jest w pierwszym rzędzie przeznaczoną dla młodzieży pochodzącej z Galicyi i Bukowiny.

3. W tej szkole może z reguły znaleźć umieszczenie nie więcej jak 15tu internistów, z których najwięcej 10ciu zapomogę w państwowych stypendyach w rocznej kwocie 200 do 250 zł. w. a. dla każdego ucznia otrzymać może. Pozostałe miejsca w internacie przeznaczone są dla uczniów, którzy kosztem kraju lub prywatnego właściciela dóbr wysłani zostaną, lub też z własnych funduszów podczas swego pobytu w zakładzie utrzymywać się będą.

4. O umieszczenie podanej pod 3) liczby uczniów w lokalnościach szkoły jakoteż o utrzymanie i opiekę w wypadkach słabości, tudzież o ciągły dozór stara się kierownictwo szkoły.

Jeżeli wyjątkowo więcej uczniów na kurs nauki się przyjmie, aniżeli internat pomieścić może, natenczas będzie rzeczą dobrodziejów lub krewnych mieć staranie o umieszczenie, utrzymanie i dozór takich eksternistów w czasie wolnym od nauki i pracy. W nauce jakoteż ćwiczeniach biorą tak samo udział jak interniści.

5. Celem ułatwienia uczniom utrzymania, otrzymają za świadczone w lesie roboty, które zwykle najemnicy wykonują, stosowne wynagrodzenie.

6. Utrzymanie i obejście się z uczniami zastosowanem będzie do przyszłego ich zawodu i dochodów, które tylko najskromniejsze wymagania co do pomieszkania, ubioru i pożywienia dopuszczają.

W pomieszkaniu znajdującem się w zakładzie muszą uczniowie sami łóżka w porządku utrzymywać, odzież czyścić i wszystkimi domowymi porządkami się zajmować. Wikt udzielać się będzie w sposób w wojsku używany. Na kilkudniowy pobyt w zrębach, miejscach kultury i t. d. ma uczeń zabrać ze sobą wiktuały i urządzać sobie sam w miejscach spoczynku pojedyncze obiady (podobnie jak robotnicy leśni lub żołnierze). W tym celu będą uczniowie w zakładzie podczas zimy na przemian przy kuchni z przyrządzeniem potraw obznajmiani.

Bliższe postanowienia co do zachowania się uczniów w szkole są przedmiotem porządku domowego i przepisu dyscyplinarnego.

7. Wydatek dla 1go ucznia na wikt, pielęgnowanie, pranie bielizny, na potrzeby szkolne i mniejsze potrzeby w ciągu 11tu miesięcznego kursu, wynosi w przybliżeniu 300 złr. w. a. Sprawianie nowej odzieży, tudzież koszta podróży do szkoły i napowrót nie są w tej kwocie zawarte.

8. Manipulacyą pieniężną i prowadzeniem rachunków zajmować się będzie kierownik szkoły wraz z przydzielonymi do pomocy nauczycielami i przy ciągłym udziale uczniów, którzy tylko przyzwoloną przez krewnych na drobne wydatki kwotę miesięcznie dostawać będą.

II. Plan nauki.

I. Podział kursu szkolnego.

Jedynasto-miesięczny kurs — począwszy od 1. Października do ostatniego Sierpnia następnego roku — dzieli się na zimowe półrocze od 1go Października do końca Marca i letnie od Kwietnia do końca Sierpnia.

W półroczu zimowem odbywać się będzie nauka w zakładzie, przyczem z wyjątkiem jednego lub dwóch przedmiotów, które wykładane będą po niemiecku, wszystkie inne będą udzielane w języku polskim. Półrocze letnie będzie poświęcone przeważnie praktycznej nauce w lesie.

Wrzesień jest do przygotowań dla następnego kursu szkolnego tudzież dla uskutecznienia potrzebnych napraw w szkolnych i mieszkalnych ubikacyach zakładu przeznaczony; z tego powodu będą uczniowie, którzy kurs 11tu miesięczny odbyli, z końcem Sierpnia każdego roku szkolnego z zakładu uwolnieni.

2. Udzielanie nauki wedle dni i godzin.

Dnie powszednie są dniami nauki, w których wszystkie godziny niezajęte czasem do jedzenia, wypoczynku i spania lub do innych osobistych potrzeb uczniów, przeznaczone są do uczenia się, pobierania nauki i ćwiczeń.

Cwiczenia pisemne i rysunkowe mają się w widniejszych porach dnia, jakoto w południe i zaraz po południu odbywać.

W każdej porze roku należy szczególną wagę do udzielania praktycznej nauki przykładać. Dlatego należy także i podczas półrocza zimowego, jeżeli sposobność do oglądania i wykonania robót, jakoteż do wyuczenia służby w lesie się nadarzy, od ustanowionego podziału godzin i nauki szkolnej odstąpić.

3. Przedmioty nauki i ćwiczeń.

A. Rachunki

całymi liczbami i ułamkami.

Rozwiązywanie zadań z dziedziny leśnictwa i łowiectwa jako to:

a) zesumowanie liczb materyałowych i pieniężnych lub przedmiotów inwentaryalnych przy użyciu uskutecznionych rzeczywiście wpisów do ksiąg numerowych, list wynagrodzeń, wykazów i t. d.;
b) porównanie takich kwot jako przychodu i wydatku, początkowy i końcowy zasób za pomocą odejmowania, (subtrakcyi);
c) wypośrodkowanie wielokrotności wynagrodzeń i cen kupna zapomocą pomnożenia cen jednostkowych i wynagrodzeń z odnośnymi liczbami materyałów, pieniędzy lub z innemi liczbami;
d) podział takich ilości na równe podziały zapomocą dzielenia;

e) oznaczenie zajętej przestrzeni przez rośliny, drzewa podstawy i ściennych płaszczyzn w budynkach, przestrzeni poziomych i stokowych przy drogach, rowach, ściekach i t. d. zapomocą potęgowania a względnie pomnożenia odnośnej masy;

f) wypośrodkowanie miąższości lub przestrzeni różnych między prostokątami zawartych ciał drzewnych, ziemnych i kamiennych, lub takichże próżni zapomocą obliczenia zawartości sześciennej (kubikowania);

g) wynalezienie ilości co do odstępu sadzonek z danej płaszczyzny przy sadzonkach systemu kwadratowego, lub obliczenie długości boku u kostki kamiennej, sześcianu drzewnego i t. p. zapomocą pierwiastkowania a względnie wydobycia pierwiastku 3go stopnia

h) zastosowanie proporcyj celem oznaczenia lub rozdziału zasług i wynagrodzeń wedle danego stosunku; dalej celem liczebnego oznaczenia części stałej masy w porównaniu z przestworami pewnej miary przestrzennej, jeżeli w tym ostatnim lub podobnym wypadku ustanowi się, że cała liczba równa się 100 jednostkom.

B. Jeometryczne ćwiczenia.

a) Wytyczanie linij, kątów, figur i przestrzeni na halach i w drzewostanie, bez przeszkód lub z przeszkodami widok zasłaniającymi między danymi punktami; to wszystko celem ustalenia linij rębnych, przestrzeni próbnych i związku sadzonek, dalej celem konstrukcyi wstawnych na liniach dostawnych lub przy wstawieniu profilów poprzecznych dla przekroji poprzecznych u dróg i rowów, nakoniec przy przeniesieniu parcel wedle zmniejszonego rozmiaru do kart, i przy zastosowaniu szkiców i rysunków budowlanych w naturze;

b) wymiar zapomocą cyrkla, linij i płaszczyzn na kartach jeometrycznych wedle dodanej podziałki;

c) wymiar linij (linij granicznych, objętości przestrzeni parcelowych) w naturze zapomocą różnych narzędzi mierniczych;

d) wymiar płaszczyzn rębnych i bezdrzewnych zapomocą łańcuchów (taśm mierniczych, sznurów i t. d.) i najbardziej pojedynczych czynników do oznaczenia kątów (zapomocą krzyżownicy, bębenka kątowego, zwierciadła do oznaczenia kątów lub wypośrodkowania cięciwy łuku wykreślonego z wierzchołka kąta). Wykreślanie i obliczanie tych płaszczyzn w zmniejszonym rozmiarze.

e) odcinanie z parceli gruntowej pewnych płaszczyzn w kształcie trójkąta lub czworoboku;
f) podział zrębów lub pastwisk na pewne poddziały, które dla uprawy rolnej lub na trawozbiór wydzierżawiane bywają;
g) wypośrodkowanie spadów u dróg i rowów do spuszczania wody z zastosowaniem instrumentów wachadłowych (przyrządu mierniczego Presslera, Faustmanna hipsometra, wagi na oznaczenie pionu lub pojedynczej libelli);
h) wykreślanie wzniesień między wytyczonymi poprzednio przez inżyniera punktami projektowanych dróg lub rowów.

C. Wymiar i wypośrodkowanie miąższości drzewnych i innych ciał tudzież drzewostanów.

a) Obliczanie zawartości sześciennej (kubikowanie) okrągłych odcinków pni, wierzchołków, całych drzew strzałowych lub stojących pni, drzew graniastych (drzew budowlanych, desek, łat) nakoniec po części płaszczyzn rzniętych a po części drzew z okrągłymi płaszczyznami (okrajków);
b) obliczanie zawartości gałęzi, ułożonych stosów metrowych, stosów na zwęglenie, a to wedle zawartości przestrzennej i wedle miąższości;
c) obliczanie zawartości kup kamiennych i brył ziemnych;
d) wydzielanie drzewostanów i podział w lesie;
e) wyliczanie pni na płaszczyznach próbnych lub w drzewostanach zapomocą klupowania i oszacowania średniej. Obliczanie, wynajdywanie i obliczenie zawartości średnich pni.

D. Ćwiczenia pisemne.

a) Poprawne przepisywanie czystych i ładnych dzienników, prowadzonych przez nadzorców lasów co do dziennego zatrudnienia robót leśnych, odkrytych czynów karygodnych i przechowanych przedmiotów inwentaryalnych;
b) przepisywanie prowadzonych wzorowo ksiąg numerowanych;
c) przepisywanie prowadzonych wzorowo list tygodniowych;
d) przepisywanie różnych sprawozdań.

E. Ćwiczenia rysunkowe i w piśmie okrągłem

Przedmioty ćwiczeń.

a) Szema dla kart leśnych;
b) małe plany sytuacyjne bez konfiguracyi terenu;
c) przedstawienie najważniejszych kształtów na powierzchni ziemi, (gór, grzbietów gór, dolin) zapomocą warstwic punktowanych lub kolorowymi liniami oznaczonych;
d) rysy poziome i przekroje domów robotniczych w zrębie, suszarń, szop karmnych dla zwierzyny i stajen, dalej mostów, ryz i dróg leśnych;
e) rysunki wiązań drzewa i konstrukcyi stolców dachowych, narzędzi i sprzętów do kultury, przysposabiania i transportu drzewa; dalej ogrodzeń różnego rodzaju dla szkółek siewnych i sadzonkowych.

F. Przyswajanie wiadomości z przedmiotów przyrodniczych:

z opisów, rysunków, dalej zapomocą zbiorów szkolnych, zakładania własnych zbiorów, nakoniec zapomocą oględzin w lesie, a mianowicie:

a) najważniejszych rodzaji gór;
b) najważniejszych rodzaji ziemi;
c) ważnych pod względem gospodarczym drzew i krzewów wedle ich własności zimą i latem, wedle jakości, kory drzewa, pączków, liści, (szpilek) kwiatów i owoców; co do ustroju, korzeni, utworu strzały i gałęzi, ich użyteczności, wymogów istnienia w pewnem miejscu, stosownego odmładniania i pielęgnowania; w końcu także co do grożących im niebezpieczeństw i nieprzyjaźnych zwierząt (zwłaszcza najszkodliwszych owadów).

G. Wykonywanie gospodarczych zadań

a) Założenie zrębów, jakoto czystych, częściowych i plądrowniczych, (wyrębowych),
b) trzebieże,
c) czyszczenie w młodnikach,
d) okrzesywanie,

e) wyrąb drzewa, przysposabianie, numerowanie i odbiór kontrolny; transport i przechowywanie drzewa,
f) zakładanie i pielęgnowanie szkółki siewnej i sadzonkowej,
g) zalesienia wedle różnych sposobów siewu i sadzenia,
h) sposoby zawodniania i osuszania,
i) środki ochrony i zwalczania niebezpieczeństw i nieprzyjaciół leśnych,
k) węglarstwo,
l) manipulacya w tartakach,
m) sposoby korzystania z użytków ubocznych,
n) łowiectwo.

H. Objaśnianie najważniejszych dla organów ochrony leśnej ustaw; dalej wywyuczenie się na pamięć takich paragrafów ustaw, które w praktyce leśnej najwięcej mają zastosowania, jakoto, ustawy leśnej, ustawy o polowaniu, patentu dla wykupu i uregulowania służebnictw; nakoniec ustaw o ochronie prawa domowego i wolności osobistej.

I. Objaśnienia i ćwiczenia w budownictwie.

a) Wiadomość o użyteczności zwykłych materyałów budowlanych (drzewa, kamienia budulcowego, cegły, wapna, piasku),
b) budowa dróg leśnych różnym materyałem i w różnorodnem położeniu,
c) pojedyncze ubezpieczenia brzegów u bystrych potoków,
d) zakładanie małych zapor i opłotków celem zabudowania potoków bystrych, rozpadlin i łożysk nawalnych.

K. Podanie sposobu ku niesieniu pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach.

4. Skład ciała nauczycielskiego i sposób udzielania nauki.

Ustanowiony kierownikiem i przełożonym szkoły zarządca lasów i domen udziela przy pomocy asystenta leśnictwa lub praktycznie wykształconego elewa leśnictwa, naprzemian z tymże naukę w szkole i po za szkołą.

Dla nabrania wprawy w robotach więcej mechanicznych można uczniów w małych grupach najzdolniejszym nadzorcom lasów i wprawnym robotnikom dla nauki przydzielić.

Objaśnienia, tak w szkole, jako też i w lesie, należy ograniczyć do rozmiarów potrzebnych niezbędnie dla zrozumienia wykonać się mających dla wprawy robót lub spraw gospodarczych.

5. Co do uczni.

a) Warunki przyjęcia.

Począwszy od roku 1883 mają ubiegający się o przyjęcie do szkoły swe podania w pierwszych dniach Sierpnia do galicyjskiej c. k. Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie wnosić, ażeby takowa wniosek co do przyjęcia c. k. Ministerstwu rolnictwa wcześnie przedłożyć i kompetentom rezolucye do połowy Września udzielić mogła.

Do podań o przyjęcie — które co do starających się o stypendyum państwowe oraz uzasadnioną prośbę o takowe zawierać mają — należy dołączyć:

1. Metrykę chrztu, na dowód, że proszący 18ty rok życia ukończył, lub przekroczył.

2. Swiadectwo lekarza powiatowego, że ubiegający się zupełną zdolność fizyczną do służby leśnej w górach posiada.

3) Poświadczenie, że ubiegający się oprócz niemieckiego i polskiego języka w słowie i piśmie takie wiadomości posiadają, jakich po ukończeniu z dobrym postępem szkoły miejskiej (ludowej) nabyć można, i które złożeniem egzaminu wstępnego udowodnić mają. Egzamin wstępny mają ubiegający się złożyć w terminie ogłosić się mającym każdego roku, albo w szkole dla nadzorców lasów, albo w oznaczonym przez c. k. Dyrekcyę lasów i domen zarządzie dóbr, która z wyniku egzaminu sprawozdanie ma przedłożyć.

4. Poświadczenie, że ubiegający się odbył 2-letnią przynajmniej praktykę przy robotach i różnych zajęciach gospodarstwa leśnego, tudzież pobocznych tegoż gałęziach. Tylko w pierwszych dwóch latach istnienia szkoły wystarcza wykazanie się jednoroczną tylko praktyką, jeżeli zresztą wszystkie wymogi przyjęcia istnieją.

5. Poświadczenie przynależności do gminy.

6. Swiadectwo moralności i dobrego prowadzenia się, jeżeli tego nie zawiera świadectwo pod 4.

7. Swiadectwo ubóstwa w razie ubiegania się o stypendyum państwowe.

8. Ważne oświadczenie krewnych lub dobroczyńców, którem się zobowiązać mają, że albo wszystkie dla 11tu miesięcznego pobytu w szkole niezbędnie potrzebne środki pieniężne i pomocnicze lub przynajmniej taką część, jaka po uwzględnieniu ewentualnego stypendyum nieodzownie potrzebną się okaże, w należytych kwotach i terminach wedle żądania kierownictwa szkoły i wyższej władzy dostarczą.

b) Egzamina i świadectwa.

Przy końcu Sierpnia każdego roku odbędzie się celem wykazania nabytych przez uczniów wiadomości publiczny egzamin, a Ministerstwo rolnictwa zastrzega sobie wysełanie komisarzy na ten egzamin. Wystawiane przez kierownika szkoły świadectwa będą także komisarze podpisywać.

III. Porządek domowy w zakładzie.

§. 1

C. k. Dyrekcya lasów i domen we Lwowie, ma zwierzchny nadzór nad zakładem, który pod kierownictwem miejscowego c. k. Zarządcy lasów i domen zostaje Naczelnikowi Dyrekcyi jakoteż wysłanym przez niego urzędnikom Dyrekcyi przysługuje prawo zakład każdego czasu zwiedzać, celem powzięcia zdania o postępach uczniów i ich zachowaniu się, tudzież o obejściu się z nimi.

§. 2.

Uczniowie mają w czasie pobytu swego w stałem miejscu zamieszkania, w zimie o 6tej godzinie a w pięknej porze roku o 5tej godzinie rano wstawać, bezzwłocznie swe łóżka uporządkować, suknie oczyścić, umyć się, przewietrzanie a w zimnej porze roku także i opalanie lokalu mieszkalnego kolejno uskuteczniać, nakoniec śniadanie zjeść.

To wszystko musi się tak prędko odbyć, ażeby po upływie godziny byli do pracy gotowymi.

§. 3.

W mieszkaniu, w którem przebywać będą, mają objad o każdej porze roku o 12tej godzinie, kolacyą w zimie o 7mej godzinie a w lecie o 8mej godzinie jadać. Dla objadu wyznacza się w lecie 2 godzin, a w zimie 1ną godzinę.

§. 4.

Użycie czasu od 6tej a względnie od 7mej godziny rano do 12tej w południe, tudzież od 1szej a względnie 2giej godziny po południu do 7ej a względnie 8mej godziny wieczór, będzie uregulowanem zapomocą podziału godzin dla nauki i ćwiczeń w szkole i po za szkołą.

§. 5.

Godziny od 7mej a względnie 8mej godziny do 10tej godziny wieczór mogą uczniowie w pomieszkaniu wedle upodobania przepędzać. Na wydalenie się z pomieszkania lub odwiedzanie domów gościnnych trzeba uzyskać szczegółowe zezwolenie przełożonego szkoły. O 10tej godzinie mają się uczniowie do spoczynku udać i wszystkie lampy i światła pogasić.

§. 6.

W niedziele i dni świąteczne mają uczniowie na ranne nabożeństwo kościelne wedle przepisu przełożonego szkoły uczęszczać i te dnie świąteczne na wypracowanie zadań domowych, uporządkowanie swych zbiorów lub spraw prywatnych używać. Po południu mogą uczniowie przyzwoite zabawy urządzać (n. p. muzyka, gimnastyka, gry w wolnem miejscu, strzelanie) o ile przełożeni takowe jako dopuszczalne uznają.

§. 7.

Każdy uczeń otrzyma do użytku w swym pokoju mieszkalnym łóżko z siennikiem, prześcieradłem, poduszką, poszewką, dwiema wełnianemi nakrywami, dalej szafkę nocną, krzesło, wieszadło na suknie, umywalnię, naczynie do picia a w końcu będzie każdemu uczniowi wystarczające dla jedzenia i pracy miejsce przy spólnym stole wyznaczone.

W każdym pokoju mieszkalnym ma się znajdywać woda do picia w większem naczyniu dla spólnego użytku. Wodę do picia mają sami uczniowie wedle potrzeby donosić. Umywanie ma się po za lokalem mieszkalnym i do pracy przeznaczonym odbywać, przyczem uczniowie własnych ręczników do obcierania się używać mają.

Każdy uczeń powinien mieć własną łyżkę, widelec i nóż.

Sprzęty i naczynia potrzebne do jedzenia są własnością zakładu, i mają być ze strony uczniów wedle możności szanowane. Za nieuchronne zużycie tych przedmiotów, policzy się uczniom mierne wynagrodzenie roczne

§. 8.

Bieliznę i odzież mają uczniowie ze sobą przynieść, a względnie na własne koszta sprawić. Kapelusz i wierzchnia suknia mają być do ubioru służbowego c. k. personalu dla ochrony leśnej z wyjątkiem odznak służbowych podobne. Jako broń przyboczną nosić mają pod surdutem większego rodzaju kordelas.

O światło i środki naukowe dla własnego użytku mają uczniowie sami się starać; tak samo i o potrzebne przyrządy dla kilkudniowego pobytu w lesie celem brania udziału w robotach leśnych lub w polowaniu.

§. 9.

Strzelby, kordelasy i innego rodzaju broń, które uczeń posiada, odbiera na wstępie przełożony szkoły do przechowania. Przełożony szkoły zarządza od czasu do czasu dla ćwiczenia czyszczenie pod dozorem strzelb i innej broni, i wydaje takową właścicielowi tylko dla pewnego pożytecznego lub służbowego użytku z obowiązkiem do zwrotu po zrobionym użytku.

§. 10.

Bieliznę mają uczniowie każdego tygodnia przeznaczonym do tego osobom do prania oddawać i od tychże w przepisanym terminie odbierać.

§. 11.

Pojedyncze i pożywne potrawy przysposabiać będą przeznaczone do tego osoby w kuchni zakładu na sposób wiktu żołnierskiego lub rębaczy leśnych. Potrawy z kuchni będą uczniowie na dany znak przynosić w menażerkach ustawionych na drewnianych noszach.

Z przyrządzaniem potraw będą uczniowie na przemian w małych grupach obznajmiani.

§. 12.

Uczniowie mają wszystkiego unikać i zaniechać, co niezbędnie koniecznej czystości w lokalnościach szkolnych, mieszkalnych i ubocznych ujmę by czyniło, lub niebezpieczeństwo ognia spowodować by mogło.

Palenie tytoniu osobno się ureguluje.

Uczniowie mają w przydzielonych lokalnościach spokojnie i zawsze przyzwoicie się zachowywać i każdemu zarządzeniu przełożonych się poddać.

Jeżeli uczeń uczuje się niezdrowym, natenczas ma o tem sam lub za pośrednictwem współucznia oznajmić kierownikowi zakładu, który stosowne zarządzenie co do leczenia i pielęgnowania chorego poczyni.

§. 13.

W razie dłuższego przebywania po za miejscem stałego zamieszkania celem wykonywania dłużej trwających robót leśnych i ćwiczeń, są dla uczniów co do podziału godzin i użycia czasu, począwszy od rannego wstania do udania się na spoczynek te zarządzenia obowiązujące, jakie ze strony organów leśnych, nadzorców lub robotników kierujących — którym uczniów do wprawy i wyuczenia przydzielono — wydane zostaną.

§. 14.

Pozostawia się c. k. Dyrekcyi lasów i domen, ażeby w razie potrzeby, przedłożyła w porozumieniu z kierownikiem szkoły c. k. Ministerstwu rolnictwa wniosek na uzupełnienie porządku domowego.

IV. Przepisy dyscyplinarne.

§. 1.

Wszyscy uczniowie mają do postanowień porządku domowego jakoteż do specyalnych przepisów kierownika szkoły ochoczo i punktualnie się za-

stosowywać i swoim nauczycielom i nadzorcom, tudzież osobom, które urzęda i godności piastują, należyte uszanowanie i szacunek okazywać.

Uczniowie mają przy pracach w szkole i po za szkołą zawsze pilnie i gorliwie uczyć się i ćwiczyć.

W pożyciu ze współuczniami, współmieszkańcami i z domownikami, mają uczniowie spokojnie, zgodnie i przyzwoicie się zachowywać i z każdym chociażby najuboższym człowiekiem uprzejmie się obejść.

Przepisy religii i obyczajności należy ściśle zachowywać, a przedewszystkiem ma każdy uczeń do wstrzemięźliwości, przestawania na małem i oszczędności się przyzwyczajać.

§. 2.

Uczniowie, którzy dopuszczą się przekroczenia przepisów lub zarządzeń, będą w miarę łagodzących lub obciążających okoliczności i ewentualnie na podstawie dochodzenia przeprowadzonego przez przełożonego szkoły w obecności nauczycieli i interesowanych oskarżycieli lub świadka ukarani. Kary wciągać się będzie do osobnego rejestru.

§. 3.

Kary są następujące:

a) Nagana i upomnienie w cztery oczy;
b) nagana z zagrożeniem surowszego skarcenia w obec nauczycieli, współuczniów i innych interesowanych osób;
c) areszt domowy w dniach wolnych od nauki i pracy;
d) areszt odosobniony;
e) wydalenie.

§. 4.

Kary pod 3. a) do d) włącznie naznacza i wykonuje przełożony zakładu. Odwołanie się przeciw temu jest niedopuszczalne.

Jeżeli zaś wedle zdania kierownika szkoły wydalenie ucznia z tego pdwodu nastąpić ma (lit. e), że dopiero w zakładzie fizyczne lub umysłowe wady ucznia wykryto, mały postęp w naukach lub karygodne czyny większej wagi spostrzeżono, natenczas ma kierownik szkoły przedłożyć uzasadniony wniosek c. k. Dyrekcyi lasów i domen jako wyższej władzy szkolnej,

która rozstrzyga sprawę, pozostawiając wolny rekurs do c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Jeżeli przełożony zakładu uzna, że pozostawienie proponowanego do wydalenia ucznia aż do rozstrzygnięcia sprawy, innym uczniom lub powadze szkoły niebezpieczeństwem zagraża lub w wysokim stopniu jest szkodliwem, natenczas jest upoważnionym wydalenie dotyczącego ucznia bezzwłocznie zarządzić.

§. 5.

Uszkodzenia własności skarbowej, które w skutek karygodnych czynów lub też w skutek niedbalstwa uczniów powstały, mają uczniowie lub ich krewni stosownie do uzasadnionego orzeczenia przełożonego szkoły, wynagrodzić.

Nr. 69.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 21go Października 1883, L. 10.508, którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o rozpoczęciu działalności nowo zaprowadzonego Sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu, oraz o zmianie okręgu tegoż Sądu.

Zaleski w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3go Października 1883, L. 14.780, dotyczące zmiany okręgu i rozpoczęcia działalności ces. kr. Sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu.

Zaprowadzony rozporządzeniem ces. kr. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Marca 1882, N. 35 Dz. u. p. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu, ma swoją działalność rozpocząć z dniem 1. Stycznia 1884 r

Zarazem zarządza się, że gmina Zubsuche z Bystrem, która wedle rozporządzenia z d. 16. Marca 1882, N. 35 Dz. ust. p. do Sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przydzieloną być miała, pozostać ma i nadal w okręgu Sądu powiatowego w Nowym Targu.

Prażak w. r.

Sprostowanie

wykazu okręgów rewizyjnych Nr. 83 część XXVII Dz. ust. i rozp. kraj. ex 1882, liczba bieżąca 14 w ten sposób, że okręg 4 (Turża) Sokołów ma być 1szym; okręg 3 Ranischau 2gim; okręg 2 Majdan 3cim a okręg 1szy Ostrowy tuszowskie 4tym okręgiem rewizyjnym.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, 25go Października 1883.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 24. Listopada 1883. **Część XXVII.**

Nr. 70.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 28. Października 1883 L. 3883|pr., którem ogłasza się dzień wejścia w życie tutejszego rozporządzenia z dnia 7. Stycznia 1883 l. 13109, względem wyłączenia miejscowości Żuków z okręgu reprezentacyi powiatowej w Kołomyi i wcielenia tejże do okręgu reprezentacyi powiatowej w Horodence.

W porozumieniu z Wydziałem krajowym rozporządzam co następuje:

Rozporządzenie tutejsze z dnia 7. Stycznia 1883 l. 13109, którem miejscowość Żuków została wyłączoną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Kołomyi i wcieloną do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Horodence, wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1884.

Zaleski w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 30. Października 1883 L. 5751|pr., względem wyłączenia miejscowości Uście zielone, Międzygórze, Łuka i Trościaniec z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu, i wcielenia ich do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu.

Na mocy reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 l. 20310, rozporządzam w myśl ustaw z dnia

13. Lutego 1879 Dz. ust. kraj. Nr. 78 i z dnia 12. Grudnia 1882 Dz. ust. kraj. Nr. 87 w porozumieniu z Wydziałem krajowym co następuje:

Miejscowości Uście zielone, Międzygórze, Łuka i Trościaniec zostają z dniem 1. Stycznia 1884 wyłączone z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu i wcielone do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu.

Zaleski w. r.

Sprostowanie.

W numerze 63 Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych część XXII rok 1883, zaszły następujące pomyłki druku:

a) w §. 6 ustępie 2. wierszu drugim zamiast 1 c. : 500 należy czytać 1 : 500;

b) w §. 24 ustępie 2. wierszu pierwszym zamiast 55 należy czytać 5·5;

c) w §. 25 ustępie 2. wierszu pierwszym zamiast 25 ma być 2·5;

d) w §. 50 lit. i wierszu czwartym po liczbie 1·2 następywać ma m. (metrów).

Sprostowanie.

Wykaz Nr. 83 Dz. u. i r. kr. ex 1882 poz. 29 prostuje się w ten sposób, że miejscowość Jagielnica nie należy do pasu pogranicznego, a na siedzibę rewizora 29|2 okręgu rewizyjnego wyznacza się miejscowość Ułaszkowce.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 31. Października 1883.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 15. Grudnia 1883. **Część XXVIII.**

Nr. 72.

U s t a w a

z dnia 17. Listopada 1883 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, nadająca gminie miasta powiatowego Białej prawo pobierania opłaty od psów, utrzymywanych w obrębie tej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

§. 1.

Od każdego psa utrzymywanego w obrębie miasta Białej i przedmieść jego ustanawia się opłatę roczną, a to:

1. po jednym złr. w. a. od każdego psa na łańcuchu trzymanego;
2. zaś po 2 złr. w. a. od każdego innego psa.

§. 2.

Tę opłatę uiszczać należy całorocznie z góry do dnia 15. stycznia każdego roku.

§. 3.

Wolne są od opłaty:

a) szczenięta nie mające więcej nad dni dziesięć, tudzież

b) psy należące do osób niemiejscowych to jest do osób, które mają swe stałe zamieszkanie po za obrębem Białej, a przytem dłużej nad dni czternaście w Białej się nie zatrzymują.

§. 4.

Spis psów odbywa się corocznie. Tak posiadacze domów jak i posiadacze psów są obowiązani do zgłaszania psów.

W tym celu zgłosi się do Zwierzchności gminnej każdy posiadacz domu lub jego zarządca o kartę zgłoszenia.

Te karty po wypełnieniu przez posiadaczy psów winne być w terminie dni ośmiu Zwierzchności gminnej zwrócone, a to pod grzywną 1 do 2 złr. w. a.

Jeżeli posiadacz psa nie wypełni karty, uskuteczni to za niego posiadacz lub zarządca domu i uczyni o tem wzmiankę w rubryce uwag.

Posiadacz psa wzbraniający się wypełnić kartę, ulegnie karze 1 do 2 złr. w. a.

§. 5.

W karcie zgłoszenia co do psów, które podlegają opłacie 1 złr. w. a., należy wykazać przyczynę dla której pies podlega niższej opłacie.

§. 6.

Każdy posiadacz psa obowiązanym jest do dnia 15. Stycznia uiścić całoroczną należytość, na którą otrzyma pokwitowanie wraz ze znaczkiem, wyrażającym rok i liczbę spisu psów. Dla psów należących do osób, które w Białej chwilowo przebywają, wydawane będą za opłatą 15 ct. w. a. znaczki odmiennego kształtu.

§. 7.

Szczenięta, które mają więcej jak dni dziesięć, winny być po upływie tego terminu najdalej w dni ośm ustnie lub pisemnie do opłaty zgłoszone. Również i psy, które po upływie peryodycznego terminu zgłoszenia nabyte zostaną lub po upływie tego terminu na własność nowego posiadacza przechodzą, winne być najdalej w ciągu ośmiu dni ustnie lub pisemnie na nowo zgłaszane i opłata za nich za bieżący rok złożona, o ile już przedtem uiszczona nie była.

Jeżeli posiadacz psa zgłoszonego, który w ciągu roku padł, zaginął, lub sprzedanym został, lub w inny sposób wyszedł z jego posiadania, chce uwolnić się od obowiązku poniesienia opłaty w następnym roku, winien w terminie 14 dni przed rozpoczęciem nowego roku donieść o ubytku psa, dla uwidocznienia w spisie. Zaniechanie tego doniesienia pociąga za sobą obowiązek uiszczenia rocznej opłaty.

§. 8.

Uiszczone opłaty zwracanemi nie będą.

§. 9.

Kto psa przed opłatą ukrywa lub cudzego znaczka używa, ulegnie karze wysokości podwójnej opłaty.

§. 10.

Znaczek winien być umocowany na obroży psa.

Psy nieopatrzone znaczkiem będą przez oprawcę chwytane a po upływie trzech dni zgładzone, jeżeli się posiadacz nie zgłosi.

Schwytane psy wydawać będzie oprawca zgłaszającemu się posiadaczowi tylko po uiszczeniu opłaty lub kary w §. 9. przepisanej i zapłaceniu oprawcy kwoty 1 złr. w. a.

Psy, które służą do strzeżenia nie trzymane na uwięzi, będą jako wałęsające się chwytane; posiadacze zaś żądający w powyższym terminie ich zwrotu, winni wykazać się otrzymanym znaczkiem, a nadto ulegną karze 1 złr. w. a.

§. 11.

W razie zgubienia znaczka, można za opłatą 20 ct. w. a. otrzymać nowy, przedtem atoli udowodnić należy, że opłata została uiszczoną.

§. 12.

Kary z mocy postanowień §. 4, 9. i 10, orzeka Zwierzchność gminna.

Od takich orzeczeń odwołać się można do dni 14 do politycznej władzy powiatowej.

Te kary wpływają do kasy gminnej.

§. 13

Sposób pobierania tej opłaty, kontrolowania jej, tudzież środki zaradzenia nadużyciom, określi regulamin, wydać się mający przez właściwy organ Reprezentacyi gminnej miasta Białej.

§. 14.

Niniejsza ustawa ma moc obowiązującą z początkiem najbliższego nowego roku po jej ogłoszeniu.

§. 15.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 17. Listopada 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 22. Grudnia 1883. **Część XXIX.**

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Grudnia 1883 do l. 78043, względem zezwolenia gminie Probabin na pobór dodatku gminnego do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Listopada 1883 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

Gminie Probabin w powiecie Horodeńskim zezwala się pobierać w r. 1883 na pokrycie wydatków gminnych dodatek 66% (sześćdziesiąt sześć procent) od podatków bezpośrednich.

Co się niniejszem podaje do wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnie 27. Listopada 1883 l. 18560.

Zaleski w. r.

Nr. 74.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Grudnia 1883 l. 78044, względem zezwolenia gminom miasta Czortkowa, miasta Sanoka i gminie Manastersko na pobór dodatków do podatku konsumcyjnego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 24. Listopada 1883 najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu

krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

1. Gminie miasta Czortkowa zezwala się pobierać w latach 1884, 1885, 1886. i 1887 100% (sto procentowy) dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa.

2. Gminie miasta powiatowego Sanoka, zezwala się pobierać 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1884, 1885 i 1886 na pokrycie wydatków gminnych.

3. Gminie Manastersko powiatu Kosowskiego, zezwala się pobierać w latach 1884, 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889 na pokrycie wydatków gminnych 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Listopada 1883 l. 18559.

Zaleski w. r.

Nr. 75.

U s t a w a

z dnia 28. Listopada 1883, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Sądowa-Wisznia w powiecie Mościskim na pobór opłaty od napojów spirytusowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sądowa-Wisznia w powiecie Mościskim pozwala się pobierać w czasie od dnia 1. Stycznia 1884 włącznie do dnia 31. Grudnia 1893 opłatę po dwa centy wal. austr. od każdego litra napojów spirytusowych w obrębie gminy wytwarzanych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje spirytusowe wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Sądowa-Wisznia.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można zaś obciążać nią produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, 28. Listopada 1883.

Franciszek Józef w. r

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 28. grudnia 1883. **Część XXX.**

Nr. 76.

Ustawa

z dnia 6. Grudnia 1883 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o władzy dyscyplinarnej nad zwierzchnością gminną i o nadzorze władz wyższych nad urzędnikami gmin wiejskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 52 ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866 l. 19 Dz. u. kr., tudzież §. 102 tejże ustawy w tekscie ustalonym ustawą krajową z dnia 17. Czerwca 1874, Nr. 49 Dz. u. kr. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać jak następuje:

Władza dyscyplinarna.

§. 52.

Naczelnikowi podlegają urzędnicy i słudzy gminy, on wykonywa nad nimi władzę dyscyplinarną. Naczelnik może zasuspendować w urzędowaniu nawet takich urzędników i takie sługi, których mianowanie Rada sobie zastrzegła, prawo jednak oddalenia ich ze służby ma tylko Rada. Wyjątek stanowią wypadki w §. 102 przewidziane.

O władzy dyscyplinarnej nad zwierzchnością gminną i o nadzorze władz wyższych nad urzędnikami gmin wiejskich.

§. 102.

W sprawach własnego zakresu działania może Wydział powiatowy członkom zwierzchności gminnej dawać napomnienia i wkładać na nich kary pieniężne do wysokości 20 zł. w. a. Kary te wpływają do kasy Rady powiatowej.

W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków może członek zwierzchności gminnej na wniosek Wydziału powiatowego być zawieszonym w urzędowaniu przez polityczną władzę powiatową.

W razie niezgodności tych władz orzeka polityczna Władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego.

Po przeprowadzonem dochodzeniu może polityczna Władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego złożyć z urzędu członka zwierzchności gminnej, a nawet na przeciąg czasu, nieprzekraczający lat trzech, uznać go za niezdolnego do piastowania tej posady.

Członek zwierzchności gminnej za winnego uznany, ponosi koszta dochodzenia.

Władza dyscyplinarna, służąca Wydziałowi powiatowemu, trwa jeszcze przez lat trzy po zgaśnięciu mandatu członka zwierzchności gminnej w tym celu, aby go znaglić do zdania urzędu i złożenia rachunków z czasu urzędowania swego.

Jeśliby z dochodzenia przeprowadzonego przez Wydział powiatowy lub polityczną władzę powiatową okazało się, że urzędnik, pisarz lub inny tej kategoryi funkcyonaryusz gminy wiejskiej nieprawidłowem postępowaniem w urzędzie staje się powodem do przekroczenia lub zaniedbania obowiązków przez członków Zwierzchności gminnej lub Radę gminną, albo, że urząd swój sprawuje w ogólności w sposób dla gminy szkodliwy i jeżeli naczelnik gminy a względnie Rada gminna wzbrania się usunąć go od urzędowania mimo zawezwania Wydziału powiatowego, natenczas może usunąć go c. k. polityczna Władza powiatowa na wniosek Wydziału powiatowego.

W razie niezgodności tych władz, w razie odwołania się od orzeczenia politycznej Władzy powiatowej lub gdyby przewinienie urzędnika, pisarza lub innego tej kategoryi funkcyonaryusza gminy wiejskiej sprawdzone zostało przez dochodzenie przeprowadzone bezpośrednio z ramienia Wydziału krajowego, orzeka w tej mierze ostatecznie polityczna Władza krajowa na wniosek lub za zgodą Wydziału krajowego.

Urzędnik, pisarz lub inny tej kategoryi funkcyonaryusz gminy wiejskiej, oddalony na mocy powyższego postanowienia, może być na wniosek Wydziału powiatowego a względnie krajowego uznanym za niezdolnego do piastowania posady urzędnika, pisarza lub innego tej kategoryi funkcyonaryusza gminy wiejskiej w innych gminach kraju, aż do trzechletniego czasu. W tej samej zaś gminie, w której ze służby usuniętym został, może powtórnie być przyjętym do służby jedynie za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej, na wniosek Wydziału powiatowego, a względnie Władzy politycznej krajowej, na wniosek lub za zgodą Wydziału krajowego.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 6. Grudnia 1883.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.